يواځې د سياست متخصص او څېړونکی نه دی، بلکې يو تکړه وياند او مقرر هم دی، په مخصوصه اروپايي لهجه چې دوی په انګليسي ژبه کومه وينا وکړه، د هغې په اوريدو په ګرانه دا باور کيده چې ده ګنې انګليسي اوس اوس زده کړيده.

په غونډه کې د دوړې د وقفې پروخت را ته د دوی د ناستې وخت پلاس راغی، ما ورته د مرکې غوښتنه وکړه، زما د غوښتنې پسه ځواب کې يې په ډيره بې تکلفي وويل: شروع کړه، ماته د قلم وسله درلوده او نه د کاغذ، له ذهني پلوه هم مرکې ته تيار نه وم، ما ورته وويل: خوښه دې نه ده چې چيرته په ناسته سره وغږيږو، ډاکټر صاحب په زوره وخندل ويل: وروره! ما تراوسه په ناسته اوږده مرکه نده کړې، زه په ګرځيدا او ولاړه د خبرو اموخته يم، د لينن په مذهب کې مونږ مزدورانو ته آرام او دمه ستره ګناه ده، او بيادګو لدله اجازې پرته د خبرو او مرکې سپکه جزا د سايبريا په واوروکې ګرځيده دی، ما ورته وويل: ته خو اوس په پولينډ کې نه يې، دا امريکا ده، ډاکټر صاحب وويل: هو! رښتيا هلته د زړه خوالې ته اجازه نشته او د لته د زړه د خوالې وخت.

د ماسپښين اذان وشو، له ميزه پاځيد، ويل: ځه ښه ده ماسخوتن ته به کينو په تفصيل به وغږيږو، دی له بل چا سره په خبرو شو، زما ذهن د پوښتنو په جوړولو لګيا شو.

د ماسخوتن له لمانځه وروسته سره کيناستو، له واره ډاکټر صاحب وويل: ستادې سوګند وي چې مرکه مکوه. زه د زړه خبرې کول غواړم، مرکه، وينا او مطبوعاتي کنفرانسونه خو رسمي څيزونه دي، زه خو وايم چې تاسې را ته خپل غم وښيي او زه درته خپل زخمونه. **زه د سايډيرتي (پيوستون) مشر نه، د اسلامي غورځنګ يوعادي غړی** يم، خپل همسفر او همفکر (ما) ته د زړه خبرې وکړه، - د لړې د نظام د بدلون يوه سپيڅلې غوښتنه، د الهي حکومت د ټينګښت لرغونی خوب. پدې لارکې خندونه، رهبري، ستونزې او... د خبرو لپاره د موضوعګانو څه کمی دی؟

ما وويل: ښيځي سمه ده تاسې زما ګرانه اسانه کړه، لوستونکي ټول غوږ غوږ دي، د زړه خبره واوروی، ډاکټر صاحب د ژوندنيو حالاتو په ښودلو لاس پورې کړ:

زه د جګړې پولينډ په کاتوويسي Katowici نومې کلي کې زيږيدلی يم، دا کلی د ډېرو مکرو دکان لامله مشهور دی، ما په يوه افراطي کاتوليکه مذهبي کورنۍ کې سترګې پرانيستي دي، له هلکتو به کليسا ته د عبادت لپاره تلو، ما هم له مذهب سره ژوري اړيکې درلودې، زمونږ ښوونکي پادري پرمونږ ډير مهربانه و، همېشه به يې بسکيټ، خواږه، ميوې او نور خواږه راکول؛ خو يو ځل داسې يوه پيښه وشوه چې زما يې له مذهبه ګرد سره زړه تور کړ، ښه مې ياد دي چې زما دولسمه کليزه وه، ما د کليسا له چمن نه يو ګلاب راپرې کړ، د خپل نوي کوټ په ګريوانه کې مې وتومبه «پادري» لکه چې زه د ګل د راشو کولو پروخت ليدلی وم، ويې غوښتم، ويلې: داګل دې له کليسا نه شوکولی دی؟ هغه په دومره سخته لهجه پوښتنه وکړه، چې زه يې ودارولم، خو له مې رابګله او دروغ مې وويل چې له دا خو زما مور زما د کليزې په ويار راکړې دی، زما د ځواب په اوريدو

پادری صاحب زما را ښکل پوری
وهل شروع کړل ، همدا به یی
ویل ، زه د گل غم نه یم وړی ،
ستا د دروغو سزا درکوم» زمایی
نه سایبه په مالګه کړل ، یو ځل
یی بیا ملامته کړم ، ویل څه ،
یو گل بل هم وشو کوه ؛ خو بیا
دروغ ونه وایی ، زه په ژړا کورته
لاړم ، مورته می حال تیر کړ ،
مور می هم د پادری ننگه وکړه
ویلی: «بیا دروغ مه وایه.» بله ورځ
چی زه بیا له مور سره کلیسا ته
د سبق لپاره لاړم ؛ نو مور می
له پادری نه پوښتنه وکړه : چی
تاسی پرون. . . ؟ پادری رټ منکر
شو ، او ویلی زه اصولاً کوچنیانو
ته د سزا ورکولو مخالف یم، زما
مور د پادری سخته عقید تمنه وه ،
داسی یی وگڼله چی گنی د گل
د غلا او (وهلو) پیښه ما پخپله
جوړه کړی وی ، له هماغی ورځی
زما په زړه کی له مذهب سره سخته
کرکه پیدا شوه ، د کلیساتگ می
پریښود ، او لیسی ته می مخه
کړه ، له کلیسا سره د مینی لویه
گټه داوه چی په لوست او مطالعه
اموخته شوی وم .

په پوهنځی کی می کمونیستی
خپرونی ولیدی ، او د کمونیزم
پیریان را بالدی کیناستل ، په
څوارلس کلنی کی د خول پوهنځی
د کمونیستی اتحادیی غړی شوم ،
او په د دووکلوکی د پوهنځی
د اتحادیی مشر وټاکل شوم .

د پوهنځی او پوهنځی تر
بشپړونی می په پوهنتون کی پر روسی
ادبیاتو څیړنه او کار شروع کړ
او پی ، ایچ ، ډی،(P.H.D.) می
پوره کړه ، زما له علاق او شوق
نه متاثر کمونیست گوند زه
د سیاسی څانگی مدیر وټاکلم ، په
درییمه نړی کی د کمونیزم خپرول
زما پر غاړه وو ، باید ووایم ،
د دی کار لپاره زه د پولینډ لومړی
وزیر جروزلسکی ، چی هغه وخت
د لومړی منشی مرستیال و، ټاکلی
وم .

ما په المغرب ، ایران ،
سوریه او لیبیا کی د کمونیزم
د خپرولو د امکاناتو څیړنه
پیل کړه ، او څو ځل می رباط ،
فیس ، تهران ، قم ، دمشق او
طرابلس ته مسافرتو نه وکړل،
ما ته چی د دغه سفرونو په لړکی
کومه خبره تر ټولو عجیبه
وښکاریده ، هغه په دغو هیوادو کی
د ځینو ښځو جامی وی ، سر تر
پایه په څادر کی نغښتی. دغو
پټمنو او حیاناکو ښځو زما سترگی
څانته را ښکلی ، زه د خپلو څیړنو
په لړکی اسلامی فرهنگ ته سخت
اروم ؛ نو می د اخوان المسلمین
له ځینو غړو سره لار پیدا کړه ،
د دوی په مټ ما په سوریه
کی تر لاسه کړی وه ، د
۱۹۶۹ ع په سفر کی زما لیدنه
کتنه له مفتی اعظم شیخ کفتارو
او نوماند دینی عالم سعید رمضان
سره وشوه ، د دوی خوارالو
پرینبتی هم نه پوهیدی چی زه
جاسوس یم، هغوی زه بیخی د حق
غوښتونکی او طالب گڼلم ؛ نو په
ډیره مینه به یی د اسلام په باب
معلومات را کول. د اخوان -
المسلمین د وو غړو ماته د جمیلی
مریم «اسلام اینډماډرنیزم» او
د مولانا مودودی(رح)«Towaed
Undrstanding Islam» دلوست
لپاره را کړل، یوه ورځ یی د دوی
لپاره وبللم ، له دوی وروسته یی
راته د عربی روایاتو له مخی یوه
تحفه را کړه ، ماته ترننه د کوربه
دا جمله یاده ده، چی «دا تحفه
زما لخوا نه بلکی ستا د څښتن
له لوری ده .» پدی وینایی غریو
را ډک شو ، او په ډیره بی قراری
یی کتاب ښکل کړ او په سینی
پوری یی ونیو ، او ماته یی را کړ،
دا وخت چی زما پر زړه کوم
کیفیت خپور و ، د هغی څرگندونه
ناشونی ده ، ما هم بی واره ښکل
کړ، دا د (قرآن کریم) یوه لهستانی

ترجمه وه ، له ما سره له ليدوکتو څو ورځې وروسته دغه اخوانيان اعدام کړای شول .

زه شاهدی ورکوم چې قرآن د خدای (جل جلاله) کتاب دی ، لومړنيو څو آياتونو يې زما د فکر انداز واړاوه ، باور وکړئ چې د فاتحې سورې په ختميدو زه ذهنا مسلمان شوی وم ، زما مطالعه ډيره پراخه ده ، خو د قرآن د بيان انداز چې زما پر ذهن کوم اغيز پريښې دی ، د هغې څرګندونه ناشونې ده .

ما داسې ګڼله چې خدای (ج) له‌خپلو ټولو رحمتونو اوبرکتونو سره ماته په ذاتي توګه خطاب فرمايي. او قرآن پرما نازليږي، ماته له قرآن سره د طبيعي مسلمانانو د سلوک په ليدو ډير افسوس‌راځي، چې زياتره خلک‌يې د ناولونو په‌څيرلولي، نه‌يې پرمعنا او مطالبو غور کوي او نه يې په عظمت‌ډپوهيدو لپاره‌زيارباسي.

په هر حال د قرآن په لوستو زما د فکر انداز بيخي بدل شو ، د کمونيست ګوند ملګري مې هم په دې بدلون حيران وو ، د هوا بدلون (تبديلي هوا) لپاره يې ترکيې ته واستولم ، خو کار نور هم وړاندې تللی و ، له ما سره د نور سوچ او غور فرصت نه و ، انقرې ته چې ورسيدم ، سبا جمعه وه ، د رسته شپه مې نا کراره تيره کړه ، له خدايه (ج) مې د ثابت قدمۍ او ټينګار دعا غوښته ، سهار چې د هوټل مزدور زما له سامان سره قرآن وليد ، مسلمان ورته وښکاريدم ، د «هلو» پرځای يې په ډيره مينه

> **سهار چې د هوټل مزدور زما له سامان سره قرآن کريم وليد ، مسلمان ورته وښکاريدم ، د «هلو» پرځای يې په ډيره مينه راته «السلام عليکم» ووايه**

راته «السلام عليکم» ووايه ، که څه هم لا ترهغې وخته په اسلام کې زما معلومات او مطالعه ډيره کمه وه ؛ خو په عربي نړۍ کې مې تر ډيره د پاتې کيدو او استوګنې لامله غوږونه له «السلام عليکم ، انشاء الله او ماشأ الله» غوندې الفاظو سره اشنا وو ، په مينه او خلوص مې «السلام» لفظ په اوريدو په زړه کې وويل : که ده (مزدور) زه مسلمان ګڼلی يم ؛ نو زه به يې هم نهيلی نکړم، «وعليکم السلام» مې ورته ووايه . او په سينې پورې مې جوخت ونيو ، او ورته وې ويل چې: هو زه سرله ننه مسلمان شوم ، د جمعې د لمانځه وخت او د جوماتت پته مې تری واخيسته .

زه د جمعې لمانځه له وخته ډير وختې جومات ته لاړم له او- داسه سره نا اشنا وم ، په وروستی صف کې کيناستم ، لمونځ کوونکي راتلل ، او له هر لوری نه د سلام ، سلام اواز راته ، لمونځ وشو ، او لمونځ کوونکو په وتو شروع وکړه ، زه وړاندې تير شوم ، امام صاحب ته مې ځان ورساوه ، سترګې مې لمدې وې او ژبه مې لل شوه ، په ماته ګوډه عربي مې امام پخپل رانګ پوه کړ . زما له خبرو سره د امام له خولې د «تکبير» ناره پورته شوه ، په ځواب کې ټول جومات د «الله اکبر» نارو په سر واخيست ، امام صاحب لمونځ کوونکي له وتو منع کړل . ما هملته د څوزرو مسلمانانو په مخکې د «شهادت» کلمه تيره کړه، بيا نو ټول لمونځ کوونکي پرما را پريوتل او يويو را غاړې ووت، د ټولو د سترګو چينې رواني شوې ، داسې ښکاريده ، لکه د چا يو خوږ نژدې عزيز او خپل چې له مودو وروسته کورته راغلی وی .

تر ايمان راوړو (مسلمانيدو) وروسته بيرته دمشق ته راغلم ، او پرخپلو اخوانی ملګرو مې

د مسلمانیدو زیری وکړ . یوه اخوانی ملګری می له واره خپله خور زما په نکاح کی راکړه ، سعید رمضان صاحب زمونږ نکاح ولوسته .

زه او میرمن می وار ساته راغلو ، او له خپلی بی بی نه می د اسلامی تعلیماتو زده کړه پیل کړه ، زما میرمن د عربی ژبی عالمه او په اسلامی فقهی کی ښه لاس لری . د وارو په پټه د اسلام تبلیغ پیل کړ ، «د پولینډ د مسلمانانو اتحادیه» مو جوړه کړه ، عدالت غوښ ملاتړیې د مسلمانانو رسالت ګانه او ویل یې چی : د سالیډیرټی (پیوستون) په رڼا کی به مونږ ته د اسلام د تبلیغ ښه پروګرام پلاس راشي ، مونږ په «ګدانسک» کی د سالیډیرټی بنسټ کیښود ، د رسالو (پمفلیټونو) ویش او ځینی نوری تیاری زما پرغاړه وی ، د دی کار لپاره مو مرکزونه جوړکړل ، سالیډیرټی مو پر د وو برخوویشله ، د یوی برخی مشر لیخ والیساو ، چی اولسی مشرتوب هم ور سپارل شوی و ، د بلی کار» می شروع کړ ، د بوټانو تلی به می ښه وسینځل او مهر به می تری جوړکړ . د غاښونو له برش نه به می په چاقو غابنو نه جوړکړه او د ستپوکار به می تری اخیسته . په جیل کی د تبلیغ چاری ډیری اغیز منی وی د جیل زیارت راته د یوسف (علیه السلام) د سنتو تجدید ثابت شو ، د جیل تر خلاصون وروسته یې زه له هیواد نه وشړلم اوس د سیاسی پناه ګزین په توګه په امریکا کی اوسیږم .

د لینن په مذهب کی مونږ مزدورانو ته آرام او دمه ستره ګناه ده .

او د اتحادیې لخوا مو د اسلامی کتابونو د ویش کار شروع کړ .

ما په ۱۹۷۹ ع کی اسلام ومانه ، یو کال وروسته «والیسا» او نورو ملګرو می د سالیډیرټی پیشنهاد وړاندی کړ ، په لومړی سر کی یې زه مخالف وم ؛ ځکه ما خپل ټول پام اسلامی تبلیغ پلورا - غوندول غوښتل ؛ خو ملګری (میرمن) می د هر ډول ظلم او تیری مخالفه وه او د حق او برخی مشری زما پرغاړه وه ، چی د فرهنګی موادو پټ تیاری او له ملی او بین المللی مطبوعاتو سره اړیکی زما پرغاړه وو ، خو زما له فعالیتونه حکومت ډیر ژرخبر شو ، زه یې ونیولم ، لس ورځی له پاسه یو کال می زندان تیر کړ ، د خپګان خبره راته داوه چی د هیڅ ډول کتاب راوړو اجازه راته نه وه ، په سرکی خو ډیر ستومانه وم ، خو وروسته راته یو نوی کار پلاس راغی ، «لاسی

پوښتنه :

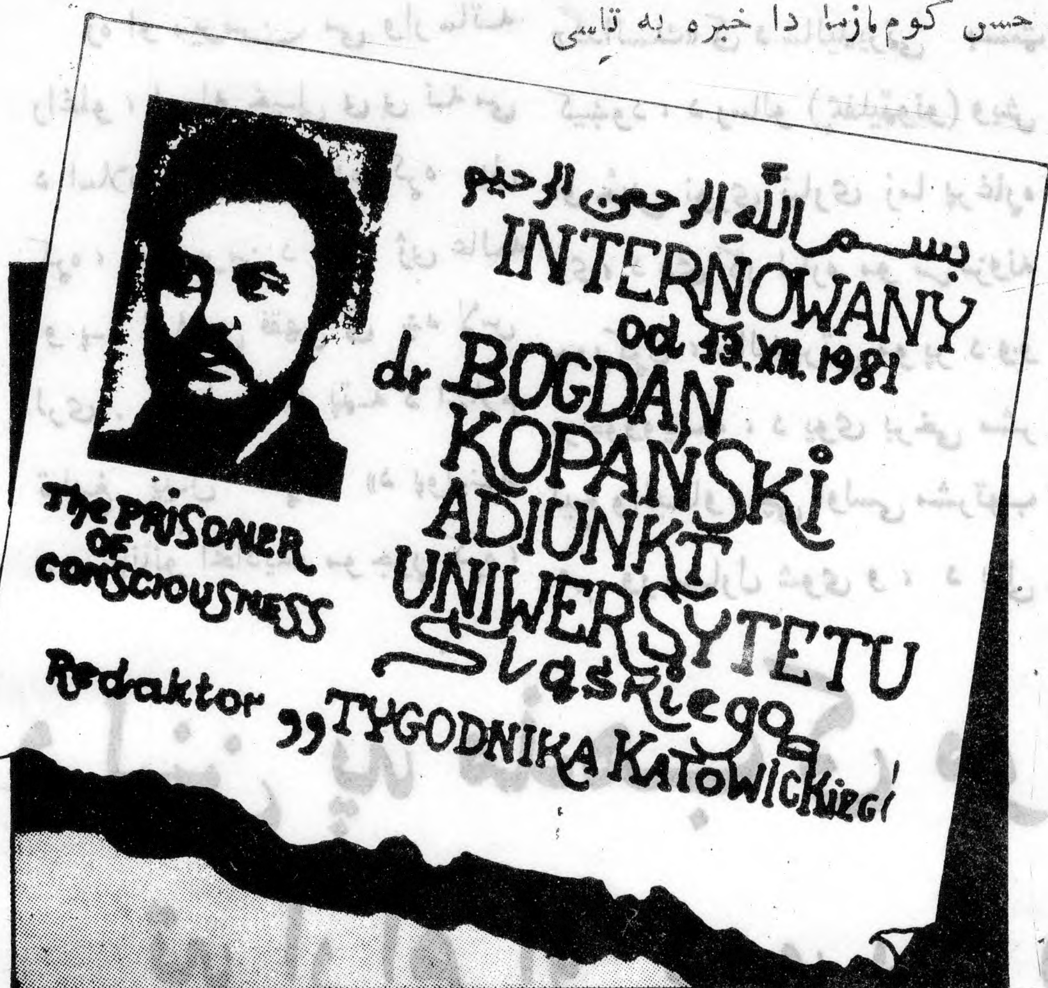
ډاکتر صاحب ! په روس او ختیز یورپ کی د اسلام د تبلیغ کار په کومه سویه کیږی ستاسی کړنلار څرنګه ده ؟

ډاکتر ګوپانسکی د توڈی قهوی یو ګوټ وکړاو تر لږشه ځنډه وروسته ئې ووېل : د کړنلاری تفصیلی بیان د تحریک د ګټو پرخلاف دی البته داسی ویولی چی له البانیا نه پرته په ټولو

کمونیستي هیوادوکی د روس په ګډون
په افریقایي هیوادو کی کود تاګانی
ورځنی معمول دی ، د سیاسی
فشار ، ظلم او تشدد او
استثمار په چاپیر کی کمونیزم
ښه و ده کوی . د کمونیستانو
کړنلاره دا ده چی په خلکو
کی سخته مایوسی پیدا کړی ، چی
د کمونیست انقلاب لپاره لاره
هواره شی . د مایوسی دا فضا
په اسلامی هیوادو کی شته .
د واکمنو پلاس د عوامو د
سپکاوی . وزکاوی ، غربت
او د پانګی له ظالمانه ویش نه
کمونستیان ګټه اخلی او
کمونیزم ددی د یکتا ټورانو د
دښمن طاقت په څیرمنځ ته راځی
او دا ډیره خطرناکه خبره ده .
ځکه دا ملت نه خو زریا وروسته
له منځه تلونکی دی او د دی د
یکتا ټورانو پر خلاف اولسی
کرکه زیاتیږی ، که اسلامی
تحریکونو دی لورته پاملرنه ونه
کړه ؛ نو د اولس قیادت به د
کمونستانو لاس ته ورشی ، دکمونیزم
خاتمه ډیره اسانه ده . غربت ،
او ظلم او امریت داسی
ډنډ دی چی د کمونیزم مکروبی
پکی هګی او بچی اچوی که
دا ډنډ وچ کړای شی .
کمونیزم بخپله مری . په
کومو هیوادونو کی چی دیپلمې
پیپر ؟ واکمنی وی هلته مطبوعات

ازاد دی د کارګر او محصلینو
په اتحادیو بندیزنه وی هغه
ملک له کمونیزم نه پوره خوندی
دی ، مثلاً زه په ایران کی د
کمونیستی انقلاب هیڅ خطر نه
حس کوم ماز دا خبره به تاسی

انقلاب په وسیله د کمونیستی
انقلاب راوستل ناشونی دی .
اوس چی تاسی د کمونیزم د
کړنلاری پر خبره بحث پیل
کړ ، نو د هغه غلط فهمی ازاله

د ډاکټر عطاؤ الله کوپانسکی د زندان د ورځو یاد

ته ملتیای ښکاری ؛ ځکه چی د
واشنګټن د سیاسی مداریانو دا
خیال دی چی ایران د کمونیزم
لپاره پخه میوه ده ، مګر هغوی دا
خبره له پنځو کالو راهیسی کوی
ترڅو پوری چی هلته د ازادو
انتخاباتو نظام ټینګ وی د
کمونیستی انقلاب خبره نه پیدا
کیږی . که د افغانستان په څیر
پوځی تیری وشو ، هغه بیله
خبره ده . د پوځی او اولسی

ضروری ده چی په عوامو کی
لیدل کیږی ؛ بلکه د اروپا سیاسی
پوهان هم د دی غلط فهمی
ښکار دی . چی کمونیستی انقلاب
په ولسی قوت منځ ته راځی .
حقیقت دادی چی کمونیست ګوند
عام خلک بی شعوره ګڼی . زه د
کمونیزم لپاره یو عربی ټکی استعمالوم
او هغه (زعیم ازم) یعنی کمونیستی
انقلاب د زعماوو انقلاب دی او
د دی مقصد لپاره د اولس پرځای

د کلي زمیندار، پوونکي د کارکرو مخکښ ، پوځي جنرالان و کیلان او سوداګر په جال کې ګیروي ـ نو په اولسي کچه د کمونیزم مقابله ډیره اسانه ده .
د عوامو بنیادي مسائلو د حل لپاره کړای شي چې په هغو کې اجتماعي عدالت او ازادي د ټولونه ضروري ده . نو په داسې ټولنه کې د کمونیزم د ریښو ځغلولو ته هیڅ وخت پلاس نه ورځي .
. په ازاده ټولنه کې پوځي انقلاب هم ګران کار دی ، ځکه په جمهوري ټولنه کې له پوځي واکمنو سره د اولس د مقاومت ویره وي. پوځي انقلاب که شي لاسي وي او که د هغه مطلب یواځې په پټه د اقتدار لاس ته راوستل وي . که د مقاومت له ویره هم وي نو د اقتدارو ږي پوځي جنرالان حکومت او اولسو هغه له کوي . که جمهوري روایات ټینګ شي، نو باوري جنرالان هم په بارک کې بند وي او د ټانک په زور د واک کرسۍ ته در انګ په ځای دریشي و باسی او د سیاست له کوڅي او لاري رامنځته کیږي . زمونږ د خبرو
د اسلام تبلیغ په ډیره بشپړه پیمانه روان دی . د مسلمانانو په نیول شوو سیمو : باکو ، اذر ـ بائیجان او نورو ښارونو کې بې شمیره مسلمانان د K.G.B. له لاسه له سنځه ځي خوبیاهم اسلامي تحریک ژوندی دی د مسلمانانو پټې مطبعې فعالې دي . دا خبري یواځې خوش فهمي نده ـ د کمونیست ګوند د تحقیق په څانګه کې د کارکوونکو ترټولو غټه ګټه داوه چې زه د حالاتو تحلیل په علمي اساس کوم .
خو په لیه توګه د خپلې تجربې له مخې ویلای شم چې اسلامي نړۍ له سخت خطر سره مخامخ ده. په نړیدی راتلونکي کې څو اسلامي هیوادو نه د کمونیستي انقلاب په خطر کې ګورم، بلکه له مراکشو نه تر اندونیشیا پورې تقریباً ټول اسلامي هیوادونه د کمونیزم د سیلاب په مخ کې دي

ما په خپلو سترګو د تاشقند، الماتا او روسي خوزستان په جوماتونو کې د ځوانانو او پوده کتارونه لیدلي دي . د ایران تر اسلامي انقلاب وروسته د مسلمانانو جوش او جذبه نوره هم زیاته شوې ده . په یوګوسلاویا کې ټول اسلامي مخکښان په زندان کې دي ؛ خو له دې سره سره د نورو مسلمانانو شمیر مخ په زیاتیدو دی . هو په البانیا کې اسلامي تحریک د نشت برابر دی ، البته داد اجتماعي ارتداد کیفیت دی . په پولینډ کې تقریباً په ټولو ښارونو کې اسلامي مراکز جوړ شویدي، د سالیډیرټي تحریک له برکته د کاتولیک کلیسا او اسلامي تحریک ترمنځ کرکه یوځه په ختمیدو ده. او اسلام ته د پښو ټینګولو موقع پلاس ورځي . **له کمونیزم سره د سختی کرکې له کبله هر هغه تحریک چې د روس د ګټو پر خلاف وي پولنډي عوام یې ښه مني . له همدې کبله پولنډیان افغاني مجاهدینو ته ډیر عقیدت لري** د سالیډیرټي د تحریک په وخت کې مونږ ډیر اسلامي مواد وویشل . نه یواځې په پولینډ کې بلکه د سالیډیرټي له رسالو سره سره مو په روسي ژبه اسلامي کتابونه هم روس ته په پټه واستول . د سالیډیرټي د تحریک په ذریعه الله تعالی مونږ ته د اسلام د تبلیغ یوه زرینه موقع پلاس را کړه او مونږ دا موقع ډیره ښه استعمالوو .
پوښتنه ! په پولینډي او روسي ژبو اسلامي مواد څنګه تهیه کوئ د عربي او اردو کتابونو له ترجمو نه کاراخلي او که نوي کتابونه لیکي ؟
ځواب : دا وخت مونږ نه د مطبوعاتو تألیف او

تخلیق ډیر گران دی ، اوس موږ یواځې ، له عربی ادب نه استفاده کوو ، د عربی ادب د ترجمی کار زما میرمن په غاړه لری او د انگریزی کتابونو ترجمه ځینی نور ملگری کوی . د مریم جمیلی «اسلام اینډ موډرن ازم» او «سید ابوالاعلی مودودی د «تیوروډز انډرستینګ اسلام» تقریباً له دوه لکه نه زیاتی روسی او پولینډی ترجمی وېشل شوی وی . خو نظامی حکومت زموږ مطبعی نیولی دی ، نو ځکه له تیرو د وو کالو راهیسی ر نوی کتاب نه دی خپور شوی . خوزه مایوس نه یم خدای (ج) به یوه لاره پرانځی .

ډاکتر صاحب! په اسلامی نړی کی د کمونیزم آینده څنگه وینی؟.

د سوال په اوریدو ډاکتر صاحب یوسوړ اسویلی وکړ او وی ویل: د دی پوښتنی په ځواب کی څو کتابونه لیکل کیدای شی ، خو په لنډه توگه د خپلی تجربی له مخی ویلای شم چی اسلامی نړی له سخت خطر سره مخامخ ده. په نږدی راتلونکی کی څو اسلامی هیواد و نه د کمونیستی انقلاب په خطر کی گورم، بلکه له مراکش نه تر اندونیشیا پوری . تقریباً ټول اسلامی هیوادونه د کمونیزم د سیلاب په مخ کی دی . ځکه د کمونیستی انقلاب لپاره درگوده لار اواریږی. تقریباً ټول اسلامی هیوادو د دیکتاتورانو په شکنجه کی دی ؛ هره خوا زیاتی خواره او اوښ مار دی ، په تیره پوځی حکومتونو داسی اندیر جوړ کړی چی عام سړی ته ژوند کول گران دی .

اترو د پیل دری ساعته تیرشوی. ډاکتر صاحب اوس ... ی ستړ ا خبری کوی مالری ورستی پوښتنه

له کمونیزم سره د سختی کرکی له کبله هر هغه تحریک چی د روس د گیوبر خلاف وی پولنډی عوام یی به منی . له همدی کبله پولنډیان افغانی مجاهدینو ته ډیر عقدت لری

وکړه دنړی مسلمانانو لپاره څه پیغام لری ؟).

ځواب :

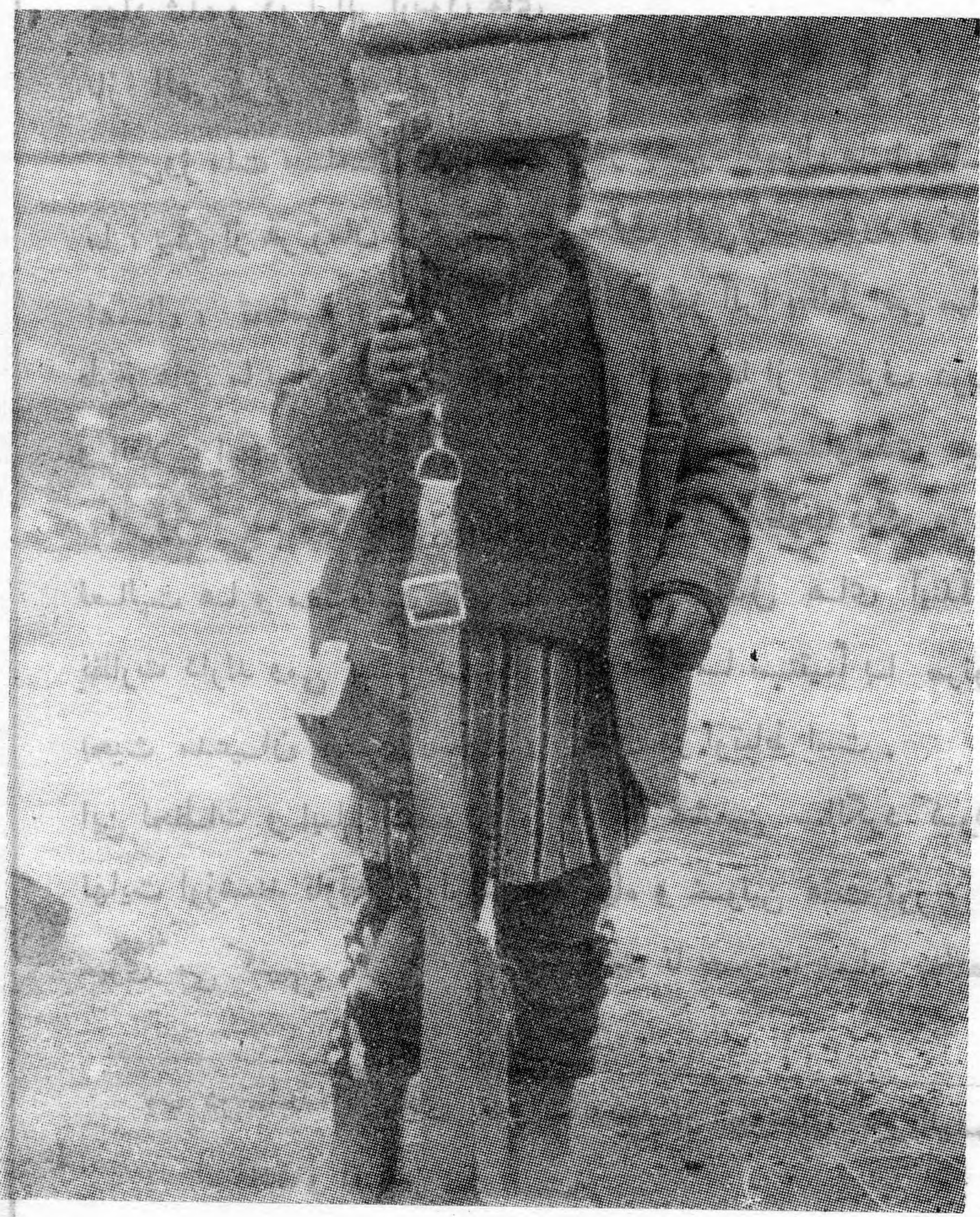
زه دنړی مسلمانانو ته د پیغام جوگه نه یم ، زه هغوی ته سلام کوم . له دی څلورو هیوا- دوسره زه ډیره مینه لرم . پولینډ چی زما سورنی هیواد دی، سوریه چی د حق دین شعور می پکی ترلاسه کړی ، تورکیه چی اسلام می په کي منلی دی. او پاکستان چی د اسلام پتنگ سید مودودی(رح) چی د اسلام د د پیغام تشریح یی پداسی زړه را- ښکونکی ډول کړی چی زما په څیر دسخت زړی ملحد زړه یی هم ویلی کړ . زما په څیر پر زرگونو کسانو د سید مودودی لوی احسان دی، له همدی کبله زه له پاکستان سره ډیره مینه لرم ؛ اریانوونکی ده چی زه کمونیست وم ، موږ په پاکستان کی دیو کمونیست ریاست جوړولو خوب لیده ، زما تحلیل هغه وخت هم دا و چی پاکستان د اسلام یوه داسی کلا ده چی د کمونیزم د کامیابی امکانات پکی له صفر نه هم کم دی، اوس د ایمان په ښتمنی له مړیدو نه وروسته هم دا زه د اسلام پخه کلا گڼم ؛ زه باور لرم چی په پاکستان او تورکیه کي به انشاالله ډیر ژر حقیقی اسلامی انقلاب بریالی شی . ځکه چی د دواړو هیواد و په ځوانانو کی له اسلام سره ژوره مینه نه بلکه جنون دی . د هغوی د ځوانانو تنظیمونه په ټول هیواد کي منظم دی . د اسلامی ژوند د نظام په هکله حقیقی شعور ډیر ژور دی او په ډیره پراخه او کوټلی پیمانه د اسلامی تحریک دارروان دی .

البته د نوروهیوادو په څیر پاکستان هم د کمونیستی یرغل له خطر سره مخامخ دی په قصدیانا پوهی د داسی حالاتو

د پیدا کولو هڅه کیږی ، چی په اولس کی مایوسي پیداشی . د جمهوریت د نشتوالی، په مطبوعاتو دبندیز او اجتماعی عدالت دنشت له کبله کمونستانو ته د پښو نیکولو موقع په لاس ورځی . که دا حالات تبدیل نکړای شول نود هیواد راتلونکی له سخت خطر سره مخامخ ده . لکه څنګه چی مانځکی وویل چی پاکستان د اسلام کلکه کلاده، او له «ظالم زار» نه تراوسنی (انسان دوستو !) کمونیستانو پوری ټول روسی حکومتو نه تسودو اوبو ته د رسیدو خوب گوری . پر افغانستان باندی یرغل د همدغه خوب درښتینی کولو یوه هڅه ده . خدای (جل جلاله) مکړه که کمونستان پکی بریالی شول ، نو د هغوی دا پخوانی غوښتنی به پوره شی . تو دو اوبو ته رسیدل او د اسلام دکلا ویجاړول، ما ته د دی خبری د ویلو اجازه راکړه چی که پاکستان د کمونیستانو له لاسه ماتی و خوړه نو بیابه د ایران نه ترشام پوری ټول منځنی ختیځ د روس په غیږ کي ولویږي. او که پاکستان سر لوړی و ، نو د دی پیړی وروستی لسیزه به انشا الله داسلام د بیا ژوند یتوب (نشاة ثانیه) دپیل ټکی وی . زه

دا خبره د احساساتو له مخې نه کوم، حقیقت دا دی چی که روس په افغانستان کي ما ته وخوړه، نو یواځی له افغانستان نه به د روس دپوځونو په شاتلل نه وی، بلکی د مسلمانانو اکثریت روسی سیمی په تیره چی سرحدئی په افغانستان پوری نښتی وی به هم د انقلاب بیرغ پور ته کوی . تر دی چی د ټولی ختیځی اروپا محکوم اولسونه به هم پورته کیږی .

د کریملن واکمن له دی خطره ډیر ښه خبر دی، ځکه هغوی به په هیڅ قیمت له افغانستان نه د پوځونو ایستلو ته تیار نشی . او پر ته له دی چی پر پاکستان برید وکړی پر افغانستان واکمنی بیخی ناشونی ده ، زما خبری مایوس کوونکی ښکاری؛ خود از ما خپل تحلیل دی چی د غلطی امکان پکی شته ، او له دی سره سره زما پر خدای (ج) هم ایمان دی چی د مکارانو د چلوټو د ناکاسولو قدرت لری . همدا زما پیغام دی چی له پاکستان نه د اسلام نته ماتیدونکی کلاجوړه کړی او د کلا د ساتنی لپاره پر F-16 نه بلکه پر خدای (ج) د ټینګ ایمان ضرورت دی .

فقیری

زمینه های پیشینهٔ فاجعهٔ ثور

در ششمین سالروز فاجعهٔ ننگین و خونین هفت ثور، دومین کودتای خائنانهٔ روسی در افغانستان و آغاز هفتمین سال جهاد و مقاومت مسلحانه در برابر رژیم های کود تائی مزدور و تجاوز نظامی و لشکر کشی بیشرمانهٔ امپریالیسم تبهکار سرخ، وارد دشوار ترین و سنگین ترین مرحلهٔ جهاد شده و در برابر آزمون های تازهٔ الهی قرار گرفته ایم.

امروز ملت مسلمان و مجاهد ما، بیش از هر زمان دیگر متوجه اعمال، تصامیم، پلان ها و طرح های ما برای تداوم جهاد و انقلاب است.

امروز مردم ما بخوبی بر فعالیت ها و مصروفیت های ما نظارت دارند ومی بینند که ما بحیث مدعیان رهبری جهاد، این لحظات و ایام دشوار و نهایت ارزشمند تاریخی راچگونه سپری می کنیم.

این روز های حساس تاریخ که سپری شدن هر لحظهٔ آن مانند یکروز و هر روز آن مانند یکسال و هر سال آن مانند یک قرن، بر وجدان سالم، آگاه و بیدار هر مسلمان با درک و با احساس سنگینی می کشد وبه انجام وظایف و مکلفیت های خطیر، هوشدار میدهد.

چگونگی گذشت لحظه ها، و دقایق این روز ها و شب ها در دفتر اعمال ما با محاسبات دقیق الهی ثبت میشود و کامپیوتر زمان نیز آنرا بخاطر می سپاردکه در نتیجه ما از یکطرف درپیشگاه پر عظمت خداوندی جوابده هستیم و از طرف دیگر در برابر تاریخ و نسل های آیندهٔ که اعمال ما مستقیماً با سرنوشت شان در ارتباط است.

در ششمین سالگرد کودتای سیاه و خونین هفت ثور، لازم است تا بصورت بسیار مختصر و گذرا به رؤس عواملی اشاره کنیم که در ساحات مختلف اقتصادی، نظامی و فرهنگی، زمینه ساز کودتای ثور گردید و در نتیجه راه را برای هجوم نظامی و لشکرکشی جنایت بار امپریالیسم جهانخوار روس بر کشور ما آماده ساخت.

در ساحهٔ اقتصادی: (۱)

در اوایل دههٔ (۱۹۵۰) میلادی افغانستان از ایالات متحدهٔ امریکا، تقاضای کمک نظامی و اقتصادی نمود، ولی امپریالیسم امریکا نظر به دلایل مختلف از دادن کمک نظامی امتناع نمود و مساعدت های فنی و اقتصادی را مربوط به ترتیب و تهیهٔ پلان اقتصادی دانست.

همچنان با آغاز دورهٔ صدارت سردار سرخ سلطنت یعنی داؤد ستمگر که عشق و علاقه، فراون به مودل وروش اقتصادی روس داشت و معتقد بود که دولت بایسد نقش مسلط در امور

۱ــ در ساحهٔ اقتصادی بصورت وسیع از «سوسیال امپریالیسم روس در صحنهٔ اقتصادی افغانستان» استفاده و اقتباس شده است.

اقتصادی داشته باشد، دروازه های اقتصاد افغانستان برای نفوذ استثمارگرانهٔ دولت غارتگر روس جهت مکیدن شریانهای اقتصادی مملکت ما باز گردید.

آغاز وابستگی اقتصاد افغانستان به اقتصاد امپریالیسم روس که به مراتب خطرناکتر از امپریالیسم امریکا بوده و هست و بخصوص موقعیت جغرافیائی و همسایگی شوم روس باکشورما، خطرات جدی و تباهکنی را متوجه سالمیت ارضی و استقلال سیاسی میهن ما ساخت که نتایج زیانبار و فاجعه آفرین آن در سال های بعد بخوبی و روشنی ملاحظه گردید.

بهمین ترتیب زمانیکه دولت افغانستان جهت پیاده نمودن اهداف پلان اول انکشاف اقتصادی دست نیاز بسوی امریکا در از نمود و پاسخ منفی دریافت داشت، با استفاده از فضای جنگ سرد میان مسکو و واشنگتن به استعمارگران کرملین روی آورد و با استقبال گرم و فوری چپاولگران سرخ مواجه گردید.

غارتگران روس ضمن تعهد کمک های طویل المدت نظامی به افغانستان، قرضهٔ صدملیون دالری شوم و ننگین خویش را به حکومت افغانستان عرضه نمودند و بدین صورت ریشه های استثمار و بهره‌کشی روس ها در افغانستان عمیق تر و مستحکم تر گردید.

امپریالیسم روس بمنظور آماده ساختن زمینه های وابستگی کامل افغانستان طی مدت بیست و پنج سال اخیر در حدود ۲۱۲ ملیارد دالر کمک اقتصادی برای مقاصد متفاوت تعهد نمود که از آنجمله از حدود پنجاه فیصد تاکنون پرداخته شده است.

پروژه هائیکه توسط دولت غارتگر روس در مملکت ماروی دست گرفته شده همه و بدون استثناء دارای انگیزه های استثماری و در جهت اهداف آزمندانهٔ استعماری و توسعه طلبانه بوده است و هرگز به منظور بهبود وضع زندگی مردم محروم و تحت ستم ما نبوده است.

این پروژه ها با نظر داشت اهداف استعماری ابر قدرت سیطره طلب روس در نقاط استرتیژیک مملکت ما متمرکز بوده و هیچگونه ارتباطی با نیازمندی های جامعهٔ ما نداشته و ندارد.

این پروژه ها و مراکز، گذشته ازینکه مبالغ هنگفتی را نصیب استثمارگران کرملین نشین میساخت، بحیث کانون های تبلیغ و پخش و نشر مکتب منحوس و منحط کمونیستی مورد استفاده قرار میگرفت. این کمک ها بصورت همیشگی اهداف استراتیژیک امپریالیسم جنایت کار سرخ را در پروژه های معین و برای اهداف و مقاصد معین بر آورده میساخت.

غارتگران روسی بدین وسیله توانستند تا از یکسو به تجرید افغانستان در صحنهٔ اقتصاد بین المللی بپردازند و از سوی دیگر اقتصاد افغانستان را بخود وابسته ساخته و زیر پوشش کمک های اقتصادی به پخش و نشر مرام ضد بشری کمونیسم ادامه دهند که در نتیجه شرایط کامل استیلاء بر افغانستان در دراز مدت آماده گردد.

دولت استعمارگر روس می کوشید تا با روی دست گرفتن پروژه های غیر موثر و نمایشی، زمینهٔ راهیابی تکنالوژی بی کفایت، انعطاف نا پذیر و غیر موثر روس را در اقتصاد ملی افغانستان مساعد سازد و ازآن استفادهٔ وسیع به نفع چپاولگران

روسی بعمل آید .

لهذا هزاران نفر بنام کار شناس ، متخصص ، تکنیسین و مشاور در تأسیسات اقتصادی (زالو صفت) به مکیدن محصول رنج و زحمت و ثروت و امکانات مردم فقیر و نادار ما پرداختند و نام آنرا کمک های بلاقید و شرط و مساعدت های بشر دوستانه گذاشتند . به اینصورت طی مدت بیست و پنج سال اخیر ، کشور ما در حدود یکصد و چهل هزار ملیون افغانی در انکشاف اقتصادی سرمایه گذاری نموده است که قسمت اعظم آن در پروژه هائیکه امداد مالی و تخنیکی استعمارگران روسی دخیل بود به مصرف رسیده است .

بنا منابع مردم فقیر و تهی دست افغانستان که از اساسی ترین نیاز مندی های اولیهٔ زندگی محروم هستند در تاسیسات انگشت شماری بکار برده شد که منظور از آن تحکیم نقش استعماری ابر قدرت توسعه طلب روس و عمدتاً روسی ساختن کشور مسلمان و بلادیدهٔ ما بود . نمونه های مختصر ذیل ، ماهیت کمک های اقتصادی ریاکارانهٔ امپریالیسم روس را در سلون تا افشاء و رسوا میسازد :

۱- پروژهٔ آبیاری ننگرهار :

پروژهٔ آبیاری ننگرهار که در سال ۱۳۳۹ مورد تطبیق قرار گرفت باگذشت بیشتر از ۲۴ سال هنوز هم هدف آن که عبارت از آبیاری ۲۹ هزار هکتار اراضی جدید و ۶ هزار هکتار اراضی سابقه میباشد بسر آورده نشده است . زیرا وضع خاک و ساختمان توپوگرافی ساحهٔ تحت پروژه مساعد نبوده و خاک های حاصل خیز کنار دریای کابل و کنر ، از فاصله های بسیار دور به ساحهٔ پروژه انتقال و بر سطح اراضی نا مساعد پروژه توسط روس ها و عمال ایشان هموار گردیده است. ادامهٔ چندین سالهٔ این کار ، ثروت و دارائی کشور ما را بیشرمانه ضایع ساخت و مانع از آن گردید تا در ساحات دیگر بصورت اقتصادی مورد استفاده قرار گیرد.

طبق اسناد حکومت دست نشاندهٔ روس ها در کابل ، از ختم کار تا پایان سال ۱۳۶۰ بیش از هشت ملیارد افغانی درین پروژهٔ نمایشی و استعماری به مصرف رسیده است که هفتاد ملیون دالر قرضهٔ استعمارگران کرملین نیز شامل آن می باشد .

امروز که ۲۴ سال از آغاز پروژه ننگرهار می گذرد بازهم سالانه درحدود دو صد ملیون افغانی درین پروژه بمصرف میرسد و فرجام آن نیز معلوم نیست .

درحالیکه حاصل سالانه این پروژه بعد از سپری شدن بیش از ۲۳ سال و مکیدن شریانهای ثروت و هستی مردم افغانستان ، ۴۰۰۰ تن سیتروس و ۱۲۰۰ تن زیتون تلخ است که ارزش تولیدات آن در حدود ۹۰ ملیون افغانی میشود .

اینست عالیترین نمونهٔ ارمغان دوستی !! و کمک های بی شائبهٔ !! همسایهٔ شمالی ما که ملت محروم و زجر کشیدهٔ ما در بیش از شصت سال همواره لذت دوستی و حسن همجواری [illegible] آنرا چشیده است .

بادقت ملاحظه نمائید که سالانه دو صد ملیون افغانی بمصرف [illegible] ۹۰ ملیون [illegible] پروژه [illegible] مصرفها ننگرهار در جامعهٔ ما که [illegible] مردم آن از ضروریات اولیهٔ انسانی برخوردار [illegible] و سالانه [illegible] هزاران تن گندم [illegible] و خل و شکر و [illegible] خارج وارد میگردد [illegible] خواسته ها و نیاز مندی های واقعی جامعهٔ افغانی هرگز [illegible]

ذری ندارد و بی اعتبار بودن سودل اقتصادی روس را در ذهن ما ثابت میسازد .

قرار داد خریداری محصولات فارم برای مدت بیست سال به قیمت یک و نیم افغانی در مقابل یک پوند مالته که حاصل عمده فارم است با دولت استعمارگر روس به امضاء رسید . این قیمت ۱/۸ قیمت ایست که مردم ما میپردازند گذشته ازآن ، محصولات دست اول به روسیه ردیف بندی میشود و آنچه مورد پسند استعمارگران روس واقع نگردد ، دوباره به مصرف دولت افغانستان مسترد میشود .

پروژه های نفت وگاز نیز مانند سایر پروژه های مهم و پر ارزش کشور ما در انحصار امپریالیسم روس قرار دارد و استعمارگران روسی در آغاز کار با کنار زدن گروپ های جیولوژی سایر کشور ها وموسسات ، حاکم بلا منازعهٔ این ذخایر حیاتی مملکت ما گردیدند .

امکان استثمار این منابع توسط روس ها نیز مانند سایر بخش ها با غفلت ، همدستی و خیانت حکومات فاسد وقت میسر گردید .

روس ها از یک طرف در امر تفحص بصورت انحصاری به میدان آمدند و نتائج آنرا طبق دلخواه اعلام نمودند و از طرف دیگر را بی اطلاع نگهداشته اند تا در موقع مناسب و با در نظر داشت پلان تهاجم و اشغال افغانستان ، به بهره کشی ازین منابع بپردازند .

در اوایل کار تفحصات ، ۳۵ ساحه اختصاص یافته بود که تا کنون فقط در ۱۳ ساحه تحقیقات صورت گرفته است ، در حالیکه بیش از ۱۹ ملیارد افغانی بشمول ۲۹۰ ملیون دالر کمک شوم روس استعمارگر درین بخش به مصرف رسیده است .

بنا بر بی کفایتی و عدم موثریت تکنالوجی روس در زمینهٔ تفحص نفت وگاز ، مصرف افغانستان

دولت استعمارگر روس میکوشد تا با روی دست گرفتن پروژه های غیر مؤثر و نمایشی زمینهٔ راهیابی تکنالوژی بی کفایت ، انعطاف نا پذیر و غیر مؤثر روس را در اقتصاد ملی افغانستان مساعد سازد و از آن استفادهٔ وسیع به نفع چپاولگران روسی بعمل آید .

خلاصه اینکه این پروژه به هیچ صورتی با اقتصاد افغانستان پیوند و سازگاری نداشته و انتخاب آن در شرق افغانستان بحیث پایگاه صدور نظریات و افکار منحوس کمونیستی به نیم قارهٔ هند و ایجاد شبکه های جاسوسی در داخل و ماورای سرحد استفاده گردیده و میگردد .

۲- پروژه های نفت و گاز در شمال کشور :

بحیث خریدار طرف معامله قرار گرفتند که تمام مراحل این پروژه ها از اول تا اخیر توسط خود شان و حسب دلخواه شان طی میگردید .

بصورت قطع می توان گفت که غارتگران روسی از موجودیت ذخایر عظیم نفت وگاز در کشور ما بنابر تفحصاتی که خود شان انجام داده بودند ، بخوبی اطلاع داشته ولی حکومت های افغانستان

بصورت بی سابقه و غیر قابل قبول افزایش یافت و تفحصات با مشکلات مهم تخنیکی رو برو گردید .

همچنان در طی این مدت به عوض ذخایر نفت عموماً ذخایر گاز کشف گردید و مطابق گزارشات رسمی تا کنون به اندازهٔ ۱۳۰ ملیارد متر مکعب گاز و ۱۲ الی ۱۸ ملیون تن نفت در شمال کشور تثبیت گردیده

است .

قرار داد صد ور گاز به کشور استثمار گر روس در ۱۳۴۶ به امضاء رسید .

قیمت گاز صادراتی افغانستان برای مدت ۱۸ سال به قیمت ثابت ۵ ، [illegible] دالر فی هزار متر مکعب یعنی ۳/۱ نرخ بین المللی تثبیت گردید و جالب تر اینکه دستگاه گاز سنج نیز در خاک روس قرار دارد و افغان ها را از نظارت بر میزان صد ور گاز محروم ساخته است . از جملهٔ ۲،۵ ملیارد متر مکعب گاز یکه سالانه استخراج میگردد ، ۹۰ فیصد آن به کشور غارتگر روس صادر میگردد و تنها ده فیصد ان در فابریکهٔ کود کیمیاوی مزار شریف که ساختمان آن ده سال تمام وقت گرفت ، استفاده میشود .

به همین ترتیب طرح شفا خانهٔ ۴۰۰ بستر عسکری در سال ۱۳۴۶ که با سرمایهٔ بیش از هزار ملیون افغانی اعمار گردید ، خیانت بزرگی بوده که فقط روس استثمار گر می توانست مرتکب آن گردد .

اعمار شفا خانهٔ لوکس و غیر ضروری ۴۰۰ بستر در کشور یکه ملیون ها انسان آن از ابتدائی ترین خدمات صحی محروم هستند سمبول خیانت و ممثل ماهیت ریاکارانهٔ امداد اقتصادی روس استثمارگر است .

با پول اعمار این شفا خانهٔ پر مصرف که نظیر آن حتی در ثروت مند ترین کشور های شرق میانه کمتر دیده میشود ، و مصرف تدویری آن معادل مصارف تدویری تمام موسسات صحت عامه در کشور بینوای ما می با شد ، صد ها مرکز صحی برای مردم ستمدیدهٔ ما که از ساده ترین امکانات صحت عامه برخوادار نیستند ، براه می افتاد . ولی امروز دیده میشود که همچو پروژه ها برای روز های این چنین روی دست گرفته شده بود و امروز افسران و سر بازان متجاوز روسی و چاکران فروه مایهٔ داخلی شان درین شفا خانه تداوی میشوند .

رو بهمرفته پروژه های خانه سازی و اعمار مکروریان ها در کشور ما نیز از جملهٔ پلان های شیطانی روسی ساختن افغانستان است .

درین پروژه که بیش از هشت سال از آغاز آن میگذرد ، حدود دو هزار و پنجصد ملیون افغانی به مصرف رسیده است و در نتیجه برای ۴۰۰۰ یا ۵۰۰۰ خانوار منازل رهایشی فراهم شده است .

هدف پروژهٔ مکرو ریان در ابتدا ظاهراً جهت رفع نیاز مندی کار مندان و کار گران دولت بود ، اما چون منازل مذ کور به معیار غیر قابل قبول برای جامعه و اقتصاد افغانستان و بر طبق موازین پر مصرف و انعطاف ناپذیر روسی و با استفاده از مواد و تجهیزات پر مصرف اعمار گردیده است و کار مندان دولت حتی در سلسله مراتب عالی ماموریت قادر به پرداخت ۶۰ فیصد معاش خویش به عنوان مصارف حفظ و مراقبت این بناهای روسی نبودند لهذا ۷۰ فیصد آن در خدمت روس های تجاوز گر ، متخصصین کشور های وابسته به روس و نوکران باند های خلق و پرچم در عالیترین مراتب اداری و حزبی قرار دارد .

هکذا امپریالیسم روس در پروژه های راه سازی افغانستان دلچسپی و علاقهٔ خاصی نشان داده است . اعمار شاهراه سالنگ که خط اتصالی شمال با جنوب کشور است ، از ابتدا تا کنون مورد بهره برداری های فراوان

بقیه در صـ (۶۲)

قیام الدین کشاف

مینه او ایمان

ایمان او مینه یو له بل سره نه شلیدونکی پیوند لری ، د ایمان گلستان هغه وخت سمسور، ښیرازه او په خوندورو میوو معمور او مالا مال وی چي د مینی په اوبو خړوبیږی ، چی مینه نه وی نو ایمان به نه وی . د صحیح مسلم په روایت د الله د رسول (ﷺ) فرمان دی: والذی نفسی بیده لن تد خلوا الجنة حتی تؤمنوا ولن تؤمنوا حتی تحابوا «زما په هغه ذات قسم چی زما د ساوا کمن دی ؛ تاسی به هیڅکله جنت ته لار نشیء څو چی مؤمنان نشیء او تاسی به هیڅکله ایمان ونلریء ؛ څو چی پخپلو مینځو کی مینه ونلریء» .

د مؤمن زړه د مینی خزانه ده او د ایمان په پلوشو کی ځلیږی . له خپل خدای سره یې مینه ده ، نامحدوده او بې نهایته مینه ، د دغی مینی د احساس اساس او بنسټ د ادی چی مؤمن احسان پیژندونکی او د مینی قدردان دی ، الله خالق دی ، مالک دی ، د ساوا کمن دی ، روزی رسان دی ، منعم دی ، محسن دی ، د ټولو ښیګڼو سر چینه او مصدر دی ، انسان یې له نشت نه شته کړیدی ، ښکلی صورت او حسین قامت یې ور بښلی دی ، علم او پوهه یې ور کړیده ، د کائناتو پر زیاتره شیانو یې بر لاسی ور په برخه کړیده ، په بحر او بر کی یې د ژوند لاری ورته اسانه کړیدی، ځمکه ، اسمان ، لمر ، سپوږمی ، او به او با دو نه یې د ده په خدمت کی استخدام کړیدی ، د شپی او ورځی اووښتون او موسمی تحولات او بدلون هر څه یې د ده په گټه تمام کړیدی ، چی دا ټول په واقع کی له بنده سره د خدای د مینی او احسان مظاهر دی او تقاضا یې همداده چی انسان د خپل رب د احسان شکر گذار وی او د هغه د انعام او لوروني قدردان ـ د هغه په وړاندی د بندگی او عبودیت سرښکته کړی ، د هغه د فرمان منونکی او می ، د هغه د احکامو اطاعت کوونکی . او د هغه د مینی پخاطر د هغه له رسول (ﷺ) سره مینه و لری او په پیروی او تابعداری سره یې پالنه وکړی : قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی یحببکم الله ـ یعنی «ای پیغمبره ا دوی ته ووایه که له خدای سره مو مینه وی نوز ما پیروان او تابعدار شیء چی خدای هم در سره مینه وکړی» له خدای او رسول (ﷺ) نه بغاوت او سرغړاوی د مینی پرخلاف کار دی او په چا کی چی ایمان وی هغه دا کار نکوی . د ملحدینو او د هریانو پر الله او رسول (ﷺ) باندی ایمان نشته ځکه خو مینه هم ور سره نلری ، منی یې هم نه، اطاعت یې هم نکوی؛ بلکی د دغی مینی د مینانو د ښمنان دی .

د مینی پلو شی د مؤمن زړه او دماغ ته بصیرت او سترگو ته یې بصارت ور ببښی ، له تیاری نه یې رڼاته را باسی ، له ړوندوالی لـه بینائی ته . د کائناتو اجزاوو او د طبیعت مظاهر و ته د مینی په نظر گوری، هغه مینه چی د پرورد گار در بوبیت اثبات پری کیدی شی. یعنی دا چی دکائناتو د طبیعی

عظيمې دستگاه هر جزء پدې شاهد
دی چې يوه لوړه هستي د دې
حيرانوونکي نظام منتظم او د دې
طبيعي څرخ څرخوونکی دئ ،
خو دهريان چې د ايمان له رڼانه
محروم دي، د طبيعت له مظاهرو
سره يې مينه هم غلطه مينه ده ،
همدا طبيعت يې په خدايي نيولی
دی ، له دې نه ها خوا پر کوم
لوړ قدرت باندې باور او عقيده
نلري .

مؤمن له خپل ځان سره مينه
لري او ډېره زياته مينه ، له خپل
ژوند سره مينه لري ، ليونی او
ليواله مينه ، د څه پخاطر ،
ايا د دې پخاطر چې ژوندد عيش
او نوش ډگر دی او انسان
د خوراک څښاک ګوډی ، او
د دغو اهدافو تر لاسه کولو
لپاره بايد خپلې ټولې جسماني او
ذهني قواوې او صلاحيتونه قربان
کړي ؟ نه دا خو د ملحدينو
او کمونيستانو کار دی چې له
اخرت نه منکر دي ، د دينوي
عملونو د مکافات ورځ نه مني ،
هر څه همدلته پای ته رسيدونکي
گڼي. مؤمن خپلې ذهني او جسماني
قواوې او استعداد ونه د خدای
عطيه گڼي او د هغو د استعمال
لاري پېژني ، يوازې د مادي

خوندونو د تر لاسه کولو په لاره
کې يې په کار نه اچوي او نه يې
مادي پرمختگ نصب العين دی ،
بلکې د خدمت په عبادت کې يې
په کار اچوي ، د خدمت د صحيح
بندگۍ په لاره کې ، د خدمت
د قانون د حاکميت په لار کې ،
په ټول ژوند کې جد و جهد کوي
او يو ساعت هم له خپلې نوکرۍ
له نه غافل کيږي ، مقصد يې
دا وي چې د شيطان د پيروانو
د ظلم له لاسه دا ورانه شوې
نړۍ بياله سره تعمير او ودانه
کړي او د خپل فرصت او عمر
قيمتي شيبې لکه خاروي اوازي
د خوراک څښاک او عياشۍ او
خوندونو په لار کې نه لګوي ،
بلکې د دغه قيمتي شيبو په قيمتي
لارو کې مصرفوي ، هغه دا چې له
يوې خوا پدې ځمکه کې غلبه
او برلاسي يوازې د خدای د نظام

وي او له بلې خوا په اخرت کې
د خپلو دينوي صالحو عملونو په
مکافات کې د نجات او فلاح
مستحق شي ، د جنت او ديدار ،
ځکه چې پدې يې باور او عقيده
ده چې هر عمل عکس العمل لري
او د دينوي عملونو د عکس العمل
ورځ د اخرت لو يه ورځ ده .
د مؤمن له ټولو انسانانو سره
مينه وي ځکه هغه د ده انساني
ورونه دي او د ده په نظر
انسانان دي ، له هغو سره
د ارحامو او نسبي شريکوالی
لري ، د هغو په نسبت پخپل زړه
کې بغض او نفرت نلري ، ځکه چې
د مؤمن زړه د بغض او کرکې
ټاټوبی نه دی ، د رحمت او
خواخوږۍ کور دی ، مؤمن
د ټول انسانيت سوکالي او
سلامتي غواړي ، په ټوله ځمکه
کې عدل او انصاف غواړي او

د ظلم او و حشت له مینی تالی ، چی هندا د انسان مقام تـه ربښتونی احترام دی او هندا د ایمان تقاضا ده . کمونیستان هم دعوه کوی چی موږ د انسان مقام ته احترام لرو او له انسان سره مو مینه ده ، خو د هغوی د مینی او احترام مظاهر چـی تر اوسه پوری په څمکه کی لیدل شویدی ؛ هغه د انسانانو قتل عام دی ، دوداليو ورانول دی او د انسانانو د شرف ، ناموس ، مال او ازادی لو تول دی ، چی مثالونه یی هری خوا ته ښکاره موجود دی په تیره بیا هندا اوس په افغانستان کی چی د لکونو انسانانو شهادت ، د زر و نو یتیمانو او کونډو او د زر و نو معیوبو خوانانو موجودیت او د ملیونو خلکو هجرت د انسان مقام ته د کمونیزم د احترام عینی شاهد او ژوندی تعبیر دی .

ایمان کله نا کله له هغه شی سره د مؤمن مینه پیدا کړی چی غیر مؤمن ور څخه کر که کوی یعنی مرګ . مرګ هغه تریخ او منفورشی دی چی انسان ور څخه تنبتی او په اسانی سره ور ته غاړه نږدی ؛ خو مؤمن ور سره مینه لری خو چی د خدای په لار کی وی ، ځکه چی دغه مرګ پـه حقیقت کی تل تر تله ژوندی . که مؤمن په ظاهری لحاظ له دینوی ژوندانه څخه خپله مینه قطع کوی او د ژوند له ضد یعنی مړینی سره د مینی پیوند نښلوی ، د دی لپاره چی پخپل مرګ سره لو روته ژونـد په بیه واخلی ، د حق تر بیرغ لاندی ژوند ، د اسلامی نظام او شریعت پـه حدودو کی ژوند ، د حریت او ازادی ژوند . د مؤمن جنګ د لورو عامو انسانانو غوندی جنګ ندی ، د ده جنګ تـه د کتاب او سنت او اسلامی شریعت په اصطلاح کی جهاد ویل شویدی ؛ یعنی د خدای (ج) دکلمی د لوړولو پخاطر جد و جهد او هلی ځلی ، نه د مال پخاطر ، نه د شهرت پخاطر ، نه د نـورو د ځمکی نیوالو پخاطر ، نه د مادی اهدانو پخاطر ، نه د انسان وژنی پخاطر ، نه د شخصی بغض او عداوت او قبیلوی تعصبونو او زړو د بمیتو پخاطر ، که دغـه ملحوظات پکی د خیل وی نو بیا به یقینا جنګ وی نه جهاد او له تش جنګ سره مؤمن مینه نلری ؛ بلکی له امن او سولی سره یی مینه وی . پدی اساس باید وویل شی چی ایمان او مینه یو له بل سره تړلی او لازم او ملزوم دی .

پایداری مذهب در زیر ضربات تبلیغاتی کمونیزم

سید فاروق

کمونیستها علاوه از اینکه مذهب یا دین را افیون جامعه میگویند ، برای تفسیر ویا درست جلوه دادن این سخن شان ، همواره کوشیده اند که زمینه های تبلیغاتی وسیعی را فراهم ساخته اذهان مردم را باستر تبلیغات و لجاجت و بعضا با بـه مسخره گرفتن سنتهای دینی تخدیر کنند و قناعت بدهند .

مثلا متولیان دستگاه دولتی روسیه که اولین بچه های تربیت شده در دامن کمونیزم هستند ، در مورد بر خورد و معامله با مذاهب داخل قلمرو خود ، باروی دست گرفتن همین شیوه ، سعی میکنند که دین را در نظر پیروانش یکسلسله اعتقادات مبهم تلقی کنند و توضیح بد هند که گویا دین و ایمان مذهبی جلوه یی از وابستگی به یک سنت است که اصل آن ،چونکه پدید شده است ؛ یعنی مذهب بقایای آن سنتهایی است که در شرایط خاص عامل تسلی مردم محروم در برابر ستمگری قدر تمندان بوده است و حالا که در جامعهٔ سوسیالیستی، شرایط مؤلد مذهب وجود ندارد، موجودیت اعتقادات مذهبی و سنتهای دینی سایهٔ رو بز والی از پیکر نا پدید شده است ! و یا در خصوص دین اسلام که مذهب حاکم بر قسمتهای آسیای مرکزی محدودهٔ امپراطوری روسیه است ، اظهار میدارند که اسلام جزء منفی یی از تاریخ این اقوام است جـزئیکـه همراه با حکومت تزاری این اقوام راست زیر شلاق ستم خود داشته اند .

ظاهر این استدلال چنین میر ـ ساند که گویا فارمولهای لایتغیری در باب جامعه شناسی مذهبی ، هستند که بدون کار برد وسایل فشار در امر احیای مذهب ، اعتقادات و سنت های مذهبی بخودی خود از جامعه دور می شوند ولی واقعیتهای عینی عکس این ادعاها را نشان میدهد .

طوریکه عمال کمونیزم در پهلوی تأسیس ارگانهای تبلیغاتی ضد مذهبی و گماشتن کارشناسانیکـه در زمینهٔ تبلیغات ملحدانه تجربه دارند ، بکار گرفتن مطبوعات رادیو و تیلویزیون بر ای این کار و بالاخره تاکید بر این نکته که اولین وظیفهٔ پرورشگاهها و مکاتب تربیهٔ کمونیست است، عملاً با ایجاد فضای اختناق در محیط های دینی ، ترس دادن و ارعاب متدینین از اجرای مراسم مذهبی که احیاناً به زندانی شدن و اعدام آنها میانجامد و نابود ساختن اماکن مقدسه و مساجد ، تلاش کرده اند تا این فطرت ذاتی را از اعماق روح مؤمنین اسیر بیرون کنند . اما قسمیکه مشاهدات مؤثق و اخبار قابل اعتماد و بزرگتر از همه اعترافات خود دستگاه نشان میدهد ، فارمول ساخته و پرداختهٔ شان و بصورت عموم تعریف

و شناختشان از دین و مذهب ، عاری از محتوی بوده است!

جالبتر اینکه پایداری احساسات مذهبی را زیر این همه ضربات چکشهای تبلیغاتی و یاحتی سربرآوردن مجدد آن را نه تنها ناظران خارجی بلکه خود کمونیستهای روسی ، بحیث یکواقعیت فرهنگی ، سیاسی اعتراف کرده اند . ماشین حکومت روس با دستپاچگی از اینکه فلسفهٔ شان سفسطه از آب برآمده است ، با شیوهٔ منافقانه ، حالت دورویی بخود گرفته گاهی به آن افتخار میکند و با صدای بلند میگویند که این امر نشانهٔ با رزی از یک رفتار دموکراتیک و اعطای آزادی برای کلیه اعتقادات خاص است و گاهی نیز از استمرار چنین وضع اظهار نگرانی میکنند . مدتی است که قدرت بقاء مذاهب و استعداد آنها را در انطباق با جامعهٔ سوسیالیستی خاطر نشان میسازند . همچنان دستگاه معترف است : در جامعه ایکه شهریگری باعث افزایش جرایم شده است، اخلاق مذهبی نیز با اخلاق سوسیالیستی پیش میرود و حتی بجای آن مینشیند . از این طریق دستگاه دولتی روس تصور میکند از مذاهب خصوصاً اسلام که خصلت حرکت و جنبش دهنده دارد ، بهره جویی کند و میخواهد حرکت اسلام را در مدار ایدلویوژی رسمی خود یعنی کمونیزم قرار بدهد . حال آنکه در واقع سیاست روس متضمن نظام «یک ایدلویوژی» و «یک سازما نیست» . بنا بر این استفاده از اسلام بمعنی اعتراف به تأثیر شدید آن برتودهٔ مردم است ؛ زیرا هر گونه مباحثه و مکالمه ایکه بین ایدلویوژی رسمی و دیگر ایدلویوژیها بعمل آید ، بمعنی عقب نشینی ایدلویوژی رسمی است .

در حال حاضر روس میخواهد احکام عملی اسلام را بمذاق اصول سوسیالیزم توجیه نموده یک یک به سوسیالیزم پیوند بدهد . بطور مثال : روزه گرفتن در ماه مبارک رمضان همواره با مخالفتهای مقامات دولتی روبرو بوده است . البته قطع نظر از اینکه یکی اصول عملی اسلام است به بها نه های تضعیف قوای جسمانی برای کار و برهم زدن تعادل اقتصاد با مخالفت دستگاه مواجه بود که در نتیجه مؤمنان ، مدت درازی به انتخاب میان مقاومت در برابر دولت ویاتبعیت ازآن متردد میماندند . لیکن برای جریان راه حل تازه ای پیدا کرده اند که مبنی برتفسیر روزه است - چنانچه عبدالرحیم اوف ، امام مسجد میرزا یوسف تاشکند یکی از به اصطلاح مقامات روسی روحانی مسلمان اسیای میانه، برای روزه دو هدف بررسی میکند ؛ او میگوید : اولاً ، روزه سبب می شود تا فرد مسلمان با محروم ساختن در طول روزه از اموریکه به آن توجه دارد ، از خود میگذرد یعنی نوعی فدا کاری و خود گذری از خود نشان میدهد . ثانیاً روزه موجب آنست که همهٔ مسلمانان در هر شرایطی که هستند به محرومیت و گرسنگی آگاهی حاصل کنند .

منظورش نشاندادن این امراست که فرد مسلمان باید آداب مذهبی را بعنوان جد و جهد ، سعی و تلاش و قبول تکلیف و مشقت دانسته در همه حال به انجام آن پردازد . این را هم بد اند که طبع و ماهیت این جد و جهد نظر به شرایط وا وضاع تغییر میابد . و در نتیجه فتوی میدهد که ؛ بد لیل تعهداتیکه جامعهٔ سوسیالیستی و شرایط اجتماعی آن بر اعضای خود تحمیل میکند ،

بقیه در ص (۶۲)

امام اعظم ابو حنیفه (رح)

د جهاد او اجتهاد إمام

د امام خلقت او سیرت :

امام سپین وائی ته نژدی غنم رنګه و . په اوږو کی سور ور او په ونه او چت غوندی و . په ډیره ښکلی هیبت ناک و . اوږده ږیره یی لرله او په بدن نحیف او کم غوښی و . په ژبه فصیح او خوږی خبری یی کولی خوچیتیا یی ډیره وه ، عطر او خو شبویی ډیره استعمالو له او خورا با وقاره و . جامی ، پګړی او پڼی په یی ډیری ښکلی او قیمتی وی .

د امام عمومی اخلاق ګرالو لوستونکو ته په دو و برخو کی وړاندی کوو : لومړی : د امام سلوک د الله پاک په وړاندی :

۱- د امام عبادت :

حضرت امام ابو حنیفه (رح) د عبادت په هکله چی څه ویل شویدی په کلی ډول دا راڅیی چی خورا عابد اوپر نفس حاکم امام و . موفق مکی له حفص بن عبدالرحمن څخه داسی روایت کوی چی : زه له امام ابو حنیفه (رح) سره دیرش کاله شریک وم . ده به په (۳) ورځو کی یوځل قرآن مجید ختم کاوه .

فضل بن سوید وائی چی : مونږ له امام ابو حنیفه سره ډیر وخت تیر کړ ، دی به اغلبا د ورځی له مخی روژه او د شپی له خوا په تهجد او لمانځه مشغول و . ابو مقاتل وایی : ماله امام سره په سفر او حضر کی ډیره موده تیره کړیده خو ما لا ر ده بل څوک ډیر امونځ کوونکی، عبادت کوونکی او پرهیزګار ونه لید . او په فقه کی خو هیڅوک ورڅخه وړاندی کیدای نه شو .

۲- له جدای (ج) له ویره :

له یحیی بن سعید القطان څخه روایت د کوی چه : مونږ له ابو حنیفه سره ناشته ولاړه لر له او خبری سواو ریدلی دی . او والله چی کله به می ورته وکتل ده به مخ کی به می د خدای د ویری آثار لیدل .

کردری له عبدالله بن المبارک څخه روایت کوی زه چی کوم ته لاړم نوما د داسی چا په هکله پوښتنه وکړه چی تر ټولو زیات فقیه او عالم وی . راته وویل شول چی ابو حنیفه (رح) دی . بیامی د ډیر زاهد او پرهیزګار پوښتنه وکړه : را ته وویل شول : ابو حنیفه (رح) دی .

همدارنګه عبدالله بن المبارک وایی : ما د سفیان ثوری څخه پوښتنه وکړه چی امام ابو حنیفه له غیبت نه څومره لری دی ! او د چاغیبت نکوی .

ده وویل : ابو حنیفه له دی نه ډیر هوښیار دی چی پخپلو حسنا تو او نیکیو با ندی هغه څه تسلط کړی چی بربادوی یی .

همدارنګه موفق مکی له عبدالرزاق څخه روایت کوی چه ما به ابو حنیفه ته کتل له ورایه یی په سترګو او بار خو ګانوکیلو د ژړا اثار لیدل کیدل .

امام ابو حنیفه به د خدای له وسیری څخه حتی د شپهاتو څخه هم ځان ساته !

۵– له دنیا څخه پرهیز وزهد :

امام ته منصور د قضاء منصب وړاندی کړ خو هغه په کلکه رد کړ او پدی کار راضی نشو ، ته څه هم پدی هکله یې زجرونه نراوونه یه او بالاخره شهادت په برخه شو . لکه چی عبدالله بن المبارک وائی : « رجل عرضت علیه الدنیا بحذا فیرهافنبذها وراه ظهره ، فضرب بالسیاط » ، ابو حنیفه (رح) هغه څوک دی چی دنیا په ټوله معنی ورته

وړاندی او تقدیم شوه . خو شانه یې و غور ځوله ، او غوره یې نکړه او پدی هکله په قمچینو ووهل شو . . . قسم په خدای زمونږ له زمانی خلکیو څخه بیل او ممتاز و . نورو به په دنیا پس منډی وهلی ، خو دنیا به ورڅخه تیښتیدله . په ده پسی دنیا منډی وهلی خو دی ورڅخه تیښتیده .

چه بندی شو د خلیفه له خوا مقرره غذائی د تقوی او زهد له کبله نه خوړله ، بلکه له خپل کور څخه به یی روپی را غوښتی او خپل ضرورت به یی پری رفع کړه کوم وخت د امام ابوحنیفه د تجارت شریک څه مالونه پداسی توګه خرڅ کړی وو چی د خرڅولو پهوخت کی عیب سهواً نهٔوو بیان کړی . که څه هم امام پخوا ورته

ویلی و چی د پلورلو په وخت کی به د هغه عیب اخیستونکی ته بیانوی . نو ځکه امام هغه مال ټول ضرورت او محتاجانو ته ورکړ . چی حرام مال د ده په حلال مال کی ورګډ نشی .

لنډه دا سایه امام د زهد او تقوی د افق ځواروښانه ستوری و او پدی هکله د خاصو او عامو د ستاینی مورد ګرځیدلی دی .

دویم : له خلکو سره د ده سلوک :

۱– جود او سخا :

امام ابو حنیفه (رح) په معامله کی له مسامحی او ځوان مردی څخه کار اخیست او پری حدیث شریف یی عمل کاوه چی : «رحم الله رجلا سمحا اذا باع و اذا اشتری و اذا اقتضی» .

خدای (ج) دی پر هغه نیک معامله مهربان و رحمیږی که چی څه خرڅوی او یانی اخلی او یاله پوروړی څخه خپل پور غواړی ، په مسامحه یې غواړی .

ابو حنیفه (رح) به ټل پر خپلو شاګردانو او مشایخو ډیر مصارف کول او د هغوی احتیاجات به یی ور رفع کول . فقیرانو ته به یی دومره څه ورکول چی بالاخره به پری غنیان شول .

او د خپل تجارت ګټلی ګټی به یی را ټولولی او محدثینو ته به یی د دوی حوائج او ضرورتونه تر سره کول . . .

په اختروونو کی به یی خپل هر شاګرد ته د هغه د منزلت او ضرورت په تناسب هدایا او تحفی ورکولی .

۲– له مورو پلار سره ډده نیک سلوک :

امام ابو حنیفه تر ټولو زیات د خپل پلار او مور مراعات ساته په ژوند یی خدمت کاوه او تر مرګ وروسته به یې هره میاشت شل شل دیناره د دوی له پاره خیرات ورکاوه . تل به یی ورته دعاوی کولی او له الله تعالی(ج) نه به یی ورته ښښنه غوښته .

۳– د امام حلم او صبر :

د امام ابو حنیفه (رح) صبر او تحمل دومره مشهور و ، چی چا به ورته کنځا وی هم وکړی ، ده به ورته ویل غفر الله لک (خدای دی وبښه) .

یوه ورځ چا ورته وویل : پلانی ستا غیبت کوی . ده ورته وویل خدای دی ما او هغه دواړه وبښی .

لنډه دا چی امام ابو حنیفه ته خدای ډیر لوړ او اوچت اخلاق ورکړی وو . او همدغه باطنی طهارت و چی د علم فقاهت او بالاخره اجتهاد درجی ته ورسیده . رحمه الله رحمة واسعة وا دخله فسیح جنانه .

نوشتهٔ محمد معروف فروغگر

دعوت به یکتا پرستی

نشدد، جبرو اکراه در آیین شکوهمند اسلام راه ندارد . برکسی تجاوز نمیکند و هرکس میتواند با شرط پابندی به قوانین این آیین که رنگ و رونق زندگی واقعی دران متصور است بهآن پناه گیردو گریز نماید چه خوش گریزیکه نمایندگی از قطع روابط با طاغوت میکند . گردن اغوا را شمشیر میزند و بهاطاعت کمرهمت و بندگی میبندد . از بند خدایان مولود اندیشهٔ جباران متکبر و گمراهان بی مایه و پایه قطع علاقه میکند و به خداوند یکتاکه همه اوست و همه بدوست رجوع میکند .

انارشی وبی نظمی بیکه از فراز و نشیب کوههای متزلزل وحشت و بربریت . ویرانگر سرازیر میشود و انسان بی ثبات را میبردارد و در گولاب های خواهشات نفسانی فرواش میبرد محصول کوتاه اندیشی های خود انسان شرک زده وبی بند وبار است . او در حقیقت خودش در مجرای سیل تهلکه قرار گرفته است . خداوند جلت عظمته، میفرماید : (**مثل الذین اتخذوا من دون الله اولیا کمثل العنکبوت اتخذت بیتاً وان اوهن البیوت لبیت العنکبوت، لوکانوا (یعلمون)**[1] **ومن یشرك بالله فکانما خرمن السماً فتخطفه الطیرا وتهوي به الریح ق مکان سحیق**)[2].

جلوگیری ازین نابسا مانیها وانارشی های اغواگرانه فقط احتیاج به تنسیق فکر و تمرکزآن در جهت یکتاپرستی بوده واز همین جامسؤولیت متوجه انسان میشود که خواهی نخواهی به ندای منادی فطرت جواب مثبت دهد . از گذشته هایش بگذرد وبر اباطیلیکه تا دیروز در برابرآن تضرع کنان خواست بر آوردن . مقصود میکرد . خط بطلان‌کشد . طاغوت را به هراسم ورسمیکه باشد پشت پازند و به افریدگاراحد صمد جهان رجوع نماید . رجوع به خدا وگرایش به آیین آزاد بیخش (اسلام) مانند خانه عنکبوت نیست که سبب تهلکه عنکبوت گردد بلکه گرایش و انقیاد به این راه دین رسن محکمی است که از لوح محفوظ بسوي زمین آو یخته شده است و هنگام مقابله با اهریمن حوادث فکری وعملی میتوان به چنگ زدن به این رسن ویک تاخت جانانه ، سر و پاي دشمن را غرقه بخون کرد وبر شانهٔ حوادث سوارشد و دلشیطانهاي انسی و جنی راتارو مار ساخت . این رسن طوري رشته و تنیده شده است که در پود خود نیز چنان توانی دارد طوریکه در تار خود توان رسیدن به زمین را از مقامات برین دار است . تمسک و ایقان به این رسن به انسانیکه تادیروز کویرستان سوزان جاهلیت را با قبول صد هارنج و تعصب هوله کشان میپیمود . سروپایش را عرق لرزه تب شدید مرگ جاهلیت خیس کرده بود ولحظه اختناق برقلبش مستولی میشد وبه شدت هر چه تمامتر به قلق وسکته تهدیدش میکرد . قسمی نیرو میبخشد که گویی برق اسا هزار ساله را در یک شب

پیموده است و چنان تازه مینماید که فکر میکنی هیچ سفر نکرده است . زیرا طالب نو هنگام سفر قدم شماري نمیکند بلکه به افقهای آسمان نیلوفري چشم میدوزد و منتظر اشراق گریبان مشرق میباشد و تنفس صبح و طلوع خورشید نور ، هر قدمش نسبت به قدم پیشینش استوار تر و امیدوار کننده تر است . او در این سفر مرگ و زندگی بالاخره بکامش میرسد و به خطه ی از نور میرسد که همه زوایاو ابعاد زندگی دنیا و اخرت را در پرتو او روشن میبینند **(ذلك هو الفوز العظیم).**

پاداش و نتیجهٔ عمل کافر که در جهت مخالف نور (ظلمت) در حرکت است و تلاش به رسیدن ان را دارد و از نور میگریزد خود روشن بوده و حاجت به توضیحی ندارد . حافظ گوید :

شب تاریک وبیم موج گردابی چنین حایل
کجا دانند حال ماسبکساران ساحلها

کسانیکه خواهشات پست مادي شان را که جزالگیزهٔ سبوعیت چیزی دیگري بران متصور نباشد برحق ترجیح میدهند و از دایره انسانیت بیرون میبرند . از نور به نار گریخته اند و از اطمینان به اظطراب . کاخهاي سربفلك کشیدهٔ آرزو هاي شان راصر صر قسط خداوندي با زمین یکسان خواهد کرد . انها هر چه کردند خود کردند و از لاهوت به طاغوت پناه بردند لابد آنها صاحبان دوزخ اند و دران جاویدانی خواهند ماند .

هدف از آمدن اسلام جامعه سازي انسانی و در مجموع به وجود آمدن نظم درست زندگی درسایر ابعاد گستردهٔ مقتضاي فطرت بوده . نه پیروی و تقلید از سنن خشك و بی محتوایکه مذهب داران آیینهاي باطل آن را شعار تعیین کننده در برنامه و عمل میدانند . اسلام از یکطرف از شرك باز میدارد و به توحید میخواند و از سوي دیگر با دلایل روشن و انکار نا پذیر عملاً به واقعیت پردازی و حقیقت بودن پیشنهادهاي تعیین کننده اش دست اندرکار میشود باین معنی که در اسلام تنها عقیده مطرح نیست بلکه عمل از لازمهٔ بقای عقیده پنداشته شده و در غیرآن به ادعاهای پوچ خاتمه میبخشد. اسلام میآید تا حکومت کند و حکم قسط آلهی را در قلمرو جهان قلوب و ابدان نافذ گرداند برای اساس گذاشتن جامعهٔ انسانی به عوض کودن همه عادات ، آداب و سنن جاهلی چه فعلی و چه آینده دست میبرد و در مسیر زندگی . انقلابی را بر پا میکند که شرق و غرب با اهم میخورند کاخهای استبدادآن . مدنیتهاي جاهلیت عربی و غیر عربی خورد و ریزه شده و فرو میریزد . کتله های نور که اصطکاك پاشنه های آهنین اختناق عشیره های جاهلیت و ذعامت های فرعونی آنها که مدتی در اشتعال و جان افروزی آنها نیا سوده است ، به سوی منزلگاه وحدت و نجات ، ثبات و پیروزی دو جهان سرازیر میشوند ، رستاخیز عظیمی براه میافتد و مشعلداران آیین فطرت که دیگر تنهانیستند و علی الرغم فتنه انگیز یهای منافقین و راه دعوت از هر سو در گذرگاه دعوت قرار میگیرند و به دل افروز یهاي اندیشه و عمل شان مردم را گروه، گروه به گرایش آیین

> **در اسلام تنها عقیده مطرح نیست بلکه عمل از لازمهٔ بقایای عقیده ، پنداشته شده و در غیر آن به ادعا های پوچ خاتمه میبخشد .**

امین الله «خراسانی»

ره آورد ❀❀❀

دلم هوای وطن داشت
و اشتیاق دیدن ما در : . . .
زلال جاری ذرات سرخ شیدا را . . . .
زرگه های پرخم و پیچ !
بهشت پرعطش پیکر تب آلودم
ـ فرا میخواند
و روح بسمل من :
در انتظار لحظهٔ دیدار
دست و پامیزد
و انتظار !
چو چشمان باز پنجره ی
بروی کوچه ی تنهائی ام
تلاقی داشت

● * ●

درون شیشه ی پندار خویش میدیدم !
هنوز فضا :
چو روح سبز بهاران بخانه جاری بود
هنوز ما در :
به صبح روشن فردا
امید کاذب داشت !
هنوز پدر :
زواژه واژهٔ قرآن به وجد میآمد
و درمیان جوشش اشک
ز شرح سوره ی «اقرء»
نقش گداخته میشد
درون شیشه ی پندار خویش میدیدم !
هنوز «حبیب»
در طلسم بدبینی !
ز دیدگاه عینک نقدش بزندگی میدید !!

هنوز ، صدای تازه جوان «خلیل» غرش داشت !
هنوز ، جاوید :
ز خشم کودکانه ی خود
به جنگ و دعوا بود !
هنوز ، خواهرک خورد سال زیبایم
به موج موج خنده ی گرمش
بهار میآورد !

● * ●

ز روی شیشه ی پندار شستشو میشد
خطوط نقش خیال !
و من !
دلم هوای وطن داشت
و اشتیاق دیدن ما در . . . .

● * ●

سفر دوباره به آن خطهٔ مبارک خون
سفر به شهر شهر به خون خفتگان زنده ی تاریخ !
سفر به سنگر اسلام
سفر به کشور «هابیل»
سفر به «میهن خورشید»
ـ میکردم ـ
و با شکوهٔ نعره ی «تکبیر»
به «کاروان مجاهد» براه میرفتم
به بامهای کتل ها صعود میکردم
و در غرور تارک کوهها
ز جیب این عجوزهٔ چرخ ستمگر کجرو
ستاره می چیدم
نسیب تند وحشی هر دره را
چو باد صرصر مست
می نور دیدم
درون دهکده ها
کلبه های ویران را
که بازتاب ره آورد دشمنان خدا (ج) بود
به چشم میدیدم !
و باغ و راغ و گلشن و مرتع
به بدگان ابری من
ز شط خون عزیزان
برنگ سرخ شفق بود
صدای «رسی» دشمن بگوش میآمد
به چشم مادران ستمدیده اشک میجوشید
به آسمان ابری زلهای بیوه
باران بود !
و کودکان گرسنه از وحشت سیاهی کابوس
به امن دامن مادر
پناه میبردند . . .
درون دهکده ها
رهروان سنگر اسلام
به قلب دشمن خون خواره سرب میچیدند .

● * ●

به کاروان مجاهد براه میرفتم
و با دو چشم تحیر نظاره میکردم
ـ سکوت مسجد آدینه ها غم آور بود
صدای «بانگ بلال رض»
ز فراز مأذنه ها
نمی جوشید
صفای خلوت «محرابها»
تهی ز غلغل بود
و مقتدیان از «شهادت مسجد»
بکوه و دشت و دمن ها «نماز» میخواندند
و با «اشارت انگشتهای شهادت»
به قلب دشمن خونخواره «سرب» میچیدند .

● * ●

به کاروان مجاهد براه میرفتم
و با دو چشم تحیر نظاره میکردم
ـ بروی دشت و دمن ها و قلهٔ کوهها
مزار پاک شهیدان خفته در خون بود
و اهتزاز علمها و توغ گلگون بود
و اشک از لگهٔ من !
چو رود جیحون بود ،
بروی خون شهیدان نماز میکردم
و بربلندی روح خجستهٔ مردان
درود میخواندم ،

● * ●

بکاروان مجاهد ، براه میرفتم . . . .
و با دل شکستهٔ غمگین
به بامهای کتل ها صعود میکردم
و در شرار افق ها
به متن وسعت دشت
ز چشم آدمیان
در غبار میرفتم . . . .
نبرد نور و سیاهی عجب کشاکش داشت
سرشت ظلمت شبهای بی ستاره ی وحشی
وجود ملتهب و ذهن بیقرارم را
به شدت تند آلود دیو های سیه کار
ـ آشنا میکرد !
ولی !
بگوش جان من آن نغمه ی «سروش غیبی» برحق
ـ ترنم داشت
که آفتاب حقیقت
ز پشت پرده ی ظلمت طلوع خواهد کرد
و صبح صادق روشن
فضای تیره ملال سیاه باطل را
به نور خواهد شست !

● * ●

به کاروان مجاهد براه میرفتم
و در فراز و نشیب زمانه رهسپر بودم
ـ دلم ز وحشت بیداد در تهوع بود
ـ لهیب آتش نمرود
بپیکرم میسوخت
ـ زلال چشمه ی خورشید
روشنائی داشت
و کوره راه تفته ی پندار
هنوز باقی بود
و من !
دلم هوای وطن داشت
و اشتیاق دیدن مادر . . . . .

پنجشیر ـ آستانه ۲۸/۵/۱۳۶۲

★

توحید و یکتا پرستی متقاعد میسازند. دیگرآن روز ها نیستند که سه یا چهار نفر دعوت کنند و زجر ببینند و با مقاومت کفار مواجه شوند. حال اگر دعوت است یا مقاومت است و زجر، دسته جمعی و گروهی است واحدی از صحابهٔ علمبردار توحید (حضرت محمد مصطفی (ﷺ) احساس تنهایی و بی پشتوانگی نمیکند. دعوت عام میشود و به ندای آن ایذای مشرکین و منافقین نیز آغاز میشود. بیادمی آوریم . . . .

مرد سفید ریشی را که باتنه و پیکر نحیف، دل لرزان و چشمان غمدیده زیر شلاق فرومایه گان فاقد ایمان قرار میگیرد. افتاب داغ تابستان، زمین و زمان را به کوره آتشینی مبدل کرده است که نفس کشیدن در آن خیلی مشکل مینماید. کویرستان جزیرة العرب غرق در سکوت مطلق است. هر کس به کاشانهٔ خود و یا به سایهٔ کمرنگ نخلستانها پناه برده اند. پرنده گان کوچك زیرتپه های تنک بر زمین خزیده اند و از فرط گرمی زبان کشان ضجه میزنند. در این ماتمکدهٔ سوزان در آن سوي ریگستانها و قلب دوزخی خطهٔ قبیلهٔ بنی مخزوم فاجعه ها بر پاست. مشرکین دژخیم، خانوادهٔ یاسر را به جرم اینکه به آیین محمدي (ﷺ) گراییده اند و بتها را اطاعت نیکنند، از خانهٔ شان بیرون رانده اند و بقساوت هر چه دژخیمانه تر به تعذیب شان دست میازند. کتله هاي آهن را در آتش داغ میکنند و سرو روي واعضاي خانواده یاسر را به ان داغ میکنند! مرد سفید ریش که خود حضرت یاسر است. گرانی عمر شانه اش راخم کرده است و از فرط ناتوانی هنگام صحبت به تکلیف سخن میگوید و آنهم توأم بالتش سروگردن!

تاب تعذیب آتش آهنپارچه هاي داغ و ریگستانهاي سوزان صحراي بی رحم منافقین را ندارد. در حالیکه لخت میشود و با شکنجه هاي گونا گون روی ریگهاي سرخ و آفتاب زده‌کشانیده میشود. تاب و مقاومت شکنجه را ندارد و لابد تسلیم به مرگ میشود و بسوي کرانه هاي خوشگوار شهادت میشتابد! او شهید میشود ولی خانواده شریفش هم چنان زیر چکمه هاي استبداد شیطانی ابی جهلان وقت اذیت میشوند. «سمیه» زوجهٔ یاسر که دیگر تاب مقاومت را از دست داده است به «ابی جهل» دشنام میدهد و سخنان تلخ میگوید. ابی جهل معلون خنجر جهالت و نامهربانی را برپیکر او حواله میکند و به شهادتش میر ساند . . . . !

این خانواده شکیبا و مؤمن را فقط انگیزه یی تا این سرحد پیروزي رسانید: سالهاي دراز و متمادي زیر بار هوی پرستان نفس نا بکار و دیوان غرقه در ضلالت طاغوت و سرکش آنها از مکتب نجاتبخش اسلام در لوح یکتا پرستی مراد شان را بعد از انتظار های طولانی در سیماي طاغوت شکن «لا اله الا الله محمد رسول الله» یافته بودند. بناءً پروانه وار هنگام ایصال به هدف، خود را قربان کردند و به روح آرام دنیا را پدرود گفتند. درود بادبر روح پر فتوح شان.

عام شدن دعوت و به کثرت گرایی گروه توحید و اصالت جنبش توحیدي که اصلا جهت مخالف جاهلیت را انتخاب نموده بنا بر مقتضاي طبیعت اسلام که براصول تدمیر عقاید و بنیاد هاي همه جانبهٔ اوضاع شرك زده و بجد و جهد وسیع و گسترده

شروع بکار کرده است . به اصلاح جزیی اکتفا نمیکند و نه راه سود جویی و ربحت را درپیش میگیرد و از طرفی با وضع غیر انسانی بت پرستی و بقایاي آن جداً آشتی نا پذیر است بناً مشرکین باتمام

قوای شان علیه پیامبر (ﷺ) دست به کار میشوند ، توطئه می چینند ، دسیسه میسازند بهتان می بندند و عملا در زجر رحمت عالمیان ، پیام آور نجات جامعهٔ ملیونی بشریت . حضرت محمد (ﷺ) سهم میگیرند اما اگر به او(ﷺ) ساحر گفتند ، شاعر گفتند ، کاهن گفتند و . . . . او (ﷺ) بنابر ثبات نبوت ، سینهٔ بی کینه اش را اسپر همه بلا ها کرد و به حوصلهٔ پیغمبری و ثبات رسالت دست به تلاش هر چه جدی ترزد و پیامی را که از طرف خداوند (ج) به رساندن آن مامور شده بود به کمال برده باری و متانت به سر رسانید ؛ با و (ﷺ) پیشنهاد کردند : تواس بزرگی را به قوم آوردی ، (به چیزی دست بردی که به وسیله آن) جماعت شان را برهم زدي و نفاق بین شان ایجاد کردی ، بزرگان و مجربان شان را جاهل خواندي ، خدایان و دین شان را باطل قلمداد کردی ، (نفاق بین شان برپا کردی که) : اکثر شان بر دین ابائي و اجدادی شان کافر شدند ! ! و . . .

(اگر پایداری و ثبات تو برروشیکه اختیار کرده ای به منظور جمع آوری مال و تجمع ثرو تباشد) تا زمانی برایت نقد و جنس جمع خواهیم کرد که از همهٔ ما غنی تر و ثروت مند ترشوی . (واگر منظورت از این قیام) سروری و سرداری و عزت باشد ، قبولت داریم و به جز فرمان توهیچ کاری نه خواهیم کرد . اگرارادهٔ داری ملک و پادشاه ماباشی (تردیدی نداریم) و تورا پادشاه خود خواهیم گردانید (تابر ما هر چه خواسته باشی حکمرانی) ! ! و اگر جنون عارض نفست شده باشد و از دفع آن عاجز باشی ، طبیبی برای مداوی تو خواهیم آوردو . . .)

رسول کریم (ﷺ) فرموده : **بسم الله الرحمن الرحیم . حم تنزیل من الرحمن الرحیم . کتاب فصلت آیاته قرآنا عربیا لقوم یعلمون . بشیرا ونذیرا . فا عرض اکثرهم فهم لایسمعون وقالوا قلوبنافی اکنة من ما تدعونا الیه وفی آذاننا وقرومن بیننا و بینک حجابا فا عمل اننا عاملون** [1].

(حم السجده ۱-۵)

را وی میگوید : رسول الله ﷺ تا زمانی در قرائت شرین زبانی میکرد که به آیت سجده رسیدبدون وقفه به پیشگاه عظمت کبریای متعال سر به سجده برد وابر خاست .

روایت دیگر را چنین ضبط

۱- این فرو فرستادن ، از جانب خداوند بخشاینده و مهربان است ، این کتابیکه (نازل میشود) کتابی است که آیات آن واضح و روشن بوده ، قرآن است به زبان عربی ، برای قومیکه میدانند مژده دهنده و بیم دهنده است «با آنهم» اکثر مردم روگردان شدند و (از این کتاب) پس ایشان نمی شنوند و گفتند دلهای ما در پرده ها است از آنچه میخوانی و دعوت میدهی ما را به سوی آن و در گوشهای ما گرانی است و میان ما و توحجابی است . پس کارکن (هر چه میخواهی ما را با توکاری نیست هرآئینه ما کار کننده) ایم .

حقیقتاً شنیدم آنچه شنیدی . پس برتو مانند تو !

کرده اند که روزی صناديد قريش پيش (ابوطالب) کاکای حضرت رسول کريم (ﷺ) آمدند و شکوه ها سردادند که (محمد ﷺ) پسران ما را توهين ميکند ، بزرگان مارا سفيه ميخواند و خدايان ما را عيب گوئی می نمايد ، ما بتوآمديم . چون از نگاه سن و شرافت و منزلت بين ما ممتاز هستی و در غير آن ما به هيچ کسی (در برابر چنين روشی که محمد (ﷺ) با ما اختيار کرده است) صبر نه کرده ايم و ما با راول از شماخواهش کرديم که برادر زاده تان را (از موقف خصمانه يکه در مقابل ما گرفته است و به مقدسات ما چون و چنان ميگويد) منع کن اماشما انرا منع نه کرديد ديگر (کاسه صبر مالبريز شده است) اگر آن را منع نه کنيد ما به سراغ آن به قصد جنگ خواهيم رفت و بين دو فرقه فرقهٔ (متخاصم) هلاک خواهد شد قسميکه برايش به لحن جدی گفتند از آن روگردان شدندو انحراف ورزيدند . ابی طالب با امر بزرگی روبرو شد و به طيب خاطر آن موافق نه آمد که قومش از وی آزرده خاطر باشندو حضرت رسول(ﷺ) ايشان را به اسلام دعوت کند و به خذلان شان مبادرت ورزد ! !

راوی گويد : هنگاميکه قريش از پيش ابی طالب رفتند . او نزد حضرت محمد (ﷺ) آمد و گفت: برادر زاده حتاکه ! قوم توپيشم آمدند و برايم حرفهای گفتند که به ديگران دربارهٔ شما گفته اند ، پس برمن و تو است و برمن بار مکن چيزی را که طاقتش را ندارم . . . (حضرت رسول (ﷺ) فرمودند : **يا عم و الله لو وضعوا الشمس فی يمينی والقمر فی يساری علی ان اترک هذ الامر حتی يظهره الله او اهلک فيه ما ترکته .**

ترجمه : کاکا ! قسم به خدا(ج) اگر آفتاب را در دست راست و مهتابرا در دست چپم بگذارند ، (داير) بر اين که ازا مردعوت دست کشم ، هرگز اين کار را نخواهم کردتا آنگاه که يا پيروز شوم و يا هلاک شوم .

آمد و شدها جريان داشت و بن بستهای مشرکين يکی بی ديگر نقش برآب ميشد و با وصف شکست مشرکين نفوس سرگردان شان لحظه بی آرام نميگرفت و در طرف براندازی نوای توحيد جد و جهد ميکردند اما صفات پيامبر از انعطاف پذيری جلوه‌ميرفت وانچه در اين راه پيش ميامد بکمال استقامت با ان مقابله ميکرد و خورد ريزه اش ميساخت به استقامت و ماموريت آن حضرت (ﷺ) از آنچه اذيت ، تکليف و مشکلات گونا گون گويند خيلی بزرگتر بود و حايز اهميت ؛ به همه مشکلات پشت پازد و بازهم از آغاز خود سازی توحيدی سوی جامعه سازی توحيدی همت گماشت و جلو رفت و بتأکيداز تجسم يکتاپرستی در جامعه شرک زده و درتنهٔ

مظلوم بشریت بتأسی از امر خدا چنین پیشنهاد کرد :

قل یا اهل الکتاب تعالوا الی کلمة سواء بیننا و بینکم الانعبد الاالله ولا نشرک به شیأ ولایتخذ بعضنا بعضا اربابامن دون الله فان تولو فقولوا اشهدوابانا مسلمون . (ال عمران: ٤٥)...(١)

درین مقطع حساس فرا خواندن (دعوت) چیزیکه از خواسته های سبک دیگر گونی سازی نور توحید بود همانا تنور ذهنی و ایجاد زمینه انقلابی شدن ذهنیتها در پهنهٔ پر هیاهوی گیرو دارهای طاغوت بشمار میرفت .

روح گزینش ثواب و عذابهای وجدان کرنشگران غیرالله آلوده شده بود و محیط انتقاد و انتخاب را اوضاع منحط شرک ، گرد آلود ساخته بود علتی دست اندر کار نبود که برنامه محدودی میتوانست از عهدهٔ قلع و قمع و یا دیگر گونسازی آن بدر آید اینجا علتها باهم یکجا شده و در سیمای جاهلیت شرک رسوب نموده بودلذا زسوی دیگر اسلام

به ادامه نفی ثنویت ، تثلیث و . . . همه ابعاد موجود شرک زدگی را نفی کرد و با دلایل قاطع وبسنده همه گوشه های ظلمانی حیات شرک و ارتدادرا بباد انتقاد گرفت و از پی آن برای پر کردن خلاهای فکری ، نظری و عملی جامعه دست به کار و ابتکار شد و به مردم وانمود ساخت که :

البته هرگز حکومت برای اسلام هدف نیست ، اما چون اجرای احکام و قوانین و تأمین اهداف عالی آن بدون تشکیلات و تأسیس سازمان سیاسی امکان پذیر نیست . لذا پیامبر گرامی اسلام شخصاً دولت و حکومت را پایه گذاری نمود .

غرض دیگر گونی و انقلاب (١) از عصبیت های جاهلی و اوضاع شرک زده بشریت آمده تا سیونالیزم یهودیت و اقسام ان بود نه تنها برای اصلاح و دیگر گوشه روید زیرا همین ملکه گونی جاهلیت عرب . زیثر و خبیثه شمارا به اتهام بر ازبدو آغاز کار جهت های ابراهیم (ع) و پیامبران دیگر و شرک را با وضع برنامهٔ وسیع امیدارد .

دیگر گون سازی مورد قلع و قمع (٢) و بدین ترتیب آیات خدا(ج) و ریشه کن سازی قرار داد و را منکرمیشوید !!

٣- انکار ازایات خداوند (ج) سبب میشود که از حقانیت دین خدا منکر شوید و بار هم بیراهه روید و حق را توسط باطل تلبیس نمایید ، بدأ حق را ذریعهٔ باطل نه پوشانید از تلبیس ابلیس بپرهیزید !

٤- تهمت و تکفیر ، تلبیس و تزویر درختی را در اعماق قلب تان غرس میکند که ثمرهٔ تلخ آن خیانت امانت خدا و مخلوق خدا است امانت را خیانت نکنید !

ادامه دارد

١- بگو! «ای اهل کتاب ! بیایید ، بسوی سخنیکه مسلم است بین ما و شما (و آن اینست) : که نپرستیم بجز خدا (ج) (کسی را) و شریک نه سازیم با وی چیزی را و نه (پروردگاری) نگیرد بعضی از ما بعضی را به جز خدا ، پس اگر ورگردانیدند پس بگویید که گواه باشید به اینکه ما مسلمانیم .

د قرآن کریم ربښتیانی اټکل

د حمید الله ژباړه

حضرت ابو بکر صدیق (رض) د معاش لـه کبله د مکې مکرمې پر یوه بازار تیریده، چې ابی بن خلف ور ته مخ کړ او په ډیر در ناوې ئې له ځان سره کینا ـ وه. ابی بن خلف په اسلام د ښمنی، مشرکانه عقایدو او بت پرستې کې شهرت لاره، ابوبکر ـ صدیق (رض) عالی قدر صحابی د ایمان ځښتن، د ښه خلق او مړانې مجسمه وو. د کیوالی او پخوانو اړیکوله مخې ور سره ودرید. د ابی بن خلف لـه خبری له ځرګندیده چې لن پر کومه مهمه مسأله خبری اتری کول غواړي. د هغه په زړه او فکر کښې ډیرهیجان و. لهجه ئې بدله غوندې او له شرارت او ملنډو ډکه وه. له واره ئې اصلي موضوع منځ ته را واه چوله او د دوا ړو ترمنځ خبری اتری شروع شوې:

ابی: څه حال دی؟ ملګری دی خنګه دی؟

ابو بکر (رض): الحمد لله زه او ملګری می ټول ښه یو.

ابی: ستا پر نبی محمد (ﷺ) د خدای (ج) له خوا اوس اوس نوی وحی راغلی ده. نن بی په ټول ښار کې ډیره آوازه وه، هر سړی پر وحی څه ناڅه وائی.

ابو بکر (رض): پر ربښتینی نبی د رشد او هدایت پیغام نازل شوی دی. مونږ ټول مسلمانان پری ایمان لرو.

ابی: دا د ایمان ښتمنی ستاسی او په برخه ده، مونږ خود خپلو پلرونو پر زاړه دین ټینګ ولاړیو، د هغه نوی الهام خبره می کوله.

ابو بکر (رض): زه ستا په مطلب ښه پوه شوم ته د «الروم» سوری په باب ځان پوهوی. ددغه قرآنی سورت آیاتو نـه د مسلمانانو او اهل کتاب مسیحیانو لپاره څرګند زیری دی، په هر ډول چې وی په خپل وخت کې ربښتینی کیږی.

ابی: دا زیری ستاسی نبی (ﷺ) تاسی ته او رولی دی؟

ابو بکر (رض): بې شکه! دا د خدای (ج) وعده ده، او د هغه (ج) وعده ربښتنی ده.

ابی: زه له تا سره نه نښتم خو پری پوهیږم چې د خدای دا زیری چې د نبی (ﷺ) په وسیله لړیوالوته ور کړ شوی دی، د پوره کیدو یی هیڅ نښې نښانې نه لیدل کیږی.

ابو بکر (رض): تا چې څه وویل ما واوریده. اوس په سپره سینه د «الروم» سورې یواځې پنځه لوړی آیتونه واوره.

«الم ـ رو میانو خپل وطن ته نیږدې ما ته و خوړه او له خپلې ماتې نه څو کالـه وروسته به بریالی شي. څواك یواځې د خدای (ج) دی مخکې هم او وروسته هم. او مسلمانان به هغه ورځ د خدای (ج) په بخښلې فتحې خوښې څرګندوی، خدای (ج) له چاسره چې و غواړي مرسته کوی، او هغه قوی او رحیم دی دا وعده خدای کړی ده، خدای (ج) هیڅکله له خپلې وعدې څخه نه ګرځي، خو ډیر خلك نـه پوهیږي».

ابی: اوس او د دې کلام په

رښتيا کېږي ته پخپله د دې خبرې اټکل وکړه چې او سنی حالات څومره د دې متقاضي دي ؟ په راتلونکوڅو کلونو کې دا ناممکنه ده چې روم پر ايران بريالی شي ، يا ستاسي يو موټی ډله پر ټولو د فاتح په توگه حکومت وکړي . دا ستاسي خوش فهمي ده . د کسرې ډير پوځي قوت د قيصر سلطنت بر باد او لوټ کړی دی ، مجوسيان چې کومې خواته مخه کوي مسيحان تار په تار کوي . د د وی له لاسه د روم خلك هيڅ ځلی په امن ندی ، هرې خواته يوا ځې د کسرې بيرغ رپيږي .

ابو بکر (رضی الله عنه) : خود احتيقت او د تقدير ليك دی چې انشاء الله يوه و رځ به تولې نړی ته په ډاگه کيږي ، د اسلام بيرغ به سر لوړی کيږي او د حق او صداقت انگازې به تر قيامته اوريدل کيږي .

ابی : حيرانتيا ده چې تاسي د عزم او يقين دعوه کوی ؛ خوزه او زموږ ملگری داسي گڼو چې تاسي يوا ځې رنگين خو بو نه گو ری . ستاسي د له ډيره کمزوري او په پوځې ، مالی و اقتصادی هر ډگر کې تر موږ وروسته ده . لەدې بې سروسا مانی سره سره هم رنگ رنگ اميد و نه لری ، چې له حقيقت سره هيڅ سمون نلري .

ابو بکر (رضی الله عنه) : افسوس دی چې ستاسترگې له ظاهری تماشې سره اموخته دی ، ستا ملگری هم د دی لنډ نظری ښکار دی . ننني حالات به د تل لپاره نه وی ، زمانه هر وخت په بدلون کې ده . نن څه کيږي او سبا به څه پېښيږي ، پدې يوا ځې يو خدای (ج) ښه پو هيږي . سورۀ روم چې کوم زيرې ور کړی هغه د حقيقي خالق له خوا يوه رښتينې خبرتيا ده ، د قرآن دا اټکل به تکې پر تکې رښتيا کيږي کەژوندی وی په همدغو سترگو به و وينې چې دا اوس ظاهر ليدونکي، د ايمان له رڼا نه محرومه او بې بصيرته دی .

ابی : تاسي او د روم خلك خپل ځانو نه د کتاب خاوند ان گڼی او پر يوه خدای (ج) ايمان لری خوز موږ ميڼه له زر دشت سره ده ، چې زموږ په څير د څو نو رو خدايانو لمانځنه کوی .

ابو بکر (رضی الله عنه) : د يو خدای (ج) په شتوالی کې د کوم بل معبود تصور کفر دی . خدای وا حد او لا شريك دی ، بې نيازه دی ، رب العالمين دی ، ژوند ، مرگ او روزی ټول د هغه په وا ك کې دی .

ابی : زه ستاسي په عقايد ډير ښه پو هيږم ، روميان هم پر خدای (ج) او پر خپل نبی عيسی (ع) ايمان لری ، دا وخت د ايرانی مجوسيانو له لا سه ډير بدحالت د روميانو دی ، چې د پر له پسې ما تو له کبله د هغو بد حال له چانه پټ ندی . تاسي هم د جنگ په ډگر کې زموږ تاب نه لری شرط در سره تړم ته يې هم و منه .

که په درې کالونو کې د روم خلکو ايران ته ما ته ور کړه او ستاسي د له پر موږ غالبه شوه نوزه به لس او ښان در کوم او کنه له تانه به لس او ښان اخلم ، گو رو چې څوك بې بايلی او څوك . . . .

حضرت ابو بکر صديق (رضی الله عنه) چې د رسالت در بارته ورغی رښتينی لا رښود رسولکريم (صلی الله علیه وسلم) يې له شرط نه خبر کړ هغه (صلی الله علیه وسلم) مسکې شو او وې ويل : په سورۀ الروم کې د «فی بضع سنين» عبارت استعمال شوی او بضع کلمه په عربي ژبه کې د اسونه دکم عدد لپاره استعماليږي که ابی ابن خلف لس کاله و منی لو شرط ور سره وتړه او ډلسو او ښانو پر ځای ور سره سل و ټاکه . حضرت ابو بکر صديق (رضی الله عنه) دوام ځلی

زموږ شعار

د خدای (ج) رضا مو هدف ،
حضرت محمد (ﷺ) مو رهبر ،
قرآن شریف مو قانون ،
د خدای (ج) په لارکی جهاد مو لار ،
د خدای (ج) په لارکی شهادت مو ستر هدف ،
آزادی مو عزت ،
او
شرعی حجاب مو پت دی .

شمارهٔ مسلسل ۲۲ ـ سال دوم ـ شمارهٔ دهم ـ شوال ۱۴۰۴

آنچه درین شماره میخوانید

شماره	مضمون	صفحه
۱ـ	پیغام	٤
۲ـ	تصفیه از دیدگاه روسهای . . .	٥
۳ـ	مرگی او د زړه خواله	۹
٤ـ	زمینه های پیشینهٔ فاجعهٔ ثور	۱۸
٥ـ	مینه او ایمان	۲۳
٦ـ	پایداری مذهب در زیر . . .	۲٦
۷ـ	د جهاد او اجتهاد امام . . .	۲۸
۸ـ	دعوت به یکتا پرستی	۳۰
۹ـ	د قرآن کریم ربنتیانی اتکل	۳۸
۱۰ـ	درسهای پیرامون . . .	٤٤
۱۱ـ	روسان او چنگیزان	٤۸
۱۲ـ	داستان حسرتناک مردم . . .	٥٤
۱۳ـ	اسلام و حکومت	٦۰

سیاست او فرهنگیالی

د تولنو په سیاسی انقلابونوکی د فرهنگی مبارزی ارزښت ترلمره هم څرګند دی ، د افغانستان مجاهد او پاڅیدلی ملت چی دا وخت د خپل سیاسی او تولنیز برخلیك (سرنوشت) د ټاکنی لپاره کومی هلی ځلی روانی کړی دی ، او کومه سودا چی د سر په بیه کول غواړی ؛ په هغی کی یواځی پرتوره او ټوپك بسیا شوی نه دی ؛ بلکی ترځنګ یی ور سره د خپل فرهنګی رسالت شمله هم هسکه ساتلی ده .

د دی لپاره چی د دغه ستر رسالت په ترسره کولوکی مو په زړه پوری ونډه اخیستی اوسی؛ خپلو مجاهدو لیکوالو ، انقلابی شاعرالو ، او متعهدو سیاسیونو ته بوځل بیا بلنه ورکوو ؛ چی (د هر دول عواملو لامله) خپل ایښی قلمونه را واخلی او د انسانیت د ستر دښمن پر ګکری یی د غشو په څیر ور غشی کړی .

والسلام

ابي بن خلف ته ورتی . دوړو
د رسالت باب تحويل کړی
شرط و بانه .
د دی شرط دپريکړی د څرنګوا
لی او د قرآن کريم د پيش ګوئی
د ريښتيا کيدو په باب ښکار دی
چی د هغه وخت د تاريخ اوره
څيړ نه و کړو .
د مکی مشرکين په فطری ډول
د مجوسيانو پلوی او سرستندوی
وو . د دوی په افکارو کی شرک
اغيزلی و ، د عربو مشرکانو متعدد
معبودان لرل . د هری قبيلی
خدای بيل و . په خپلو لاسونو به
ئی د فرضی خدايانو څيری جوړ -
ولی ، د خټی او ډبرو به ئی د
انسان او څارويو مجسمی جوړ
ولی او بيا به يی ور ته سجده
کوله . د مکی مشرکانو د کعبی
په خو نه کی هم ۳۶۰ بتان -
ايښی وو ، چی «هبل» ، «لات»
«مالله» او«عزی»نومی د هغوله جملی
څخه وو د بت پرستی د دی عقيدی
له کبله به هغوی مجوسيان دوستان
ګڼل . په مجوسيانو کی د دوو
خدايانو عقيده وه : «يزدان» او
«اهريمن» چی د خير او شرزوررور
نمايندګان وو ، هغوی داور
عبادت هم کاوه او په پارس کی
ځای پر ځای اورتونونه هم
بليدل . د دی پر عکس د روم
خلك عيسويان وو . که هر څومره

د بدعت ښکار شوی وو ، خو بيا هم
د مسلمانانو په څير ئی خپل پيغمبر
عيسی عليه السلام او مقدس
انجيل اسمانی کتاب ګڼه ، نو
د دی خصوصياتوله کبله مسلمانان
او روميان په خپلو کی نيږدي -
وو . د مسلمانانو خواخوږی
له روميانو سره نسبت بت
پوستانو ته زياته وه. که د ايرانيانو
په برېا ليتوب د مکی مشرکان
خوښيدل، مسلمانان پری خفه وو.
د قرآن کريم په «الروم» سورت
کی چی د فتحی او نصرت کوم
زيری وو ، هغه د مسلمانانو او
روميانو لپاره د خوښی زيری
وو . د روميانوله فتحی سره سره
د مسلمانونو لپاره په هغه وخت
کی تر ټولو د زيات د خوښی خبر
دا و ، چی د وی هم په خپله
فتحه خوښی څرګندوله . د تاريخ
پاڼو به اړ ولو سړی حيرانيږی
چی د دی دوار و او لسو نو
تاريخ څرنګه يو ځای جوړيږی
او ورانيږی ؟ د ايران په پايتخت
اصفهان (مدائن) کی خسرو پر-
ويز د سلطنت پر ګدی ناست
دی .
له دی شاهی خبر تيا نه وروسته
چی د نو روز په ورځ پاچا
دا رميا لوی اور تون ته ورتلله
ځی او خاص عبادات او مراسم

لمانځی . له ټول هيواد نه ډير
شمير خلك را غونډيږی . ارمياد
خسرو پرويز زيږ نځی هم دی
او هلته د ايران تر ټولو په
ستر اور تون کی له پيږ و راهيسی
اور بل دی . د نو روز په ورځ
د له ... ... اور امانخونکی
ليدل
خسرو پرويز د سر و زرو په
لوښی کی د سپينو زرو چرا غونه
بل کړی او لوښی پښی په اور -
تون کی تر قربانګاه پوري په
ګونډ وځی او له عبادت نه
وروسته قسم خوری چی د روم
د قيصر «ماريس» له قاتل «فوکاس»
نه به انتقام اخلی .
د روم قيصر ماريس د خسرو
پرويز محسن و . خسرو پرويز
د همده په مرسته د ايران
تخت لاس ته راوړی و . هغه
ماريس ته مجازی پلار وايه ، خو
چي پنځه زامن ، د ری لوئی او
د هغه ګرانه ملکه يی ووژل او
وروسته ئی له ماريس نه سر پريکړ
او په قسطنطنيه کی ئی د خلکو په
مخ کی ځوړ ندکړ ؛ نو له ډيره
قهره ئی کړ او په سينه کی ئی
د انتقام اور بل شو . او د دی
انتقام د عام اعلان لپاره ارميا
لوی اور تون ته راغلی و .
او د زر دشت په لوی اور تون

کی چې هغه کوم عهد و کړ هغه ئی ژر پوره کړ ، او ۶۰۳ عیسوی کال بی د جنګ اعلان وکړ ، او له ډېرو ایرانی پوځ د ملخو غوندي پر روم حمله وکړه . ایرانیانو ډیر ژر قسطنطنیه ونیوله او فوکاس سخته ماته و خوړه او د ده په وړاندی د ده د زامنو او کورنی د غړو سرونه پرې کړل ، روم د هغه وخت یو سلطنت و شام ، فلسطین ، ار دن ، اوسنی ترکیه ، مصر او شمالی افریقا د هغه تر حکم لاندی و . تر دی پوري چې د عراق په ټا پو وزمه کی چې د روم د قیصر تر اثر لاندی نه وه هم په تجارتی چار و کی د د وی سکه چلیده ، خسرو پرویز چې په روم کی هر خواته سخه کړه هلته ئی د فتنی جنډه ور پو له ، د ایرانیانو له لا سه چې فوکاس مړ شو نو په دی نازک وخت د سلطنت غړو د افریقا له والی نه مرسته وغوښته . والی خپل زوی هر قل (هرکلس) قسطنطنیی ته واستا وه ، پداسی خرابو حالاتو کی د هر قل هیڅ ابند و بس کار ور نکړ . خسرو پرویز پر غیر متوقع فتو حاتو ډیر غره شوی وو ، دا جنګ چې هغه د ماریس او د هغه اولاد و په ظالمانه قتل پیل کړی

وو ، اوس په ښکاره د دی د جاری ساتلو هیڅ جواز نه وو ، خو له فوکاس نه د انتقام اخستلو اخلاق جنګ اوس د پر اختیا غوښتنی په هوس بدل شوی و .

خسرو پرویز دا جنګ جاری ساتل غوښته ، هغه دی تاریخی جنګ ته مجوسیت او مسیحیت نوم ور کړ پر خود غرضه یهود وهم ورځ راغله د وی له ایرانـی فاتحو پوځو نو سره هر ډول مرسته وکړه ، د یوه مؤرخ د وینا له مخی هغه وخت په ایرانی پو ځو نو کی ۲۶ زره یهود - سپاهیان وو او څه پرپوخی ختو کړ سو ناست وو . د هر قل زور ورځ پر ورځ او به کیده ، د د وی پوځ هم د ایرانیانو مقابله ونکړ ای شوه ، هر قل په هر محاذ کی په شاته ، خسرو په ۶۱۳ع کی بیت المقدس فتحه کړ ، ایرانیانو ډیر تیری زور زیاتی وکړ ، پو ځ بی په بیت المقدس کی نوی زره عیسویان سره کړل .

ما شو مان ، ښځی او بوډ اګان بی هم پری نښو دل . ایرانیانو د عیسویانو لو یه کلیسا هم رنګه کړه ، هغه صلیب ئی چې د هغه په هکله دا مشهور وه چې عیسی(ع) پری مصلوب شوی

وو هم له اوشیلم نه مدائین ته ولیږ داوه ، په قرآن مجید کی چې «فی ادنی الارض» کی د رومیانو د ماتی کومه یا دونه شوي ، د هغی مطلب له همدی د مشق او فلسطین څخه د هغوی شاته تګ دی . د دی فتحی په نقشه - کشی خسرو پرویز هر قل تـه یوليك واليكه :

«ترټولو خدایانو لوی خدای ، او دځمکی د مخ د ټولو باد ار خسرو پرویز له خوا ذلیل او بی شعوره هر قل ته ! ته وائی چې زما په خپل رب باور دی - ولی ستا معبود اوشیلم څه له لاسه ونه ژغوره - تاریخ د الیك او پریکړه هم ساتلی ده ، او بیا ایرانی پوځونو د سینا ټاپو وزمه لاس ته راوړه ، د اوخت ۶۱۵ع په تیر ید وو . او همدا ۶۱۵ع د حبشی د هجرت کال دی . چې پر مسلمانانو د تیری او ستم کانی اوریدل . د مکی مشرکانو د مسلمانانو ژوند تنګ کړی وو . پداسی کړکیچن د ور کی ، سرور کونین (ﷺ) شپاړ سو ستم ځپلو مسلمانانو ته د حبشی د هجرت اجازه ور کړه .

حبشه هم په د غه وخت کی د رو می سلطنت یوه برخه وه . د قیصر له خوا هلته یوزره سواندی

حاکم نجاشی حکومت کا وه . د قریشو استاځی چی به د غه ورځو کی د دی بی ځوک مسلمانانو د بیرته را وستو لپاره تللی وو. ناکام بیرته را غلل ، له دی و وروسته لږ و لږ و مسلمانانو په پټه د حبشی لورته هجرت وکړ تر دی پوری چی شمیر یی د سلوکسو شا وخواته رسیډ ، د شعب ابی طالب د کلابندی پیښه هم پدی ورځو کی وشوه - قریشو پر رسول الله صلی الله علیه وسلم او ملګروی اقتصادی بندیزولګاوه . هغه و چی رسول کریم (ﷺ) او ملګرو ئی په «شعب ابی طالب» کی پنا وا خسته، دا ورځ ډیره له حسرت ډکه او درد ناکه وه ، چی په دریم کال پای ته ورسیده . په مکه معظمه کی چی د حق پرپلویانو د مصیبتو نو او در دونو کوم دور تیریده د هغی په نظر کی نیولو سره د حالاتو والی د بد او د خوبنی د رامنځته کیدو په هکله څه کیدو ویل عقل نه منل، بل خوا د روم اهل کتاب مسیحیان هم د ایران دلاسه له ماتی سره مخا مخ وو او ایرانی پو ځو نو مصر هم لاس ته راوړی و .

په غو غمو ونکو حالاتو کی «الروم» سوره نازل شو ، په مکه کی مسلمانانو په ډیر وسختو شرایطو کی ژوند کاوه، په مشکلاتو اخته وو . د قریشو مشرکینو یوه شړی لیلام ته نه پریښو د له - د اوخت وحی نازله شوه ، د خدای (ج) په فرمان ، د حق او صداقت په ژبه رومیانو ته په ځوکالو کی د نته د فتحی زیری وشوه او مسلمانانو ته دا بڼه خبر وشو چی تاسی به هم خوشالی کوی . خو ظاهر لیدونو سترګو دا اینده ونه لید ای شوه د مکی قریشو په دی پیش ګوئی پوری ملنډی وهلی او ابی بن خلف له ابو بکر صدیق (رضی الله عنه) سره شرط وتاړه . په ٦٧١ کی ایرانی پو ځو نه د باسفرس د اپنا نه پوری و تل او قسطنطنیی ته ورسیدل . خسرو پرویز نا ځا بی د بلا په شان د هر قل کو رته ورسیده، دا ډیر سخت وخت وو . د هر قل ځلور خوا د - نا امیدی سیوری خوا ره وو هغه و چی هر قل د خسرو پرویز سره د غیر مشروطی سولی غوښتنه وکړه . کسری د خپل اهر یمنی طاقت په نشه کی ړوند کوڼ د ستری رومی واکمنی رو سی سلطنت ئی تربښو لاندی سلګی وهلی ، هغه قیصر په ډیر سپکاوی جواب کړ .

«ته عیسائیت پریږ ده د انجیل اتباع سه کوه زما په څیر اور - پرست شه او د زر دشت په کتاب «ژند» ایمان راوړه ، بیا د طوق او زولنو سره ما در بارته راشه .»

قیصر هر قل دا سپکاوی په هیڅ شان نه مانه . د مرستی اپاره یی خدای (ج) او هغه نبی عیسی (ع) تـه غـږ کـړ ، او د نوو جنګی چا روپه تر سره کواوی شپه او ورځ په ځان یوه کـړه . او دیـوی لوی حملی په تیاری بوخت شـو، ١٣ نبوی کال سرور کائنات د خپل یار غار ابو بکر صدیق (رضی الله عنه) سره یو ځای مدینی طیبی ته هجرت وکړ . د اهمد اکال دی چی قیصر هر قل په ایران ډیر سخت جوابی برید وکړ رومی لښکر اذر بایجان ته ننوت- ایرانی پو ځونو هیڅ ځای د رو سی پو ځو لو مخه ونـه نیولای شوه . رومیان د ملخو د په څیر په هر ځای ور پریواتل- هر قل په ارمیا کی ډیره شو چی د اور پرستانو د پیغمبر (زر دشت) زیږ - نځی اور تـون مرکزای شو ، قدرت کال ، او مهاشت چی مؤرخین صیرانی د لی او کنیکی اواز (صریر قلم) په ناز دی .

په ٦٧٤ کی چی کله هر قل د ارمیا زر تشتی اتشکدی د رنګولو

جشن کولو په همدغه وخت مسلمانان د دویم هجری کال په رمضان کی د بدر د غزا د فتحی په خوښی کی خوشال وو ، او د مکی قریشو سخته ماته وخوړه او مکی تــه لاړل . د خدای(ج) د عبادت لپاره په قبله وپاکل شوه او د اذان له مخکښی د اذان حکم صادر شو . د رومیانو په مقابل کی د ایرانیانو لښکر پسی ما تو ایرانیان په پوله پوری کی رـوا تړل او خبره لردی ورسیده چی په ۶۷۹ کی د ایران د شاهانو د او سید وسحل دستگرد رنگ شو، په راتللونکی کال کی د خسرو پرویز پر خلاف د هغه د کورنی خپلو بغاوت وکړ د ایران د کسری په مخکی یی د هغه پاچایان له تیغه تیر کړل او هغه په دی مړ و ویرهم ونکړای شو .

د الروم په سورت ابی بن خلف د ابو بکر صدیق (رضی الله عنه) سره شرط تړلی و . او شرط په ټولو عربو کی مشهور شوی و . اوس چی قرانی پیش گوئی پوره شوه او د دی شرط د پریکړی وخت راغی ؛ نو ابی بن خلف مړ شوی و . د هغه ورثه وبایلات ومنلو هغوی خپله د سلو اوښانو سره مدینی منوری ته لاړل او د شرط و شان ئی ابوبکر صدیق (رضی الله عنه) ته ورکړل هغه او ښان واخیستل خود رسول کریم (ﷺ) په حکم یی ټول او ښان صدقه کړه .

رومیانو په ایرانیانو بشپړه فتحه حاصله کړی وه . نو له دی کبله د روم قیصر پخپله پدی کال د شکرد سجدی لپاره بیت المقدس ته لاړ. پدی وخت محسن انسانیت قیصر ته د اسلام دعوت ور کړ حضرت دحیه کلبی(رض)قیصر تــه د اسلام دعوت لپاره وا ستاوه قیصر د ده سره د شرافت سلوک وکړ. په شــی وخــتکی چی رسالت مآب (ﷺ) خسرو پرویز تــه د حق بلنه ور لــېږه،نو هغه بدبخت د رسالت مآب (صلی الله علیه وسلم) لیک ټکــړی ټکــړی کړ او د یمن والی ته ئی د هغه (ﷺ) د نیولو ولیکل ـ د یمن د والی سړی چی مدینی تــه را ورسیدل ، رسول کریم (ص) ور ته وویل چی کسری خو تیره شپه مړ شوی دی ؛ او دا خــبره بالکل ریښتیا وه . په همدی شپه دخسرو پرویز پر گټی قباد ثانی هغه پــه ډیره سخته ووژه .

کله چی رسول کریم (ﷺ) خبر شو چی خسرو د ده لیک مبارک خیری کړی هغه (ﷺ) وویل پدی ټول به د هغه سلطنت ټوټی ټوټی شی . د رسالت مآب د ژبی نه وتلی دا پیش گوئی پدی ټول ریښتیا شوه چی د خسرو د مرگ نه وروسته خو وا کمنان د ایران په تخت د لږی لږی موډی لــپاره کیناستل په اخر کی د خسرو پرویز لور پورا د تخت د حکومت واگی په لاس کی ونیولی ، خو ژر د دی د مرگ نه وروسته ملکه زر می د خت بن مهرا ویزد کرد د ایران په تخت کیناستله .

یزد گرد د ساسانیه کورنی اخری شهنشاه و دا عظیم الشان سلطنت د د ویم خلیفه عمر فاروق (رضی الله عنه) په عهد کی د اسلامی حکومت برخه شو، او د حضرت عثمان غنی(رض) د خلافت په وخت کی یزد گرد د خپلو [illegible] و د مزا [illegible] د پوه دیوال په خوا کی ورسید ، او د ده لاش ئی د مرو په منځ کی لا خو شو .

درسهای پیرامون مبارزهٔ اسلامی

نویسنده سعید حوی
مترجم : سعش

درس اول :

چه وقت یک «حزب خدا محوری» تمام عیار بمیان خواهد آمد

آنگاه که شخصی با ویژگی های دوستی با خدا ، تواضع و فروتنی در برابر مسلمانان ، عزت و سرفرازی در برابر کافران و طواغیت سیه اندیش و خود پرست ، جهاد رهائی بخشیدن دوستی با خدا و پیامبر از علائق و پیوند های قومی ، نژادی ، وطن ، زبان ، خون و ... عرض وجود نمود ، در آنوقت است که خشت اولی بنای باشکوه حزب خدا محوری از قالب بر آمده و به تعبیر دیگر فردی وابسته بحزب خدا محوری تجسم یافته است .

و هر گاه ستاره های از همین طراز در افق های زندگی جاهلیت و بدور از ارزش های والای اسلام ، بدرخشش آغاز کرد ، اما پیوند شناسائی که دید و وادید و همکاری آنها را در جهت تحقق یک هدف مشترک تأمین نماید میان آنها موجود نبود درینصورت باز هم قضیه درمیان شکل اول خود منحصر است ، یعنی دوست است که افرادی با سکهٔ حزب خدا محوری بمیان آمدند ، اما از ناحیه اثر بخشی و تاثیر بین دو صورت یاد شده فرق به مشاهده نمی رسد .

ولی زمانیکه گروه یاد شده بر محور سلسله التزامات و قیودی در صف واحدی جمع شدند و آن گروه از طریق کار برد اصلی «شوری» در جهت تحقق بخشیدن هدف مشترک بجنبش و حرکت افتیدند همین وقت است که حزبی با سکه حزب خدا محوری تکمیل می یابد ، آنگاه که دائرهٔ این مشکل گسترش یافت و این گروه وابسته بحزب خدا محوری (وارسته از همه پیوندهای متضاد با اسلام) همه ابعاد و آفاق و نیاز مندیهای مبارزه اسلامی را درک و تحت کنترول و مراقبت خویش آورد بدون شک پی آمد آن تبلور سیستم منظم فکری است در بخش های فرهنگی ، پرورش ، سازماندهی ، حرکت ، جنبش و پلان و در همین مقطع خاص زمان است که حزب خدا محوری بصورت تمام عیار هستی یافته است زیرا با انجام کارهای یاد شده در حقیقت خطوه های آغاز این بصورت درست و استوار در جهت تحقق آنچه مفروض بود برداشته شده است .

ما در کتاب (فرهنگ و اخلاق سپاه خدا) از چگونگی فرهنگ حزب خدا محوری و چگونگی اخلاق آن آگاهی یافته و این امر را نیز درک نمودیم که موجودیت یک حزب خدا محوری بحیث یک ضرورت زنده و ملموس در هر کشور اسلامی و برای امت مسلمان و حال و آینده انسانیت درگستره زمین کاملاً محسوس است.

ولی موجودیت حزب خدا محوری مسئلهٔ سهل و ساده و عادی نیست ، این حزب از طراز آن احزابی نیست که همه پیوندش در رابطه با همین کره خاکی که بر آن زندگی می کنیم خلاصه شود و گروهی نیست از قماش آنگروه هائیکه کار و زندگی او در یک بعد منحصر باشد . از همین جا است که آن حزب در نظام خود و در روش و کارش بسان سائر سازمان ها نیست و وسائلی را هم که در جهت تحقق اهداف خود بکار می بندد از قماش آن وسائلی نیست که سائر سازمان ها و تنظیم ها از آن استفاده می کنند .

حزب خدا محوری حزب ویژگی ها و خصوصیت های تمثیل یافته در دانش و پرورش خاص آگاهی و تطبیق خاص و ترکیب خاص میباشد، آنگاه که حزبی با ویژگی ها و خصوصیت های یاد شده هستی یافت ، قیادت و اشخاص برخوردار از شائستگی عضویت شوری و سپاه موجود شدند ، سپاه و اهل شوری و رهبری ، ویژگی های مختص باین موقف ها را دارا بودند ، این جاست که انسان در روشنای خصوصیت های یاد شده از مرحله سپاهی بودن بمرحله فرماندهی و از مرحله تنفیذی بودن بمرحله شائستگی عضویت شوری انتقال می یابد . و درین وقت است که حزب خدا محوری هستی یافته است ، قبل ازینکه رهبری برخوردار از همه ویژگی - های رهبری و مردان بهره ور از شائستگی عضویت شوری و سپاه برخوردار از ویژگی های سپاه هستی یابد ، ما نمیتوانیم بگوئیم حزب خدا محوری بحیث حزبی ، موجود است .

از همین جهت است که میلاد نظام داخلی در حزب خدا محوری بعد از وجود عملی آن است ، چه واضح است آنگاه که جز فردی برخوردار از ویژگی های قیادت کسی دیگری در حزب خدا محوری موجود نبود درینصورت نظامنامه و اصول و پرنسیپ های تنظیمی امور چه کاری را پیش خواهد برد .

آنگاه که اصلاً مردی نبوده که ویژگی های عضویت شوری را دارا باشد درینصورت آئین نامه پیشبرد کار یعنی چه ؟

زمانیکه ارتش برخوردار از ویژگی های یک ارتش و سپاه اسلامی موجود نبود سخن از نظام و موجودیت آن چه معنی دارد ؟

شکی نیست که محلی برای آن دیده نمی شود . آری چیزیکه درین برههٔ معین محلی دارد همان پروسه تحقق بخشیدن و تمثیل دادن بویژگی ها است ، تحقق بخشیدن ویژگی های سپاه و سرباز تا سپاه و سرسازی پیدا شود ، تحقق بخشیدن بویژگی های امیر و امام تا برای مسلمانان امیری پیدا شود .

از همین جهت است که می بینیم مذکوره تعیین نقباء و نمایندگان در عقبه دوم انجام می یابد نه در عقبه اول و نه درمیان دو عقبه .

بنابر آنچه تذکر دادیم وظیفه بزرگ علاقمندان آکبار اسلام پروسه اصلاح همان ایجاد و تکوین اشخاصی است متصف بخصوصیتها و ویژگی ها ، ویژگی های ارتش خدا ، ویژگی‌های شخص برخوردار از شائستگی شوری و ویژگی های امیر و فرمانده ، زیرا مسئولیت عمده یک حزب خدا محوری همان جهاد است و تنظیم بخشی امور جهاد و اداء این مسئولیت جز از طریق امارت و سپاه و شوری امکان پذیر نیست .

شکی نیست که جهاد بدون امیر و سپاه تحقق پذیر نبوده

و فقدان شوری در حقیقت فقدان تمانت ها است در تداوم یک نهضت سالم و درست ، و بدون موجودیت خصوصیت های یاد شده نه شوری است و نه سربازی است و نه امیر و فرماندهی .

ویژگی ها و خصوصیت امیر یا امام :

بمیراث بردن کامل اوصاف امانت ، صداقت ، تبلیغ و رسالیدن احکام اسلام بمردم و هوشیاری از پیامبر، هکذا وراثت از پیامبر در تعلیم کتاب خدا و سنت پیامبر و پرورش داهن تزکیه و پالوده کردن مردم ،

«یاران عمر رضی الله عنه در مجلس شوری چه پیر بودند و چه برنا همه قاریان بودند» .

ویژگی های سپاه خدا :

درک و شناخت ، پرهیزگاری و فرمانبرداری ، از همین جا است هر پیامبر برای قومش می گفت : **«فاتقوا الله واطیعون»** از خدا بترسید و از من اطاعت نمائید .

یقیناً زمانیکه دعوتگری پیدا شد او می توانند که از مردم پرهیزگاری و فرمانبرداری از فرمان های پسندیده اخذ بیعت نماید ، و برین دعوتگر است که مسلمانرا در طریق سپاهگیری کامل

صد هزار نفر از کتلهٔ انسانی بدعوتگری از طراز اول نیاز دارند ، زمانیکه پیامبر از میان همه بیعت دهندگان روز عقبه که تعداد شان به هفتاد و چند می -رسید . دوازده تن را بحیث نمایندگان ونقبا گزیدند ما را باین حقیقت رساند که یک گروه دارای نظام و آئین زمانی بمیان می آید که تعداد سپاهیان خدا در همین حد قرار داشته باشد .

گزینش شوری مرکب از شخصیت های آگاه فهمیده از طرف عمر این حقیقت را بما واضح می سازد که مجلس شوری امام

یعنی یک رهبر واجد شرایط ، و زعیم دلسوز در نظر عقل و خرد یک بدیههٔ ضروری و اجتناب ناپذیر اجتماعی است .

باید تذکر داد که پیش از تحقق امور یاد شده زادن حزب الله بصورت کامل اصلاً انجام نپذیرفته است .

ویژگی های شخص شائسته عضویت شوری :

احاطه بکتاب خدا و سنت پیامبر با آگاهی و تجربه و شناخت طبیعت عصر و اهل آن که مبین مفهوم یاد شده همان اثر نقل شده پیرامون اوصاف اعضاء مجلس شوری عمر رضی الله عنه است و آن اینکه :

حرکت دهد تا آن را ازین مرحله بمرحلهٔ انتقال دهد که بتواند شائستگی عضویت شوری را حاصل بد . آنگاه که گروهی از مردان برخوردار از ویژگی های یک مرد شائستهٔ شوری بمیان آمد درین وقت است که امیری از میان آنها سر می زند .

آنجا که خداوند فرمود : **«فارسلناه الی مائة الف او یزیدون»** ما را باین حقیقت فهماند که هر

(رهبر) یا امیر را چه کسانی از دیدگاه ما تشکیل میدهند .

زمانیکه در هر منطقه رهبری با برخورداری از ویژگی های قیادت پیدا شده و شوری داشت برخوردار از ویژگی های عضویت مجلس شوری که دوازده تن نمایندهٔ او را در اجراء مهماتش یاری مینمود شکی نیست که همه این گروه از جریان امور آموزش و پرورش ، مالی ، سیاسی و لسانی وغیره

قیادت می نمایند ، بهرحال در این مقطع حزب خدا محوری بوجود آمده و شکل یافته است . آنگاه که افرادی با ویژگی های یاد شده موجودیت یافتند درینجا اشکالی دیگری باقی نمی ماند .

آری با تحقق همچو یک وضع اگر شخصی بانتخاب و گزینش موقفی را حائز می شود قابل پذیرش است و اگر وظیفه را از طریق انتخاب بعهده می گیرد نیز قابل پذیرش است ، انتخاب و گزینش شخصی در وظیفه چه بصورت مستقیم و چه بصورت غیر مستقیم هر دو پذیرفتنی است .

تنها چیزیکه تعین کنندهٔ یکی از اشکال یاد شده میباشد همان

ارتقاء انسان از رتبه سپاهی بمرتبه نقیب و نماینده .

۳ـ بذل سعی و تلاش در جهت تحقق ویژگی های مرد شائسته بعضویت شوری .

٤ـ بذل تلاش و سعی در جهت اکمال شروط امامت یا امارت .

قابل تذکر است که انجام تلاش های یاد شده می باید خاص بخاطر کسب رضاء خداوند تحقق یافته و انسان باید خویشتن را از پیوند انجام عمل در راه جز راه خدا رهائی بخشد .

طوریکه خداوند می فرماید :

«**تلك الدار الآخرة نجعلها للذین لا یریدون علواً فی الارض ولا فساداً**» .

نمی شناسد» .

۲ـ فرمانبری از اوامر پسندیده علماء و دانشمندان طوریکه حضرت ابن عباس در تفسیر آیه «**واطیعوا الله واطیعوا الرسول واولی الامر منکم**» . اولو الامر را به علماء تفسیر نموده است .

۳ـ مهربانی و شفقت نسبت بهمه مسلمانان بتاسی از فرمان والای «**واخفض جناحك للمؤمنین**» .

زمانیکه نقشه یک حزب خدا محوری بصورت محسوس پیاده گردید درینصورت کمال آن در موجودیت یک نحوه دید و نظر تکامل یافته در بخش پرورش و آموزش نهفته است ، و چون

آنگاه که اصلاً مردی نبود که ویژگی های عضویت شوری را دارا باشد درینصورت آئین نامه پیشبرد کار یعنی چه ؟ . . .

مراعات ، شرائط و اوضاع است یعنی اگر شرائط ، گزینش و انتخاب مستقیم را ترجیح میداد پس همان شکل مورد پسند است و هکذا در سائر اشکال یاد شده .

در روشنای مفاهیم فوق چیزیکه بدوش ما است همان تعین و مرز بندی وظائف دعوتگران است که ذیلاً ارائه می شوند :

۱ـ بذل سعی و تلاش در جهت ایجاد و تکوین انسانی در چهره یک سپاهی خدا .

۲ـ بذل سعی و تلاش در جهت

در مرحله تاسیس و بنیانگذاری یک سازمان اسلامی بر ما است تا در همه تصرفات خویش ادب را بصورت عموم در نظر داشته بویژه در موارد ذیل باید آداب جداً مراعات گردد :

۱ـ شناخت برتریهای معنوی آنهائیکه ازین برتریها برخوردار بوده و خاستگاه این اصل هم همان فرموده پیامبر است که گفت : «فضل اهل فضل را جز کسیکه از فضل برخوردار باشد

نظریه صلاحیت بندی در نظام و سازماندهی موجود شد و حزب خدا محوری از یک ستراتیژی روشن پلان سالم و حرکت هماهنگ روزمره در جهت تحقق اهداف ، برخوردار شد ، درینوقت است که حزب خدا محوری با شائستگی حمل این رسالت بزرگ بمیان آمده و کاندیدای مناسبی است در به پیش حرکت دادن این قافله پیشرو بصورت درست و سالم .

روسان او چنگیزیان د تاریخ

په رڼا کې

دا حقیقت ټولو ته ښه څرګند دی، چې د هیواد والوته په ډاګه دی چې د ۲ شپه پیړۍ کې چنګیزیان او په ۲۰ پیړۍ کې روسان د وحشت او استکبار د اوج په مرحلو کې زموږ هیواد (اړغونې او نني افغانستان) ته راننوتي دي.

دې وحشي قومونو د لته هغسې مرګ ژوبلې کړې دي، چې د بشریت په مدني تاریخ کې ئې د تکونو د اعوالو په حیث یادونه نه ثبت پاتې شوې ده.

زموږ په هیواد د روسي روان وحشت له امله د روسي مسلک لا همداغسې تور دی او توريږي، دغو دوو وحشي او تيري کوونکو قومونو له خپلو وحشي اعمالو سره سره، په افغانستان کې دو مره تکړي او شويلي (تاڼکونه) هم بايللي دي چې په راتلو پښيما نه شوي او د بيرته تاوارسانونه ئې د مجاهد ملت د جهاد په غلبلوکې جهنم ته ور سره وړي دي.

روسان او چنګيزيان په اساس او کيفيت کې دواړه يو شان دي، يوازې د وحشت او تباهۍ په هدف او تکنيک کې ئې څه نا څه نسبي توپير موجود دی. همدا اوس اوس چې نړيوال د روسانو د منحرف مدنيت ظواهروته ګوري د دوی د تکنالوژۍ او په نړيواله سطح د سولې او سلم د اړاره يې کوم پروپاګند وته چې پرمخ اچولی دي ځينو ناخبرو واسونو ته دا ذهنيت ور تلقينوي چې روسان متمدن انسانان دي.

دوی او د دوی رژيم په نړۍ کې د بشريت اړاره سوله او سلاميتا غواړي. خو حقيقت بل څه دی، دوی او ددوی سيالک له بشريت سره نه پخلا کيدونکې دښمنۍ لري او په دې درېځ کې له چنګيزانو او چنګيزوالی نه لا ډير وړاندې دي. د دې دې لاندې لاهشانته تحليل په لړکې د چنګيزيانو او چنګيزوالی سره مقايسوي اړخونه لوستلی شی:

۱- چنګيزيان:

چنګيزيان د منګوليا مربوط د بوبي دښتې يو غير مهذب وحشي قوم و.

۲- روسان:

روسان د مسکو شاوخوا او د قطبي سيمې مربوطو غير مهذب وحشي قوم دی.

۲- چنګيزيان:

۲- چنګيزيان مغولی نسل يود وحشي خانګه د.

۲- روسان:

روسان خانوله د بيزوله نسل له بولي. دوي داسې عقيده لري چې د روسانو پخواني پلارنيکه بيزوګان وو. د وخت په تير يدو سره د پخوانيو روسانونکي و ـ لويدي، اوسني روسان تری جوړ شول.

د همدې عقيدې د راودواله امله په روسانو کې لا اوس هم

دحیوانیت درنده خوئي شته او په دی تلقین را پورته کیږي نو یې چې لاس برشي نو د اړونکو ځناورا او په شان مرګ ژوبلي او تباهي جوړوي .

۳- چنگیزیان :

چنگیزیان پر چنگیزنومی یوه وحشی او ظالم شپانه را ټول شول ، یو متعصب وژونکی او وحشی لښکري جوړ کړ . پر مغولی قومونو یې حملې وروړي . د مغولي ژوند او ژواک یې ورګډوډ کړ ، ویې وژل . او هر څه یې تری لوټ کړل ، اوسني چین یې ونیو ، کله چې چنگیز مادي توان او طاقت ترلاسه کړ بیایې ځان د خان خانان په نوم و نوماوه .

۴- روسان :

په ۱۹۱۸ میلادي کې د مارکس د مفکوري پیرو روسانو یوی وحشي ډلي د روس پر یوه وحشي استعماري نظام (تزار) کودتا وکړه تزار یې ووژه . دلنین په نوم یو روسی الاصل یهود چې په ایټالیاکی اوسیده هغه یې را وست دبلشویکیانو د مشر په نوم یې ونوماوه . جبراً یې د مارکس د مفکوري (کمونیزم) د عملي کولو په منظور د تزاری روس دامپراتوري مربوط پر محکومو ملتونو تباه کوونکي حملې وروړې ، د هغوی ژوند او ژواک یې ورګډوډ کړ ، ویې وژل او د دوی هر څه حتی د دغو محکومو ملتونو عقیده ، اراده ، ملي هویت او ټول انساني کرامات یې تری واخیستل او د کمونیزم په رسیوبی وتړل . کله چې روسانو مادي توان او طاقت پیدا کړ ، بیایې نو د عوامو او نړیوالو د ترلاسه لو لپاره بلشویکی کودتا د دهقانانو او کارګرانو کمونیستي انقلاب وباله او ځان یې د دهقانانو او کارګرو مشرو نوما وه .

۴- چنگیزیان :

چنگیزیانو ترخپل تسلط لاندی ملکونه د خان دا سپر توري په نوم ونومول . په دی وسیله چینگیزیانو هر څوک جبراً دي ته اړایستل چې د خان خانان په امپراتوري کې د چنگیزیانو ګړو وړوته غاړه کیږدي .

روسان :

روسانو ترخپل تسلط لاندي هیوادونه او ملتونه سره ضم کړل ، د دوی مجموعه یې د شوروي اتحادیا (د کارګر ، دهقان اتحادیه) یا (Sovite Union) په نوم و نوموله . په دي وسیله روسانو هر څوک جبراً دي ته اړایستل چې د اتحاد شوروی په امپراتوری کې د روسانو منګورو او ګړو وړوته غاړه کیږدي .

دا پاس نومونه او د دي او نو ترکیبی کلمي (شورا ، او اتحاد) د ظاهري او خپل مقدس مفهوم له مخې ډیري جذابي او د هر چا زړه ته نږدي مفهوم افاده کوي ، خود روسانو په اهدافوکی د دي نومونو ترشا استعماري لوبي پټی دي . روسان د خپل تېرا یستونکی خصوصیت له مخې دشورا او اتحاد له مقدسو مفاهیمو څخه سؤ استفاده کول اصلی هدف لري . په دی وسیله غواړي چې د بشریت ذهن ته دا مفکوره ورکړي چې د ۱۴ ش ه پیړی روسی سیستم پر اتحاد او شورا ولاړی . او د ټولي دلوبي پرګنې (کارګر ، دهقان) دتیرا یستلو په منظور ، د کارګرا و دهقان له مفاهیمو څخه سؤاستفاده کول یې دویم تیرایستونکی خاصیت دي .

لکه څنګه چې په دي پاس مفاهیمو کی د معنی په لحاظ مقدس مراسونه پراته دي . خود دي مقدسو اصطلاحاتو ترشاد روسانو کړه وړه ، له اتحاد او شورا څخه کاملاً مغایرت لري . په روسانو کی نه اتحاد شته او نه

پیغام

یا د خوښې ژوند یا د خوښې مرګ

د افغانستان غیور مسلمان ملت چې له کله راسې اسلام مقدس دین د خپلو دنیوي او اخروي لیکمرغیو د ضامن او متضمن په توګه منلای او پیژندلای دی ، نو د ملاتړ او تائید لپاره يې هرې سربښندنې ته په خلاص مټ ور د انګلې دي او په تش لاس او وچوهډوکو يې پراسلام ننګ او ننګه کړیده .

لرې به نه ځو ، په دغو را وروستیو پنځو شپږو کلو کې چې په افغانستان کې د «اوو غو بو غو بله» له اسلام سره کومې کانې راخیستي او په کوم نیت يې چې راخیستي دي ، د هغو په له سنځه وړلو او شنډولو کې دغه زړه ور او غیرتي مجاهد اولس کومې سربښندنې وې چې ویې نکړې ؟ کوم کوردی ، چې د «بنکر ور ثور» له زوره لوتې لوتې نشو ؟ ، کومه مور ده چې یا پخپله بوره لشوه ، یا يې د خور برزړه د بوریدو داغ کینبود شو ؟ ، کومه پاکلمنې بې‌بې ده چې د کوندتون ترخه زهري ونه څښل ؟ کومه خور ده چې د نازولي وروږ داغ يې پرزړه د لالـه داغ لشو ؟ ، کوم پلار دی چې خپلې ځیګر توټې ته يې بې پلارې ارمغان نکړه ؟ کوم منور او روڼاندی ځوان دی چې د «حرخې» حرخولو يې هډوکي ونه څیبنل ؟ او بالاخره کومې ساندې او سلګۍ وې چې مظلومیت يې عرش ته ونه رسید ؟

دا ټولې سربښندنې او ځان تیریدنې دی کړېدلې او نتلې ملت ناخانخبرۍ او غیر شعوري ونه زغملې ، د وی دا ټولې ستونزې او د هغو عواقب په رڼو سترګو لیدل ، خروا ریز بمونه يې کتل چې پرکوروېي د بلې په څیر اوري ، خپل کوچنیان او بې اسرې تور سرې يې لیدې چې سبا به يې ځوک د پوښتنې هم نـه وي ، دّ «حرخې» د اورجن جهنم لوخړې او د «هَلْ مِنْ مَزِيْد» زړه ورانوونکې چغې يې اوریدې ، او بالاخره يې د خوف ورجاء په رنګین امتزاج کې د خپلو مسلمانو واکمنو «تاویلې ، ماویلې» د سر په سترګو لیدل ؛ خو بیاېي هم د مریبانو مرییتوب او د تالي څټوتالي څښل ننګ ګانـه ، او پردي مؤمن او عقیدمن وو ، چې کوم سر بوڅل د کالناتو واکمن (ج) ته تیټ شوی وی ؛ هغه د چا د سل زریز نه چې د لک زریز بوڅ په مخکې هم د تیتیدو ندی .

دا ننګیالی اولس به ترهغې د اشعار زمزمه کوي چې ترځو يې په مرۍ کې ساه غړیږې ؛

«څـو واغـلي لـه غلیمـه التقـام
مرد له خوب کا ، نه خواره کا ، نه آرام»

پواند دمشوری ورکولوحق حاصل
دی ، نه په کې د کارگروقا رشته
او نه دهقان ته حثیت ورپاتی
دی . روسانو پوازي د خپل
هیواد نوم بدل کړي دي اوبس .
روس په حقیقت کې هماغه
کثیف روس دی چې افغانان يې
له پیرو راهیسی په هاغه پلټوالي
پیژني . دا چې وایو په روسیه
کې اتحاد واوشورانشته داځکه چې
په روسیه کې د پوازینی
کمونیستی وحشي گوند مطلقی
د یکتا توری دکړو وړوله امله
اتحاد او شورا ، کارگر او
دهقان ته کمونیست گوند
هیڅکله ازادی نه ده ورکړی او
نه بې د ازادی پلوی دی ،
د روسی ملت واک غصب دی .
تول ملت له کمونیست گوند پرته
په یوه خپټه نوکر دی. په پولیند
کې د کارگر او دهقان له خوا
د ازادی لپاره یو مخیز پاڅون
په کمونیستی لړی کې د زیار
ایستونکو دولت د حکومیت
لپاره د مشت نمونه خرواړ
عملی ثبوت دی .

ه- چنگیزیان ، توهم پرسته
وحشیان وو. د اسلام په وړاندې
کفر بدل کیدل .

ه- روسان د هریان دی د اسلام
په وړاندې بې آلیه .. ځانوان
بدل کیږي .

٦- د چنگیزیانو په هکله زموږ
له ولس سره په معاصروخت کې
پوازی داکرکه موجوده ده چې
هغوي وحشیان وو اوز موږ وطن
یې پخوا وران کړی دی .

٦- دروسانو په هکله زموږ له اولس
سره په معاصر وخت کې کرکه په
نهائی حد سره موجوده ده د روسانو
د وحشي فطرت له امله افغانان
حتی له روسي نوم ځخه هم کر
له کوي .

افغانان دا حقایق داسي مني .

الف - روسان سره کفار دي .

ب - روسان گله بې ژواند لري
د حرمت اوعفت احترام یې
نشته .

ج - روسان غیر مهذب قوم دي،
مدنی اخلاق او شخصیت نلري .

د - روسان تل دروغ وائی ،
هیڅکله یې رښتیا نه دی زده .

و - روسان له ټول بشر سره نه
پخلا کیدونکی دښمني لري ، ځکه
دوی وائي چې روسان د آدم
علیه السلام له نسل نه دی .
ځکه د وی ته داروین ویلی دی
چې د دوی نیکونه بیزوگان وو .

٧- چنگیزیان په خپل عصر کې
د ټولی نړی پرمخ یوتیري کوونکی
او تباه کوونکی قوت و .

٨- روسان په ننني عصر کې د
ټولی لړی په پرتله د مادي
استکبار ، یو تیری کوونکی اوتباه
کوونکی قوت دي . په او سنیو
وختو کې د روس د ځمکنی
اردو شمیر پنځه نیم ملیون
کسانو ته رسیږي .

٨- چنگیزیان په توره ، غشی ،
لینده ، نیزه او ما چونه (پلخمان)
سمبال وو .

٨- روسان د عصری تکنا لوژی
په ټولو وژونکو او تباه کوونکو
وسلو ، لکه سپکی و سلی ، په
سلها و پوله درنې وسلې ،
راکټونه ، الوتکې ، قاره
ویشتونکی راکټونه ، اوکیمیاوی
وسلی ، دلایزر د وړانگو وسلې ،
په زرونو شمیر آتوم او ها
یدروجن بمونه او د ملیونو نو
په شمیر ځکمنی ، سمندري او
هوائي قوتونه لري .

٩- چنگیزیان :

چنگیزیانو دنړی د نیولو پلان
نه درلود خو کوم هیواد به
چې ورسره پلوی شو، دهغه
د نیولو لپاره به بیاالولیوالیه
شول، پرهغه به یې برغلونه وروړل
په نیولو سر بیره به یې د هغه
هیواد اولس قتل عام کړ ،
کلی او کورونه به یې ونړول ،

باسوله او لرونکي په بې شمېره
کړي او د ولسولوشمني به يې
لوټ کړه .

۶- روسان :

روسان د (انترناسيوناليزم) په
نوم د ټولې نړۍ د نيولو پلان
او تصميم لري ، د ټولې نړۍ
د نيولو اساره د روسانو په
پلانونوکي په سوونو
دسيسې او تزويرونه په کارلوېږي ،
پورته نظر او بالخصوص ور
څرمه هيوادونه تر هر څه لومړي
د سياسي تېز وير په حيث
د دوستي او ملگرتيالاس ور
اوږد کړي ، هغه هيواد په
اقتصادي ، سياسي او نظامي
اساطه خانته را کړي . پر
دې سربېره د همدې هيواد د
اولس په منځ کې خپل نوکران
و روزي ، او بيا د يوه روسي پلان له
مخې د هيواد پر موجوده
حکومت د روسانو نوکران
کودتا وکړي ، روسان سمدلاسه
د خپلو مزدورانو رژيم په
رسميت وپېژني او پر هغه باندې
د انقلاب نوم کېږدي . په
دې ترتيب سره د هماغه وطن
دا واس له لستوني څخه روسي
لاسونه پر خلکو مسلط شي
مغلوب هيواد له ټولو مادي او
معنوي شتمنو سره يوځای د
روسي په امپراتوري د کمونيزم
له سره زنځيرونو کي ونښلول
ولاړه شي . کله چې زنځيرونه [illegible]
هيواد په ماتي د ... لوري چې
هر څه ئې له لاسه ورکړي دي
او د وحشي اوغلو روسانوله
خوا لوټ او تباه کړي دي .

کله يې چې دا ټول سياسي
لوبې د آزادي غوښتونکو
ولسونو له خوا رسوايي او له
خطرونو سره مخامخ شي ، بيا نو
له خپل ټول قوت څخه استفاده
کوي ، په ورځرمه هيواد و
حملې ورووړي ، د خپل وحشي
خصوصيت له مخې له خپلو وژونکو
وسايلو څخه په استفاده په
ورلاندې شوي هيواد کې هغه
مرگ ژوبله او تباهي وکړي
چې حتی چنگيزي وحشت د
اولسواو هم شی زه‌وايږه هيواد
کې د روسانو تش په نوم د
نيک گاونډ ينوب دوستي پاڅ
خلقيانو او پرچميانو مزدورو پاڼدونه
د روسانو نوکري او وحشي کړه
وړه د دې ادعا يو ښه ثبوت دی.

۱۰- چنگيزي وحشت د ارتجاع د يوې زړې نمونې په حيث :

چنگيزيان نه په مترقي خصوصيت
پرغيدلي او نه يې د ارتجاعي
خصوصيت څخه انکار ... نو
هر څه چې په مخه ورتلل ،
هغه يې له مترقي کيفيت څخه
د تباهي او لا بودی کيفيت ته
رسول . د همدې وحشي خصوصيت
له مخې چنگيزيانو ته نه مترقي
وايلي شو او نه پرمخ تلونکي . د
تباه کوونکي خصوصيت له مخې
چنگيزيان د ارتجاع په افراطي
رديف کې څکه راتلی شي چې
ارتجاع په لغوي او اصطلاحي
لحاظ ، سکون او بېرته تگ افاده
کوي چنگيزيانو د خپل وحشي
فطرت له امله دا ولسونو عادي
او پرمختلونکي ژوند له

بوازی ساکت او بیرته پاتي کړ ،
بلکې تباه او برباد بـه يې کړ . له
همدي املـه و ایـو چـي ټول
وحشي فطرته ، ړوونکي تباه کوونکي
او وژونکي ، رژیمونه او سیستمونـ
نـه هیڅکلـه د مترقي او مترقي
والی په صف کې نه شمیرل کیږي
د فطري سرشت په لحاظ ، داډول
رژیمونه او سیستمونه د ارتجـاع
او افراطي ارتجاع پـه صنفونو کې
مطالعه کیږي .

۱۰- روسی وحشت د ارتجاع د یوی نوي نمونې په حیث :

روسان د مترق او ارتجـاع
اصطلاحات زښت ډیر استعمالوي،
په مفهومونو یي هم ښه پوهیږي ،
خوله دي امله چي د سوسیالیزم
او کمونیزم بنیاد ونه په ارتجاع او
افراطي ارتجاعي خصوصیتونو بنادي،
دخپل مسلک په دی وحشی علتونو
باندي د پردی د اچولو په منظور
خپـل عیبونه په الفاظو او پروـ
پاګند ونو کي داسي پټوي :
روسان ځانته مترق او نوري
دنیا ته ارتجاع وايي .

ډیر ناولستي ولسونه د روسانو
په پروپاګنده تیروځي ، دوی لـه
زړه فکر وکړي ، چي دا روسان په
په ریښتیا مترق وي ، خوکله چـي
د روسانـو د وحشت ، مرګ
ژوبلو او تباه‌و اعمالوته ګوري ،
شکمن شي او وائي چي دا مترق
والی یعنی څه ؟

هـو کي !! دا د روسانو مترق
توب یعني څه ؟؟

ځواب ئې ډیر واضح دی ، یعنی
دروغ . استدلال ئې همدا دی ،
چې روسان د ټولې لړی د معنوی
او مادی شتمینو د ښمن دی ،
کله ئې چې پر کوم هیواد او
اولس لاس بـر شي ، د هـغـه
هیواد پر مخ تلونکي ژوند او
ژواک نه یوازې ساکت او بیرته
پاتې کړی ، بلکه تباه او برباد ئې
کړی .

له همدی امله دا ویل بیخی
پر ځای دی ، چې د روس وحشي
فطرته ، ړوونکې تیری، کوونکې او
تباه کوونکې رژیم هیڅکله د مترق
او مترقي توب په صف کې نه شي
را تلای. د خپل فطري سرشت په
لحاظ روسان دار تجاع د صف یوه
افراطي نمونه ده .

ځان د بیزو حیوان له نسله منی
څوک به انسان په لار ورغلی بولی
هم د انسان له نل زیني جوړوی
ځان د وقار به بام ختلی بولی
دغه وحشت که څوک وقار ومنی
ځان به د روس په شان رټلی بولی
لکه دهریان که څوک روسان ستائی تل
ځان به د سپئ غوندی غپلی بولی

هر هغه څوک چې د روس او
د روس اندول افراطی ار تجاع
سیتمونو ته مترق وائی ، کـه
لرشانته خپل ځانته ځیرشی ، لو
خپل ځان به په دی د وحالاتو
کی وویني، چې یا به د روس اجیر
وی او یا دی دا ومنی چې د پوـ
هی له پلوه ډیر عاجز دی .

۱۱ - چنګیزیان :

چنګیزیانو ډیر د یو ملکونو د
نیولو په ادامه کی په لر غونی
افغانستان باندی د منځنی آسیاله
استقامت نوی تیری وکـړ . د
لرغونی افغانستان او سیدونکی د
چنګیز ډیر غلګرو په مقابل کی
په هر ځای کی راپورته شول ،
د غو وحشیانو ته ئی زیانو لـه
و روا ړول ، خود زیات فشارله
امله به ډیر کله تباه تباه شول
اوځینی به غرو او دروته په
شاشول .

چنګیزیانو د لر غونی افغانستان
ټول ښارونه ، کلی او کورونه ،
با غونه ، کروندی او بندونه
تباه تباه کړل او لرغونی افغانستان
په ویجاړ او تباه شوو کنډوالو
بدل شو .

۱۱ - روسان :

د خپل لری خور پلان د یوه
جزله مخی د هند سمندر تـه
دراو تو پـه منظور روسانـو
د منځنی آسیا له استقامت څخه پر

نني افغانستان تیری کړی دی .

روسانو د خپلو تباه کوونکو وسلو په وسیله زمونږ د هیواد او هیواد والو آبادی او شتمنی تباه کړه او لا همداسی ئی په وحشیانه توګه خپلو عملیاتو ته ادامه ورکړیده ، د نن عصر افغان مجاهد ملت هم په هیواد کی په دی وحشی روسانو پسی را پورته شوي .

دا څو کاله کیږی چی روسان د مجاهدینو د جهاد په غلبلو کی را ایسار دی . روسی شوبلی هره خوا ریتاړ ریتاړ پرتی دی او هره خوا د روسانو لکری د هیواد په ارخیوکی ر غړی . هغه روسان چی په ډیر استکبار زمونږ هیواد ته راننوتل ، څو ډیرو روسانو د بیرته تلوار ساو نه هم جهنم ته ورسره وړی دی .

۱۲ - د چنګیزیانو وینی بهوونکی وحشت :

چنګیزیانو د خپل وحشی فطرت له مخی اولسونه قتلول ، وینی ئی بهولی او هیوادونه ئی نیول په افغانستان کی د شهر غلغلی وینی بهوونکی تراژیدی ئی د وحشت یو عملی ثبوت دی .

۱۲ - د روسانو وینی څښونکی وحشت :

روسان د خپل وحشی فطرت له مخی په افغانستان کی اولسونه وژنی ، زمونږ هیواد ئی نیولی سوولو دی ، د منځنی اسیا محوه او د ټولی نړی د نیولو اراده لری .

سربیره پردی چی د مظلوم اولس وینی ئی و بهولی ، زمونږ د مظلوم اولس د ځینو مسلمانو ورونو وینی ئی له رګونو څخه وایستلی و ئی څښلی او روسی عسکروته ئی ورپیچکاری کړی . زمونږ په هیواد کی د روسی سریخور وحشت د وینو څښلو و جدان لړزوونکی پیښی د سوونو او زرونو په شمیر کی دی .

د کابل روغتونونه د دغو جنایاتو مرکزونه دی .

۱۳ - چنګیزی تباه کوونکی وحشت:

د چنګیزی وحشت تباه کوونکی خاصه داوه ، چی د خپلو یرغلونو په مخه کی به ئی هر څه تباه کول خود اولسونو دملی هویت په محوه کولو نه پوهیدل .

۱۳ - روسی امحا کوونکی وحشت :

د روسی وحشت خاصه داده چی د خپلو تیریو په پای کی تر لاس لاندی اولسونه او هیوادونه سر بیره پردی چی د یرغلونو په مخه کی تباه او برباد کړی ، په پاتی شوی اولس او ددوی پر نسل باندی . د تباهی افراطی مرحله چی (معنوی امحا) ده هغه هم جبراً پری تطبیقوي . د روسانو د امحا کوونکی وحشت نمونی په شوی اسلامی ملتونه د روسانو دا محا کوونکو تلاشونو یوه ناوړه نمونه ده . د منځنی اسیا له تباه شویو ملتونو څخه یی عقیده ، کلتور او احساس جبراً غصب کړل ، د دوی پر کورو ، جوماتونو او ښارونو کی یی ټول دینی او اجتماعي کتابونه را ټول کړل هغه ئي محوه کړل ، د دوی لیک دود او دستور یی منع کړ ، په دي کار سره یی نوی نسلونه له خپلو ملی هویتونو سره کاملاً په بی خبری کي واچول . د دوی د ټولو کړو وړو ، ژوند او ژواک ، تفکر او احساس په عوض ئي روسی حیوانیت مروج کړ ، په دي ترتیب روسانو عملاً دامحا او وحشت نموني ښودلی دي .

زمونږ په هیواد کي ئي همدا انسانی ضد هڅه کړی او کوي ئي ، خوداوار روسان له بل ډول اولس سره مخامخ دي .

۱٤ - چنګیزیان پخپله تباه او پاتي نسلونه ئي د اسلام نظامت ته تسلیم شول .

۱٤ - روسان د جهاد په غلبلوکی را ګیردی ، تباه دی تباه کیږي ، د روسانو په شان ډیر چنګیزیان او انګریزان افغانستان ته پخواهم

پاتی په (۹۲) مخ کی

داستان حسرتناک مردم فلسطین

قسمت اخیر

ترجمه: متین شخکمانی

روز بیست ونهم نومبر، آنگاه که تیرگی شهر اورشلیم را فرا گرفته بود، مردم در خانه ها شان شب را به بیداری سپری نموده و به اخبار را دیوی گوش فرامیدادند.

در شهر اورشلیم آنجا که جادهٔ «جافه» اختتام می یابد از آنجا دیوار های قدیمی اورشلیم آغاز میگردد. در خم و پیچ این کوچه ها یهودان، ارمنی ها و مسلمانها زیست مینمودند، در فاصلهٔ نزدیک منازل رهایشی یهود ها خالیگاهی وجود داشت که در آنجا پارچه های بزرگ سنگها به نظر میرسید این پارچه سنگها آثاری بود از هیاکل سلیمانی که از مقدسترین اماکن یهود ها نیز به شمار میرفت.. و به نزدیکی آن مشهور ترین دیوار یهودها «دیوار گریه» وجود داشت.

در چند صد متری آن یکی از مقامات متبرک عیسائی ها به چشم میخورد که آنجا عبادتگاهی مربوط به عیسائی ها وجود داشت، گفته میشود که آنجا همانا مقامیست که طبق عقیدهٔ عیسائی ها حضرت مسیح (ع) در آنجا بدار آویخته شده. و بطرف شرقی آن یکمنار بزرگ با شأن و افتخار عجیبی قرار گرفته است و یکعمارت تاریخی دیگری هم بصورت مسجد درآنجا وجود دارد که بردر و دیوار های آن اسمآ الله و اسمآ خاتم الانبیا (ﷺ) نیز کنده شده است، این همان مقامیست که نبی کریم (ﷺ) از آنجا به سواری براق بمعراج رفته بودند.

... نصف از شب گذشته بود، اما آسمان اورشلیم هنوز هم نیلگون بود معمولاً مردم درین وقت شب بخواب میرفتند اما امشب (نود فیصد) از باشندگان اورشلیم شب بیداری داشتند و برادیو گوش فرامیدادند.

«سمیع خالدی» به خاندان مجاهد اعظم حضرت خالد بن ولید منسوب میشد.. او باورشلیم باتکاه قدر نظر میکرد، از قرنها به اینطرف افراد این خاندان چراغ علم و معرفت را فروزان نگاه داشته بودند و هر یکی از ایشان نسبت بدیگری عالم و صاحب دانش و معرفت عرض اندام میکرد، «خالدی» رئیس دانشگاه عربها بود و خود نیز در آنجا تدریس میکرد... او درین فرصت بالبهای داغ زده از عمق قلب از خداوند استدعای نیک مینمود... در فاصلهٔ خیلی ها دور از منزل «سمیع خالدی» در یک خانهٔ سنگی زن یهودئی زیست میکرد که شدیداً سر دچار مرض اعصاب بود و خانه اش حیثیت مرجع عام یهود هارا بخود گرفته بود. بهر یک از مراجعین تشریفات و تواضع خاصی را بجا می آورد، درین جا آمد و رفت یهود ها بطور عجیبی صورت گرفته و.. بحث و فیصله های بزرگی درآنجا انجام میافت...

پدر این زن از شهر «خیوهٔ»

روسیه بوده و یک نجار چهره دستی بود او باوجود داشتن چنین حرفه کفالت خانواده اش را نمیتوانست انجام دهد ، پنج اولاد او در آوان طفولیت وفات کرده بود . . . این زن در سال ۱۸۹۸ - م پا بدنیا گذاشته و پدرش او را به امریکا آورده بود که در آنجا بحیث یکی از اعضای مهم صهیونزم ایفای وظیفه مینمود . او بخاطر ایجاد ریاست صهیونیت زندگی اش را وقف کرده بود ، پیشرویش همیشه پیاله ها و قطی های سگریت دیده میشد . پریشانی ، بی صبری و عصبانیت کاملاً از چهره اش هویدا بود .

آن زن «گولدامیر» بود که بعد ها بحیث صدر اعظم اسرائیل توظیف گردید .

در فاصلهٔ نزدیک منزل «گولدامیر» در یک اطاق بزرگ سی تن نشسته بودندکه همه به یک رادیوی فلپسی که درمیانه قرار داشت گوش فرامیدادند . اینها همان سی افرادی بودند که تاسدتنها علیه حکام بریطانیوی تلاش میکردند ، ایشان تخریبکاران صهیونی ای بودندکه علاوه بر عربها برخلاف استعمار بریطانیا نیز فعالیت داشتند . از دو سال به اینطرف سردمداران بریطانیوی در جستجوی آنها بود مگر باری هم دستگیر نشدند ، زیرا هر یهودی حاضر بود تا به ایشان پناه بدهد .

رهبر این سی تن دهشت افگنهای صهیونی «سادح» بود . . در همین اثناء یکی از ایشان با بی صبری از «سادح» پرسید .

«بفکرتو چه فیصله بعمل خواهد آمد ؟»

«سادح» بعد از آنکه تبسم تلخ و نا خوشی برلبانش ظاهر شد ، به آهستگی گفت : «ما از هیچ گونه فیصلهٔ ملل متحد باکی نداریم . و من همینقدر میدانم که فلسطین از ماست و باید از وجود عربها پاک گردد . . »

در شعبهٔ اخبار استیشن رادیوی فلسطین شدیداً از دحام بود . . در فاصلهٔ ششهزار میلی آنجا در صالون ملل متحد رای شماری جریان داشت و گذارشات یک پیک توسط «تیلی تائپ» به استیشن مخابره میشد . . . یکطرف خبر نگار یهودی با سرور خوشی اخبار واصله را با خود گرفته بدفتری که مخصوص نشرات زبان عبرانی بود میشتافت و آنسو خبرنگار عربی با ترس و هراس طرف ستودیوی زبان عربی روان بود ، و در شعبهٔ زبان عربی «حزم نصیبی» فوراً اخبار واصله را بعربی ترجمه نموده به نشر روانه مینمود . آثار پریشانی آهسته آهسته از چهرهٔ حزم نصیبی هویدا میگردیدکه بالاخره مهمترین خبر بالای میزش قرار گرفت ، «حزم نصیبی» از ترجمه آن فارغ شد اما حالا چهره اش نهایت خوفزده و مضطرب به نظرمیرسید همزمان با آنکه نطاق رادیو همین خبر مهم را از عقب بلند گو اعلام داشت به تمام فلسطین نشر گردید . نطاق رادیو اخبار را قرائت نمود ، «در اجلاس عمومی ملل متحد راجع به تقسیم فلسطین (۳۳) کشور رأی مثبت دادند و در حالیکه (۱۳) کشور رأی مخالف داشته و (۱۰) کشور دیگر در رأی شماری حصه نگرفته اند» . .

«حزم نصیبی» فکر می کرد که چگونه تاریخ عوض شد و پردهٔ سیاه را بر سر ما چیره ساخت اما سلسله این فکر و اندیشه اش نتوانست ادامه یابد زیرا درشعبه زبان عبرانی نطاق یهودی باخرسندی تمام فریاد میکشید و

اخبار را قرائت می کرد . .
از شنیدن خبر اشکهای خوشی از چشمهای «گولدامیر» سرازیر میشد ، رهبر تخریب کاران صهیونی بعد از شنیدن اخبار ، به رفقایش گفت : «حالا پاکسازی فلسطین از وجود اعراب آسان شد» .

«سمیع خالدی» اخبار را شنید و فوراً رادیو را خاموش کرد و با چهرهٔ چین بسته بزنش گفت :

«فاجعهٔ نهایت بزرگ و خوفناکی آغاز گردید»

یهودی های مقیم اورشلیم قهقه سر میدادند و میر قصیدند و با آنکه نصف از شب سپری شده بود به سرکها و جاده ها برون آمده بودند و ترانهٔ مذهبی شان را مسیرائیدند . . . دکانهای شرینی باب در مناطق یهود نشین باز شده بود ، مردم دیوانه وار شراب میخوردند و میر قصیدند و بدین ترتیب جشن پیروزی شان را تجلیل میکردند .

اما برعکس در مناطقی که عربها زیست داشتند در آنجا بازار ها بند بود و مردم حوصلهٔ برون شدن از خانه شان را هم نداشتند ، دلهایشان تاریک شده بود ... ایشان هرگز فکر نمیکردند که یک چنین تیرگی ای که نمونهٔ بدترین بی انسانی هاست بعد تاریخ و زندگی آنها طاری گردد .

یک جوان عربی بنام «نصر الدین نشاشبی» بشنید که پدر موسفیدش بعداز شنیدن اخبار یک کلمه را بار بار تکرار می کندکه مفهومش جنگ . . . جنگ . . . جنگ . . . است .

باقی حصهٔ شب عربها بخواب رفتند و هر طرف تاب میخوردند . . .

«ما وطن خود را بدست آوردیم . . .» شعاری بود که یهود ها سرمیدادند یکدسته از عساکر بریطانیوی که از آن طرف میگذشت یهودی ها آنها را در تاریکی شب دربین اجتماع خود آوردند و شروع به رقص نمودند یک افسر بریطانیوی بفریاد گفت :

«آخر بیاند یش که حصهٔ نهائی شب است !»

یهود ها به یک صدا فریادکردند که : توهم اینقدر فکر داشته باش که وطن ما بدست آمده است» .

ناگاه سپاه بی تمیز بریطانیوی نیز به این اجتماع نا مطلوب شرکت نموده شروع به شراب و رقص نمود .

در فاصلهٔ (۲۵) میلی اورشلیم در ساحل بحر مرداو در یکی از مناطق یهود نشین «دیود بن گورین» استراحت بود ، در همین نیمهٔ تاریک شب یکتن از یهودی ها را بمنظور خاصی از اورشلیم به آنجا فرستاده شد .

جوان یهودی بارسیدنش «دیودبن گورین» را محکم گرفت و گفت: تو بالا رفتی . «دیود بن گورین» سراسیمه از جا برخاست ... یهودی از بکس اش یکدسته اسناد و دستاویز هائی را برون آورد و برایش تقدیم کرد . او فوراً از بستر خوابش بلند شد و بچوکی ای که درمقابل میز قرار داشت بنشست و بعد از مطالعهٔ اسناد شروع به نوشتن کرد «دیود بن گورین» آنقدر نوشت که کاغذ ختم شد و بهر طرف در جستجوی کاغذ دست پازید اما چیزی نیافت ، خانم «بن گورین» نیز از خواب بیدارگردیده در جستجوی کاغذ شد . . .

«بن گورین» نهایت مضطرب بود . . . زنش هر چند تلاش کرد نتوانست کاغذ پیدا کند ، بالاخره به تشناب رفت و از آنجا کاغذ تشناب را با خود آورد !

«بن گورین» بازهم به همان کاغذ

شروع به نوشتن کرد ! . . .

او در آن کاغذ همان اعلامیهٔ ریاست صهیونی «اسرائیل» را مینوشت که از نظر اسرائیل ها اولین دستاویز تاریخی بحساب میرفت.

در همان نیمهٔ شب شخصی در یکی از شفاخانه های قدیمی او رشلیم طرز مرموزی داخل شد . . .

این شفا خانه مربوط «داکتر عاس اسرائیل» رئیس پولیس مخفی یهود ها بود . او شفا خانه اش را دفتر پولیس مخفی قرار داده بود و از یکسال به این طرف با استفاده از نام شفا خانه به چشم حکام بریطانیوی خاک میپاشید .

شخصی که درین حصهٔ شب داخل شفا خانه شده بود یکی از اعضای سازمان بد نام پولیس مخفی یهود بود ، او با عجله را پور دست داشته اش را تقدیم کرد ، «داکتر عاس» باخاموشی گوش گرفت و بعداً گفت :

«ابتداء اعراب جرأت سر بالا کردن راهم ندارند و اگر چنین شد این ساز مان پلان سر بریدن آنها را با خود دارد . . .»

شخصی از مناطق عرب نشین اورشلیم بدوستش گفت : فرصت آن رسیده کد به مزاحمت آغاز کنیم . . . ، کسی که مخاطبش بود سرش را تکان داد و گفت : ممکن ممالک عربی به کمک ما نرسد ، مگر تا وقتیکه رمق باقیست ما بمزاحمت دوام خواهیم داد . آنمرد عرب «سمیع هدادی» بود که بعداً در اولین شورشهای ضد یهودی به شهادت رسید .

در همان شب ، در کوچه های تنگ و تاریک انسانهای مرموزی دروازه ها را باز میکردند و کاغذ هائی را بداخل خانه ها پرتاب مینمودند . . .

در کاغذ ها نشان هلال وصلیب چاپ شده بود در پائین کاغذ امضای «ای ، جی» به نظر میرسید ، این امضاء دستخط «ایمائیل گوری» یکتن از عرب عیسائی بود ، موصوف حامی اتحاد اعراب بوده و صهیونیت و یهود ها را بزرگترین خطری برای مسلمانان و عیسویان فلسطینی تلقی میکرد ، او درین پیام خود اشخاص منتخبی را مطلع ساخته بود که «آماده شوید تا یهود ها شقاوت و خباثت خود را نتوانند به اجراء در آورند . . . »

«ایمائیل گوری » در پوهنتون «سنسنائی امریکا تحصیل کرده بود او میدانست که امریکا بخاطر یهود هر گونه بی انصافی ای را روا میدارد .

بالاخره فرصتی فرا رسید که «ایمائیل گوری» و همدستانش علیه یهود ها شورید و تا مدتها ظلم و ستم آنها را از سر عربهای فلسطینی بدور داشت .

بیشتر اعراب و تا اندازهٔ عیسائی ها و یهودي ها درباره فکر بخصوصی داشتند ، طرز فکر مسلمانان عرب مبنی بر خوش فهمی آنها بود ، آنها میپنداشتند ، که ملل متحد صرف یک قرار دادی را منظور نموده است اما چطور میتواند که آنرا بعمل پیاده نماید ؟ . . .

این گونه افراد خوش فهم و خوش باور بعضی حقایق را از نظر انداخته بودند که از جمله این بود که زمانی بریطانیا فلسطین را در قبضه داشت همان اشخاص حامی و یا موجد اعلامیهٔ «بالفور» بودند و به تقسیم فلسطین اصرار میداشتند ، ایشان به این فیصله رسیده بودند که بریطانیا بزودی فلسطین را ترک خواهد کرد . . .

حقیقت دومی اینکه : ملل متحد به اساس فیصلهٔ تقسیم فلسطین

یک طرز عمل جدید و بیشانی را بمیان آورده بود که بالاخره نتیجه و عواقب تلخ اش را در سالهای بعدی عربها و فلسطینی ها و بسااتر کشمیری ها متحمل شدند ، ملل متحد در حقیقت آلۀ دست قدرتهای بزرگ جهانی گردیده بود اگر در هر جا فشار قدرتهای جهانی وجود میداشت قرار داد ها در آن سر زمین جامه عملی را بر میکشید ، در آنوقت این سازمان جهانی جهت عملی شدن فیصلۀ دست داشته اش سخت اصرار داشت ازینکه دو قدرت جهانی «روس و امریکا» نیز خواهان آن بودند که بایستی در فلسطین ریاست یهود قایم گردد . . در مسئلۀ که قدرتهای جهانی خواهان عملی شدن آن نیستند ، آنگاه صدور هر گونه فیصله نا بکاروبی اثر ثابت میشد ، در کشمیر تجویز رای شماری منظور گردید اما ملل متحد هرگز به اعمال آن فایق نگردید . . .

و در معاملۀ فلسطین که ملل متحد نظریۀ یهود نوازی اش را تقدیم نموده بود ، بهمان لحاظ شایسته ترین لفظ «طرز عمل مجرمانه» را بخود گرفت .

عدۀ از کشور های عربی عنوان اعتراض علیه تقسیم فلسطین عکس العمل های شدیدی نشان دادند چنانچه بتاریخ (۳۰) نوامبر ۱۹۴۷-م در دمشق محصلین و سایر مردم به سرکها و جاده ها بیرون آمده شعار میدادند که : «بما سلاح بده . . ما بفلسطین میرویم . . .» دولت بخاطر خاموش کردن سازش کنندگان تلاشهای زیادی نمود ،

اما مردم بالخاصه جوانان همچنان بمظاهره ادامه دادند و تا سفارتخانه های فرانسه و بریطانیا را به آتش کشیدند ، ازینکه دولت روس هم به تقسیم فلسطین رأی مثبت داده بود لذا جوانان دفتر رهبر کمونیست شام را آتش زدند ، در بیروت و عمان نیز مردم شدیداً مظاهره نموده و با فلسطینی ها اظهار همدردی نمودند ، در «ریاض» پایتخت سعودی پادشاه عربستان اعلامیۀ خود را چنین صادر نمود که : «حالا بزرگترین آرزوی من اینست که در جنگ فلسطین بحیث سر لشکر سپاه شهید شوم .

در جهان عرب بدون کشور مصر این خبر بزرگ ، بدون عکس العمل شدید شنیده نشده ، صدر اعظم مصر فیصلۀ ملل متحد را راجع به فلسطین شنید و فوراً چند ورق پیغام و اسناد را تهیه نموده از دست قاصد خاصش به شاه فاروق ارسال نمود ، صدر اعظم مصر مبلغ زیادی را وقت اعزام قاصد بدستش داد تا به دربان «حاجب» شاه فاروق رشوت بدهد که تا بدون مزاحمت پیغام او را به شاه فاروق تقدیم بتواند ،

دربان رشوت را قبول نموده وعده می کند که همین حالا اسناد و کاغذات را به شاه تقدیم مینماید ، اما او نباید آنقدر عجله کند . شاه فاروق طبق معمول تانیمه های شب سر گرم عیش و عشرت بوده و سپس بخواب رفته بود ، آنروز ساعت (۱۱) بجه از خواب بیدار شده و به ساعت (۱۲) بجه دربان پیغام و اسناد را برایش تقدیم کرد .

شاه فاروق به اوراق سطحی نظر اندازی نموده وبا بیزاری یک طرف گذاشت ، صدر اعظم مصر «محمود نقراشی پاشا» پروفیسور تاریخ نیز بود , او آنقدر فکر درست و سنجیده داشت که شاه فاروق نسبت به ملت و عالم اسلام بی تفاوت وناسنجیده بود ، برخلاف سیاستدانهای

مصری «نقراشی» یک شخص با ایمان ، مسلمان و یک سیاستدان مخلص به خدا بود ، او همیشه بریطانیا را دشمن خود و جهان اسلام میدانست ، او فیصله ملل متحد را راجع به فلسطین درست نظر اندازی کرده بود ، . . .

در آنوقت حالات داخلی مصر نیز بحرانی بود «نقراشی» کاملاً فکر نمیکرد و نمیدانست که سپاه انقلاب می کند و تخت شاه را برهم میزند و همچنان نمیدانست که خودش عنقریب هدف تیر قرار میگرد . و هلاک میشود ، او در آنوقت درین فکر بود که چرا از طرف شاه عکس العملی صورت نمیگیرد ...

شیخ الازهر رئیس بزرگترین و قدیمی ترین دانشگاه جهان اسلام در اداء فریضهٔ خود لحظهٔ فرو گذاشت ننموده فتوای جهاد را صادر نمود .

تحریک اخوان الصفا که تا حال کاملاً جوان نشده بود مگر او هم به عربهای فلسطینی فتوای جهاد را تائید نمود .

در آنفرصت هنوز که تقسیم فلسطین بطور عملی صورت نگرفته بود . «دیو دبن گورین» به اورشلیم رسید و مستیقماً بدفترش رفت ، آنجا که هزار ها یهودی به استقبال او برآمده بودند ، «بن گورین» داخل دفترش شد و بعد از اندک مدتی به معیت کارکنان اش دوباره بیرون آمد و در اجتماعی که هزار ها یهودی حضور داشتند شروع به خطابه کرد ، یهود ها فریاد میکشیدند و شعار میدادند و نتاره میزدند «بن گورین» بعد از ختم بیانه اش طرف یکی از کارکنان خود دید . او فوراً از یهودی دیگری که قبلاً توظیف شده بود پرچم را گرفت و تندیم «بن گورین» کرد، «بن گورین» با انگشتانش برچم را باز کرد و بعد از الله کے در پیشروی هزاران یهودی به اهتزازش در آورد .

پرچم «اسرائیل» صهیونی در فضای اورشلیم به اهتزاز آمد ، پرچم غیر قانونی ریاست صهیونی را که با جبر و اکراه و سازش های بین المللی بر سر کاغذ ها رسیده بود «بن گورین» به اهتزاز در آورد و با این عمل ثابت کرد که یهود در هر حالت و با اعمال هر نوع ظلم و جبر ریاست خود را بپا خواهد داشت و لو که بر سر لاشه ها و اجساد عربهاهم باشد .

پایان

تصفیه از دیدگاه کمونیستهای روسیه

دکتور محمد ظاهر صدیق

در اوایل ماه سرطان روزنامهٔ پراودا ارگان نشراتی کمیتهٔ مرکزی حزب کمونست روسیه موضوعی را بچاپ رسانید که گویا تصفیهٔ عناصر و چهره های کم کار و کند کار در بعضی از جمهوریت‌های تحت اشغال روسیهٔ سرخ آغاز شده است . اهمیت موضوع درین است که درین تصفیه از کنار زدن یک تعداد اشخاص ذکر شده که در ازبکستان و لتوانیه در کرسی های مختلف اجرای وظیفه میکردند . قرار این توضیح تصفیه شامل آنعده از اعضای حزب میشد که در کار ها مسامحه میکردند و امور را بدلخواه سران کریملین پیش نمیبردند .

اگر به ظاهر این تصفیه توجه شود ، البته میتوان آنرا یک موضوع سطحی پنداشت . باین صورت که حلقهٔ رهبری خود را برای برطرف ساختن اشخاص کم توجه و مسامحه کار مجبور مییابد و برای اصلاح امور و عبرت دیگران بچنین عملی دست میزند .

با تعجب باید گفت که : حتی بزرگترین رسانه های گروهی جهان حین نشر این خبر ازان سطحی گذشتند و آنرا جزء امور روزمره و بدون بررسی جوانب مختلف آن پنداشتند .

اما اگر به عمق مسأله توجه شود و جوانب مختلف آن مورد بررسی عمیق قرار گیرد ، آنگاه به سادگی دیده میشود که نه این یک کار عادی است و نه برای آمدن سرعت درکار به چنین اقدامی دست زده شده است .

ابتداء به موقعیت این دو محل که تصفیه در آن صورت گرفته ، توجه می کنیم ، اوزبکستان از امارات سابق اسلامی آسیای میانه است و لتوانیه در انتهای عرض قلمرو های تحت اشغال روس . قلمرو اولی در اواسط قرن ۱۹ در اشغال روسها درآمد و قلمرو دومی در جریان جنگ دوم جهانی در زنجیر اسارت روسها افتاد . قلمرو اولی در مجاورت افغانستان است و قلمرو دومی منطقهٔ نزدیک به پولیند .

تخته خیز اولی روس برای هجوم به افغانستان همین اوزبکستان و تاجکستان بوده است و لتوانیه قلمروی است در انتهای غربی امپراطوری نوساختهٔ روسی که در ان جریانات پولیند از نزدیک مورد توجه میباشد . احضارات عسکری و هم انتقال جسد سربازان روسی از افغانستان به آنجا ، چشم های امید را بسوی این کشور بحیث منبع الهام جنبش های نوین برضد کمونیزم، متوجه ساخته است . باینصورت نمیتوان آغاز تصفیه های جدید را را در بعض مناطق امپراطوری روس مربوط اصلاحات اداری و یا رفع نواقص در امور روز مره دانست .

در قدم اول آغاز تصفیه را میتوان مربوط حلقهٔ رهبری جدید در دستگاه جهنمی رهبری مسکو

اسلام و حکومت

قاضی حق یار

برخلاف اندیشهٔ گروهی که تصور کنند حریت و آزادی با سلطه گرائی و حکومت دو امر متناقضند و هرگز جمع نمی شوند، و حفظ آزادی فردی ایجاب می کند که قانون و حکومت از قاموس زندگی حذف شود .

یا تصور می کنند که دولت‌ها پیوسته از زورمندان طرفداری میکنند و مصالح توده ها را در نظر نمیگیرند .

یا می اندیشند که انسان ذاتاً خیر و نیکو کار ، عاقل و اندیشمند آفریده شده است دیگر چه ضرورتی دارد که دولتی یا سازمانی جهت ادارهٔ امور اجتماعی و . . . . . تشکیل شود ؟ بلکه انسان زندگی خود را در پرتو عقل خویش اداره می‌کند .

برخلاف این اندیشه های سست و بی پایه که حاکی از یک نوع هرج و مرج طلبی و سفسطه گرائی و ساده دلی است ضرورت وجود حکومت و یا دولت در زندگی اجتماعی بشر آن چنان روشن است که نیاز بدلیل و برهان ندارد دولتی که آزادی های فردی را در چارچوب مصالح اجتماعی حفظ کند و در پرورش استعداد ها بکوشد و مردم را به وظائف خودش آشنا و قوانین الهی و مردمی را اجرا کند ، ازین جهت اندیشمندان بزرگ جهان مانند افلاطون ، ارسطو ، ابن خلدون و برخی دیگر وجود دولت را یک پدیدهٔ اجتناب ناپذیر تلقی کرده اند .

درین میان مارکس، وجود دولت را تا آنجا که اختلاف طبقاتی درمیان است ضروری میداند ، ولی معتقد است که پس از گسترش کمونیزم در سر تا سر جهان دولت باید از بین برود وی تصور میکند که مایهٔ نزاع و اختلاف تنها اختلاف طبقاتی است و پس از محو آن مایه نزاع در کار نخواهد بود که دولت را ایجاب کند .

ولی مارکس به جامعهٔ انسانی تنها از یک زاویه نگریسته است و آن زاویه اختلاف طبقاتی است در حالیکه جامعه انسانی زوایای دیگری نیز دارد که اگر وی جامعه را ازین زاویه ها نیز مورد مطالعه قرار میداد حکم به انحلال دولت ها حتی پس از به اصطلاح گسترش کمونیزم نمیکرد زیرا مایه نزاع و جلال تنها و تنها اختلاف طبقاتی نیست که پس از محو آن [illegible] جهان بهشت برین گردد . بلکه غرایز دیگر بشر مانند جاه طلبی ها ، خود خواهی ها هوسرانی ها ، قدرت نمائی ها و ... های دیگر که رهبری نشده ، کانون نزاع و سرچشمهٔ جدال است .

و ازین جهت بشر دوستی و سازمانی را لازم دارد که افراد را به وظائف قانونی خودش آشنا سازد . و متخلفات را مجازات نماید و حق را بحق داد بسپارد ، نظم و انضباط جامعه را که زیر بنای تمدن و مایهٔ پیشرفت انسان در جهت های مادی و معنوی است صیانت نماید .

نه همانند حکومت جوجه کمونستهای مزدور در کابل و بعثی های امریکائی در بغداد و سوریه و . . . . که با حکومت شان جز ریختن طرحهای جهت کشتن استعداد و انسانهای

آزادیبخش و مترقی خدمتگزاران اجتماعی و علمای اسلام و به خاک و خون کشیدن توده های محروم و بلعیدن تمام منافع جامعه با سیستم های تفرقه بیانداز و حکومت کن هدف دیگری ندارند . و یا سازمانیکه رهبریش را شخصی مانند یاسر عرفات به عهده داشته باشد که به عنوان به اصطلاح نمایندهٔ ملت قهرمان فلسطین جز (جاه طلبی) خود پسندی و جنبانیدن دم چون روباه مکار و کرنش در مقابل کاخ نشینان کرملین واشنگتن و . . . در جهت ساز شکاری وظیفهٔ دیگری ندارد مسلم است که با این وضع جز نابودی و به خاک و خون کشیدن یک ملت انقلابی دیگری نمی توان داشت .

خلاصه برای حفظ نظام اجتماعی و تمدن انسانی و برای آشنا کردن افراد به حقوق و وظائف و رفع هر نوع اختلاف و نزاع در جامعه ، مرجع قوی و نیرومندی لازم است که این فریضهٔ انسانی را انجام بدهد .

وزیربنای تمدن جامعه را که همان حفظ نظم در اجتماع است صیانت کند . حقیقت اسلام یک رشتهٔ اصول و فروع است که از جانب خداوند فرستاده شده است و پیامبر گرامی . . . رسالت داشت که مردم را به آن دعوت کند و در شرائط مناسب همهٔ آنها را در جامعه پیاده کند ولی چون اجرای یک رشته از احکام نه حافظ نظم و انضباط در اجتماع است بدون تشکیل حکومت امکان پذیر نبود ، لذا پیامبر گرامی اسلام به حکم عقل و خرد و به حکم ولایتی که خداوند بوی داده بود دست به تشکیل حکومت زد و نظام توحیدی را در قالب یک حکومت اسلامی پیاده کرد .

البته هرگز حکومت برای اسلام هدف نیست . بلکه چون اجرای احکام و قوانین و تأمین اهداف عالی آن بدون تشکیلات و تأسیس سازمان سیاسی امکان پذیر نیست از این جهت پیامبر گرامی اسلام شخصاً دولت و حکومت را پایه گذاری نمود . روشن است که مبارزه با ظلم ، تجاوز ، اجرای حد بر سارق وزانی ، رسیدگی به اختلافات مسلمانان در امور مالی ، اجتماعی ، تامین حقوق مستضعفان ، جلوگیری از احتکار و چپاول ، گرد آوری زکات و مالیات های اسلامی بدون یک سرپرستی جامع ، پیشرو و قاطع بدون یک زعامت و حکومت مورد پذیرش ملت امکان پذیر نیست اکنون که مسلمانان وظیفه دارند این احکام و تعلیم اسلامی را مو به مو اجرا کنند .

بقیه از ص (۲۲)

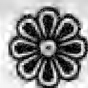
زمینه های پیشینهٔ ...

چپاولگران روسی قرار گرفته است .

این شاهراه از یکطرف برای انتقال سریع و ارزان سواد خام به روسیه و از طرف دیگر برای ایجاد تسهیلات در سوق و تعبیهٔ نیروهای نظامی روسی در افغانستان ، اعمار گردیده است . همچنان سرک های تور غندی و کندز و مزار که امروز بوسیلهٔ آن تانگ های روسی بمنظور قتل و کشتار مردم ما میگذرد و میدان های هوائی بگرام و شیندند که پرواز گاه طیارات بم افگن روسی جهت بمبار و ویرانی کاشانه های مردم مستضعف و بلا دیدهٔ ما می باشد . . . و . . . همه و همه از جملهٔ پروگرام ها و پلان های استثمارگرانه و تجاوز کارانهٔ روس ها در لباس کمک های اقتصادی و تخنیکی می باشد که با عوامل دیگر دست بدست هم داده وزمینه های فاجعه ثور و تجاوز ۶ جدی را آماده ساخته اند .

در ساحهٔ سیاسی و نظامی

(در شمارهٔ آینده)

د (۵۳) مخ پاتې

چنگیزیان او...

را غلي وو، خوشت او نابود شوي دي . زموږ مجاهد ملت باندي کلک ایمان لري چي روسان د جهاد ند عظمت سره مخامخ دي دا سي بنکاري چي الله (ج) د روسي استکبار د تباه کولو لپاره همدا د جهاد غلبلی ورته اراده فرمایلي دي ، الله (ج) د مستکبرینو د تباهی او امحا داسي خبرداری را کوی :

کیف کان عاقبة الذین من قبلهم دمر الله علیهم وللکفرین امثالها ط .

ژ څرنگه و عاقبت (خاتمه) د هغو کسانو چي پخواله د وی څخه وو . هلاکت راوست الله(ج) پر دوی باندي او شته لپاره د کفار ومثالو نه (حالونه د هلاکت دپخوانیو کفارو) .

بقیه از ص (۲۷)

(پایداری مذهب در

ازین پس اجازهٔ شکستن روزه که معمولا به افراد خاصی از قبیل اطفال ، پیران و مریضان داده می شد ، به کارگران نیز داده می شود . خلاصه اینکه مقامات مذهبی از کارگران میخواهند ؛ یا یکروز از ماه مبارک رمضان را برای روزه گرفتن انتخاب کنند و بدینوسیله به روزه داری جمعی مسلمانان شرکت جویند و یا بطور کلی جهد و کوشش خاصی را در صرف ماه رمضان جاگزین روزه سازند .

بدینترتیب دستگاه حکومتی روس پس از اینکه درک کرد ، نه تنها اندیشهٔ مذهبی و اسلامی را از ذهن مسلمانان زندانی خود زدوده نمی تواند ، بلکه از خوف روز افزونی و قوت یابی اسلام درمیان مسلمانان اینگو نه تا ویلات غلط و تفسیر های باطل را از احکام اسلامی مینماید . تا بتواند اسلام را با سوسیالیزم یعنی ایدیولوژی حاکم همهدف جلوه دهد و ذهنیت استقلال اسلام را در انظار ساکنین مناطق مسلمان نشین آسیای میانه تحریف کند . چنانچه در کشور عزیز ما بعد از لشکر کشی وحشیانه و هجوم غاصبانهٔ خود ، چنان به تبلیغ و تشریح اسلام پرداخته را دیو های مسکو ، تاشکند و کابل در کنار آنها روز نامه ها ومجلات از اسلام و مسلمانی سخن میگویند بانی حیاتی تام بزرگان این دین آسمانی را اندیشمندان سوسیالیزم قلمداد میکنند . که این امر جز شکست فرهنگ و سیاست مکتب باطل کمونیزم در برابر نیروی ثقافت و قدرت ذوب کنندهٔ اسلام سر بلند چیز دیگری نیست .

عن انس بن مالک رضی الله تعالیٰ عنه یُحدّث
عن النّبی صلّی الله علیه وسلّم قال ما من احدٍ
یدخل الجنّة یحب ان یرجع الی الدنیا
ان له ما علی الارض من شئ غیر الشهید فانّه
یتمنّی ان یرجع فیقتل عشر مراتٍ لما
یری من الکرامة۔

رواه مسلم

ترجمه :

از حضرت انس رضی الله عنه روایت است که حضرت رسول کریم صلی الله علیه وسلم فرمودند : نیست هیچ یک از کسانی که داخل جنت گردیده اند، بازگشت بدنیا را دوست داشته باشد ولو که همه چیزروی زمین از آن او گردد ، مگر شهید ، که او آرزو میکند تا بدنیا باز گردد و همچنان ده مرتبه "در راه خدا" کشته شود بنسبت آنچه که دیده است از کرامت و درجات ۔

وجه اشتراک :

در خارج از کشور سالانه ـ [illegible] ـ دالر
شش ماهه ـ ۶ ـ دالر
در داخل کشور ـ سالانه ـ [illegible] ـ روپیه
شش ماهه ـ [illegible] ـ روپیه

ادرس بانکی : الائید بنک
برانچ شیخ آباد ـ پشاور پاکستان
حساب جاری ـ ۳۷۱

ادرس مکاتباتی :

مدیریت مجلهٔ (قیام حق)

کمیته فرهنگی اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان

پوست بکس ـ (۱۰۸۵) پشاور پاکستان

اینست ثمرهٔ تهاجم تجاوزگران و
فرجام هوسهای سیطره طلبی شان .

مجاهدین در کوه، دشت، خانه
وکشتزار... در همه جـ سلاح
بردوش اند.

سلاح هائیکه جهت دریدن سینه های ما
برداشته میشود بر شانه های ما جهت نابودی
تجاوزگران حمل میگردد.

دانست بعد از انکه گلوی بریژنف را چنگال مرگ فشرد و اندروپوف بمیان آمد ، در بعض کدر های حزبی و اداری تغیراتی آمد و خواهی نخواهی درین تغیرات چهره های نو در کرسی های مهم بجای هوا خواهان بریژنف منسوب شدند . اما اکنون که چرنینکو بحیث دنباله رو مطلق مشی بریژنف رویکار میآید ، در اثر آمدن فشار از طرف هوا خواهان بریژنف ، کرسی های سابق را باز باید آنها بدست گیرند تا همان سیاست قبلی در امور حزبی و اداری بدون تغییر دنبال شده بتواند .

اما موضوع خیلی مهم و انگیزهٔ اصلی این تصفیه ها مسألهٔ افغانستان است . امروز حلقهٔ رهبری روسیه و سیاست تجاوز کارانهٔ آن محکوم تمام جهانیان است و آغاز تجاوز آن به افغانستان و دست زدن به کشتار وسیع مردمان بیدفاع این کشور ، احساس مخالفت و نفرت را در داخل قلمروهای تحت اشغال روس پدید آورده است . در آغاز روسهای سلطه جو و توسعه طلب اکثریت جوانان قلمرو های تحت اشغال امارات اسلامی آسیای میانه را برای درهم شکستن جریان مقاومت افغانان باین کشور میفرستادند ، اما وقتی مشت توطئهٔ آن دو برابر مردم ما برای این جوانان روشن شد ، در بین آنان بی میلی خاصی نسبت به دوام این جنگ نمود ارگشت . همان بود که یکتعداد ازین سربازان تسلیم مجاهدین شدند و تعداد دیگر زیر فشار وجدان حاضر نبودند حسب الخواهش فرمانروایان روسی خود در جبهه به عملیات جنگی بپردازند .

از طرف دیگر تقریباً همه سوقیات روسها بداخل افغانستان بمرحلهٔ اولی از اوزبکستان و بمرتبهٔ دوم از تاجکستان صورت میگرفت ، تسهیلات طبی برای زخمی های روسی نیز از اوزبکستان فراهم می شد و پیش چشم او زبیک ها روزانه به دهها طیاره و هلیکوپتر جنگی از میدان ـ های هوایی ماوراالنهر پرواز کرده برسر مجاهدین و مردم بیدفاع ما هزاران تن بم را فرو می ریزند ، باینصورت مردمان اوز بیک و تاجک تماشا گران اولی سفاکی روسها در افغانستان و محل اولی انتقال جسد های عساکر متجاوز روس از افغانستان به سراسر امپراطوری روسیه می باشند .

این ها می بینند که روسها چه روزی برسر مردم افغانستان آورده اند ، آنها می بینند شب و روز چند طیاره نظامی با بم های تباهکن بسوی افغانستان پرواز می کند ، آنان می بینند چند قطار سرباز و سلاح و مهمات روس بسوی افغانستان در حرکت می افتد ، آنها می بینند روزانه چند تابوت از سربازان مهاجم روس از جبهه های افغانستان به امپراطوری روسیه واپس انتقال داده می شود و آنها می بینند که روزانه چند زخمی به شفاخانه های محلی داخل و چه تعداد از مجروحین با چهره های زرد و چشمان خجالت زده روی چوکی ـ های صحن شفاخانه ها می گذارند .

مشاهدهٔ این وضع بهرصورت بر آنانیکه وجدان دارند و هنوز نور ایمان را در سینه های شان تزویر کمونیزم نتوانسته زائل سازد ، اثر می گذارد . این جریان حتماً نزد آنان که تعداد شان خوشبختانه کم نیست ، ایجاد سوالاتی را می کند ، اینکه این جنگ را کی براه انداخته ، دزین جنگ حق بجانب کیست ؟ غایه نهایی این جنگ چیست و مهمتر از همه چرا هزاران هزار انسان

بخاطر سیاست توسعه جویانهٔ مسکو کشته شود و قلمرو یک ملت مسلمان پامال هجوم قشون سرخ گردد ؟ .

به یقین اشخاص سالخورده با مشاهدهٔ جریانات روزمرهٔ امور در اوزبکستان و تاجکستان روز-های را بیاد می آورند که بار اولی قشون روس بجان خود آنان افتاد و چنین مقاومت را با بیرحمی تمام در هم شکست . البته آنان دوبار در قلمرو شان چنین صحنه-های کشتار را دیدند ، بار اولی حین آمدن سواره نظام تزار و بار دوم حین هجوم سرخ کلاهان کمونست . بدون شک جوانان و خورد سالان مردمان آسیای میانه نیز این قصه های غم انگیز را از پدران شان که زنده مانده اند ، شنیده اند . همان است مجموع سوقیات و حرکات روز نزد هر اوزبیک و تاجیک ، هرتاتار و قرغز و هر ملیت دیگر این حوزهٔ فراخ نفرت و انزجار عمیقی را نسبت به روسهای متجاوز نزد آنان تولید می‌کند و احساس همدردی و برادری‌ها را با برادران مسلمان افغان تحریک مینماید . این جاست که کار فرمایان و کارکنان با بی میلی به کار روزمره می پردازند و خوش ندارند اوراق مربوط به سوقیات وحشیانهٔ روس بدون تأخیر تمام شود و یا مهمات، اموال و اشیای نظامی در خلال چند ساعت بسوی هدف در حرکت افتد .

تقویت احساس نا رضایتی در بین مردمان آسیای میانه که همه علایق استوار مذهبی و تاریخی با افغانستان دارند ، چرخ نظامی روس را با ارتباط به سوقیات آن در حاشیهٔ رصد ما کند می سازد و این کندی در نظر سلطه جویان مسکو تعبیری جز کار شکنی و غفلت در اجرای امور را ندارد . همان است که سردسداران کریملین به سلاح ننگین تصفیه دست می زنند و مخالفان خود را متهم به عدم وفاداری به دساتیر حزب و منافع پرولتاریای جهان می‌کنند و در نتیجه آنهای را که در انسان کشی و تسلط جوئی مسامحه می‌کنند ، بحیث خرابکار و کارشکن از صحنه بیرون میرانند .

در لتویه ، لتوانیه و ستونیه ، قلمروهای ساحل بالتیک که در نتیجه کشمکش های روابط قرن موجود بدام روسها افتاد . نیز تصفیه ها وجه ی اداری نداشته بلکه وجه سیاسی و ایدیولوژیک دارد . آغاز جنبش در بین کارگران پولیند که چار سال پیش آغاز یافت، مستقیماً از جریان مقاومت قهرمانانهٔ افغانستان آب میخورد . جنبش کارگران پولیند در مرور زمان به یک مقاومت نیرومند ضد کمونستی و ضد روسی مبدل شد ، کارگران پولیند متحد شدند و صف واحدی را در برابر رژیم مزدور و فرمانروایان مسکو ایجاد کردند . این جنبش در خلال یک مدت کوتاه چنان نیرو گرفت که حکومت کمونستی پولیند از اداره و کنترول آن عاجز ماند . همان بود که مسکو تحمیل حکومت نظامی را برمردم پولیند وکارگران در حال قیام دستور داد و جنبش همبستگی را که به نمایندگی از کارگران پدید آمده بود ، غیر قانونی اعلام نمود . این اقدامات روسیه تا حدودی مؤثر افتاد و جلو اجتماعات و تظاهرات خیابانی کارگران را گرفته رهبران شان را بزندان افگند ، اما هرگز نتوانست جنبش کارگری را درهم شکنند . وقتی یک سال پیش مقررات حکومت نظامی در پولیند تخفیف یافت ، باز مسکو با چشمان حدقه برآمده دید که جنبش همبستگی نموده و کارگران به دنبال تحقیابی آرمان های شان میروند . دوام

این وضع سران کریملین را بکلی دیوانه ساخته ، زیرا تا حال به دروغ سران کمونستی شعار شانرا (کارگران جهان متحد شوید !) ساخته بودند و اینک می بینند که کارگران پولیند براستی متحد شده اند و طلسم و زنجیر بردهگی کمونیزم و امپراطوری روسیه را درهم می شکنند .

این جریانات که ضد تسلط جوی روس و ضد دکتاتوری پرولتاریا است ، به همه کشورهای اروپای شرق اثر افگنده و قلمروهای لتویه ، لتوانیه و ستونیه را با استفاده از قوه و در خلال اوضاع بحرانی جهان بخود ضم کرده است ، لذا نا رضایتی آنان در برابر روس و روش کمونیزم در چنین حالات فزونی میگیرد . وقتی آنها می بینند مردم افغانستان جهاد شان را قهرمانانه علیه اشغالگران روس دنبال میکنند و همچنان کارگران پولیند که بزعم بلشویکها تکیه گاه کمونیزم است ، دست به قیام میزنند ، آنگاه آنها نیز روزنهٔ امیدی در برابر خود میبایند و با نتیجه این نا رضایتی در کم کاری و مسامحهٔ آنان در امور روزمره دیده میشود . فرمانروایان مسکو همینکه چنین وضعی را در اجرای امور مشاهده می کنند ، بدون درنگ به تصفیه شروع میکنند و چهره های مخالف خود و ضد کمونیزم را از صحنه بیرون میکشند .

اما اگر نا رضایتی در بین افراد روسی الاصل پدیدار می گردد آنها را بدون درنگ به در مانگاههای روانی می برند و برای مردم خود چنین استدلال می کنند که گویا این ها عقل خود را از دست داده اند ، حتی سردمداران کریملین چهره های مشهور دفاع از کرامت انسانی را روانهٔ چنین در مانگاهها کردند . سولژنتسین نویسنده معروف روسیه نیز چند گاهی را درین مراکز گذرانید تا از وطنش تبعید شد و دکتور سخروف دانشمند فزیک و مدافع بزرگ حقوق بشر نیز بچنین سرنوشتی مواجه شد و اکنون در بیرون از مسکو در حال تبعید بسر میبرد .

با بررسی نکات بالا باین نتیجه میرسیم که اکنون تصفیه در روسیهٔ سرخ بمعنی کنار زدن چهره ها و اشخاص است که مخالف سیاست توسعه جویی ، الحاد و کشتار وحشیانهٔ آن قرار میگیرند .

چون در خلال شش سال اخیر تمام تلاش سران کریملین متوجه کشتار و ویرانی در افغانستان است و این تلاش آن بمقاومت شدید ملت مجاهد افغانستان مواجه شده ، لذا بحراناتی که از داخل و خارج دامنگیر روسیه می شود ، همه زادهٔ همین برخورد است ، آنهایی که در صحنهٔ بین المللی به نکوهش شدید مسکو می پردازند، کشتار وحشیانه تجاوزگران روس را در افغانستان به رخ سردمداران روسیهٔ کمونست میکشند و آنهایی که در داخل قلمروهای تحت اشغال روسیه از خود نا رضایتی نشان میدهند ، بنام کارشکن و خرابکار از کارهای شان اخراج می شوند .

اما سران مسکو باید بدانند که اکنون جریان مقاومت مردم افغانستان دیگر در تمام بخش های زندگی و در بین تمام ملل اسیر تزارهای سرخ رخنه کرده است . بعد ازین آنها نمیتوانند جلو این مخالفت های روز افزون را بگیرند و با این تصفیه ها جریانی را جلوگیرند که همه چرخهای زندگی را در سراسر امپراطوری روسیه فرا گرفته است .

مرکی او د زړه خواله

«قیام حق» مجله غواړی ، تردی وروسته خپل درانه لوستونکی وخت پروخت د نړی د اسلامی رجالو له شخصیت او افکارو سره اشنا کړی : دادی د پولینډ د کارګری یوښت (سالیډیرتی) د تبعید شوی مشر مبارز مسلمان ډاکتر عطاؤ الله کوپانسکی هغه مرکه چی د «تکبیر» نومی او نیبزی اُردوژبی مجلی خبریال وروسره کړیده ، د دی لړی لومړیه کړی ده .

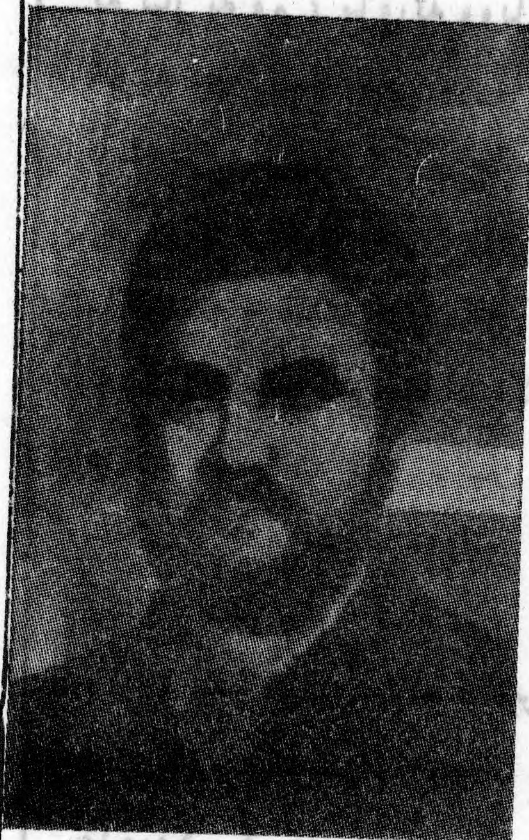
په پولینډ کی تقریباً په ټولو ښاروکی

اسلامی مرکزونه جوړ شویدی

په پولینډ کی سالیډیرتی (پیوستون)

د

اسلام د خپرولو وسیله ګرځیدلی ده

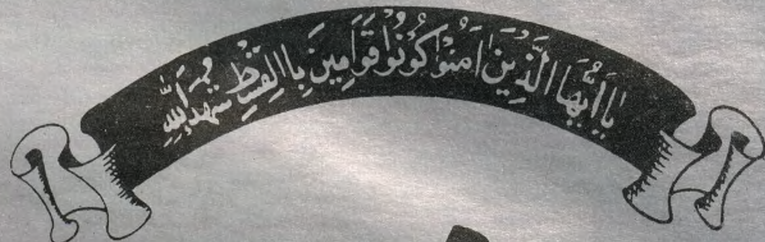
د «پیوستون» د افکارو د تنویر څانګی مشر ډاکتر عطاؤ الله بګدان کوپانسکی .

د پولنډ د آزادی غورځنګ (پیوستون) او مشریی لیخ والیسابه لوستوال ډیر ښه پیژنی ، په ننی غونډه کی مونږ له تاسی سره د داسی یو چا پیژند ګلی کوو ، چی د لیخ والیسا په خولی د سالیډیرتی(پیوستون) رښتینی مشر، مخکښ او بنسټګر دی . ډاکتر بګدان کوپانسکی (Dr. Bugdan Kopansky) چی اسلامی نوم یی عطاؤ الله کوپانسکی دی ، ډاکتر کوپانسکی د روسی ژبی او ادب محقق او دختیزی اروپا یو پوهیالی ګڼل کیږی ، دا وخت په امریکا کی د جلاوطنی ژوند تیروی ، چی زما لیدنه کتنه ورسره د شمالی امریکا په اسلامی برخه کی په یوه غونډه کی وشوه . ډاکتر صاحب

(ډاکتر عطاؤ الله ګوپانسکي

قیام حق

د زندان زیارت راته

یوسف (ع) د سنتو تجد

ثابت شو .

ډاکتر عطاؤ الله ګوپا

فرمانِ خدا جل جلاله

••• ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم الكفرون ○

(المآئده : ٤٤)

••• ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم الظلمون ○

(المآئده : ٤٥)

••• ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم الفسقون ○

(المآئده : ٤٧)

ترجمه :

۱ـ او چا چې د خدای (ج) د نازل کړی (قرآن) له مخې حکم ونکړ (تطبيق او تعميل يې نکړ) ؛ نو همغوی کافران دی .

۲ـ او چا چې د خدای (ج) د نازل کړی (قرآن) له مخې حکم ونکړ (تطبيق او تعميل يې نکړ) ؛ نو همغوی ظالمان دی .

۳ـ او چا چې د خدای (ج) د نازل کړی (قرآن) له مخې حکم ونکړ (تطبيق او تعميل يې نکړ) ؛ نو همغوی فاسقان دی .

